

Telnický zpravodaj

www.telnice.cz

ročník XXV. • číslo 2 • duben 2015

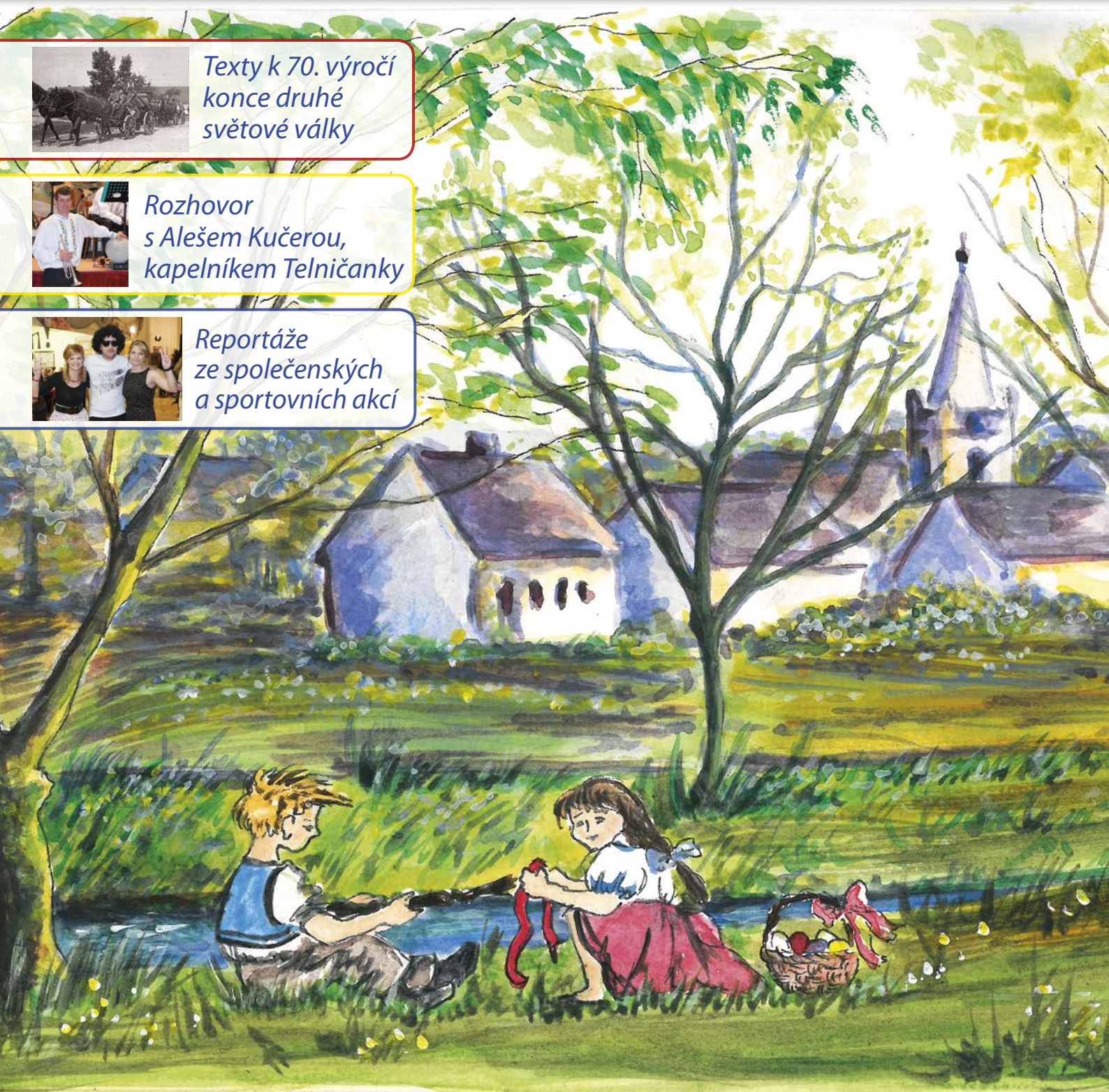
Texty k 70. výročí
konce druhé
světové války

Rozhovor
s Alešem Kučerou,
kapelníkem Telníčanky

Reportáže
ze společenských
a sportovních akcí

Radostné Velikonoce!

TELNICKÁ UNIVERZITA

KURZ PRVNÍ POMOCI

bezplatný kurz pro občany obce Telnice

**čtvrtek 14. května 2015
od 17:00 hod.**

zasedací místnost obecního úřadu v Telnici

školitel: Bc. Aleš Vosáhlo, bývalý záchranář
Zdravotní záchranné služby Jihomoravského kraje

Vítání jsou všichni občané Telnice jakéhokoliv věku, kteří chtějí získat certifikát potvrzující účast na tomto kurzu nebo se prostě jen zajímají o to, jaké jsou nové trendy při řešení urgentních zdravotních problémů dětí či dospělých. Registrace účastníků: do 24. dubna 2015 na tel.: 544 224 410, příp.: mistostarostka@telnice.cz

TELNICKÁ UNIVERZITA

Obec Telnice

zve srdečně své občany na kurz

HYGIENICKÉ MINIMUM

který se bude konat

**ve čtvrtek 21. května 2015 od 17 hodin
v zasedací místnosti obecního úřadu Telnice**

Přihlášky přijímá paní Pavla Chovancová, OÚ Telnice osobně nebo e-mailem: mistostarostka@telnice.cz do 8. května 2015. Po skončení kurzu obdrží účastníci certifikát o absolvování tohoto kurzu. Účast vřele doporučujeme všem pracovníkům ve stravování, potravinářském průmyslu či vedoucím letních táborů...

OBSAH

Informace z obecního úřadu	
Úvodní slovo starosty.....	1
Přehled jednání zastupitelstva obce v lednu a únoru 2015.....	1
Hospodaření obce v roce 2014.....	2
Celoroční dotační podpory telnickým spolkům ...	3
Hrobová místa.....	3
Personální změny na obecním úřadě.....	4
Veřejná zakázka na rekonstrukci rybníka.....	4
V Telnici byla vyvěšena tibetská vlajka.....	5
Zprávy z obecního úřadu.....	5
Aktuality	
Významná životní jubilea telnických občanů.....	8
Telnice má svůj nový památný strom.....	8
Rozhovor s Janou Tomandlovou z Městského úřadu Slapanice.....	9
Kulatý stůl v Telnici.....	9
Květinový den – 13. května 2015.....	9
Aktivity telnické farnosti v letošním roce.....	10
Velikonoční hrkání 2015.....	10
Splatnost místních poplatků.....	10
Nově zrekonstruovaná restaurace na sokolovně..	11
Jak dobře znáte Telnici?.....	11
Výherkyně křížovky únorového Telnického zpravodaje.....	11
70 let od konce války	
70. výročí konce druhé světové války.....	12
Rozhovor s paní Amálií Annou Dudovou.....	12
Osud židovské rodiny Bertholda Moravce.....	14
Rozhovor s paní Ludmilou Ambrožovou.....	15
Rozhovor s paní Magdalenou Královou.....	17
Rozhovor s paní Milenou Mihálovou.....	19
Vzpomínky Aloise Vebera.....	21
Rozhovor	
„Muzikanta doma neudržíte...“ – rozhovor s Alešem Kučerou, kapelníkem Telníčanky.....	23
Právní rádce	
Rodinný závod.....	25
Výměnek.....	25
Škola a školka	
Výsledky zápisu do 1. třídy ZŠ.....	25
Školní ples.....	25
Společnost a kultura	
Rozhovor s Oldřichem Cedivodou.....	26
Setkání Klubu aktivních seniorů (KLAS).....	28
Ples Orla jednoty Telnice.....	29
Šibřinky.....	29
Dětské radovánky.....	30
Beseda o životě s telnickým bobrem.....	30
Maškarní karneval v Telnickém sluníčku.....	30
Tradiční ostatkový průvod.....	31
Krojované ostatky 2015.....	32
Návštěva výstavy vín v Cíferu.....	32
Šestý sportovní ples.....	33
Podvečer slova s Gabrielem Částkem.....	33
Rozhovor s Markem Chudáčkem, organizátorem filmového klubu v Měnině.....	34
Podnikání v Telnici	
KULHÁNEK & DRÁPAL s. r. o.....	35
Sport	
Dětský turnaj v malé kopané.....	36
Ministrantský florbalový turnaj 2015.....	37
Konečné výsledky WinterCupu 2015.....	38
Futsalový turnaj o pohár starosty obce Telnice.....	38
Turnaj mladších žáků v házené.....	39
Historie	
150 let sokolských šibřinek.....	39
70 let od osvobození se blíží.....	40
Kalendář akcí	
Bohoslužby o Velikonočních.....	40
Telnické akce v dubnu a květnu 2015.....	41
Letní tábory 2015.....	41

TELNICKÝ ZPRAVODAJ – vydává obec Telnice, Růžová 243, 664 59 Telnice, IČO: 00282677. Evidenční číslo MK ČR 18785. Telnický zpravodaj je vydáván v obci Telnice a nemá žádné regionální mutace. Příspěvky můžete posílat v elektronické podobě na adresu zpravodaj@telnice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvků přiměřeně krátit.

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení sousedé,
v letošním jaru mi kromě krásy probouzené přírody či duchovní hloubky velikonočních svátků rezonuje nejvíce výročí 70 let od konce 2. světové války. V tomto vydání zpravodaje jsme se na něj více zaměřili. V kontextu dnešní doby a v rozhovorech s mladou i starší generací jsem si totiž uvědomil, že bychom si zvláště v současnosti měli připomínat tuto neveselou část historie naší obce i země. Jak rychle a jednoduše dokážeme zapomínat? Kolik ještě mezi námi žije pamětníků, kteří by nám mohli o svých zkušenostech a vzpomínkách

vyprávět? Myslím, že má stále větší význam o těchto věcech hovořit, zvláště pak s mladšími generacemi, které často žijí v mylném pocitu, že mír je věc samozřejmá a laciná. I v Telnici lze stále ještě nalézat křivdy z té doby, které nebyly až do dnešních dnů narovnané. A obávám se, že už se to ani nikdy nepodaří. Na místě je tedy už jen skutečně jediné: upřímné odpuštění. Oplácení křivd nebo nevraživost totiž obvykle plodí nové sváry. Dokážeme-li to, poučili jsme se z historie, která všem přinesla tolik bolesti.

Přeji vám krásné jarní dny a těším se na případné setkání v ulicích Telnice například během Květinového dne (13. května).

František Kroutil, váš starosta

PŘEHLED JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA
OBCE V LEDNU A ÚNORU 2015

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Znění obecního anketního dotazníku – sběr anketních dat pro studii MAS Slavkovské bojiště.
- Vítěznou nabídku veřejné zakázky malého rozsahu „Rekonstrukce rybníka pro obec Telnice“ společnosti Stavos Brno, a. s., ve výši 706 000 Kč bez DPH vč. Smlouvy o dílo.
- Provedení stavebního i autorského dozoru na akci „Rekonstrukce rybníka pro obec Telnice“ Ing. Josefem Kammemayerem v hodinové sazbě.
- Úhradu příspěvku na financování nadstandardu dopravní obslužnosti IDS JMK na rok 2015 ve výši 13 311 Kč (noční linka).
- Smlouvu se společností Gordic, s. r. o., na rozšíření softwarového vybavení obecního úřadu.
- Smlouvu o připojení s E.ON Distribuce, a. s., na „Rekonstrukci vodní nádrže“ – napojení čerpadla v patě Zlatého potoka a uhrazení oprávněných nákladů.
- Prověření a zjištění orientační ceny řešení bezbariérového přístupu v budově OÚ Telnice.
- Prověření možností rozšíření strojevého parku obecního úřadu.
- Žádosti o prominutí poplatků PDO (neobydlené domy a osoby dlouhodobě bydlící v zahraničí).
- Vydání podmíněného kladného stanoviska ke stavbě „Kotelna, silo, skla-

dové boxy“ na par. č. 3119/1 – Princ Parket, s. r. o., Draha 427, 664 59 Telnice u Brna, v případě, že bude splňovat podmínky platného Územního plánu obce Telnice.

- Smlouvu o veřejném provozování hudebních děl s OSA – Ochranným svazem autorským pro práva k dílům hudebním, o. s.

- Smlouvu o komisním prodeji stavebního vrátku s firmou Novaspol Group, a. s.

- Bezplatné užívání zasedací místnosti OÚ Telnice pro nově vznikající telnickou kapelu „Telníčanka“ v rozsahu zkoušek maximálně dvakrát měsíčně.

- Příspěvek na financování systému IDS JMK na rok 2015 společnosti Kordis JMK, a. s., ve výši 74 700 Kč.

- Smlouvu s firmou ECOBAT, s. r. o., o využití systému sběru a třídění komunálních odpadů stanovených obcí pro zpětný odběr přenosných baterií.
- Smlouvu o dílo se společností KOCCMAN envimonitoring, s. r. o., (monitorování stavu hladiny Zlatého potoka).

- Účast obce v mezinárodní kampani „Vlajka pro Tibet“.

- Prominutí srážky celoroční podpory hasičů Telnice a Mysliveckému sdružení Telnice za pozdě dodané vyúčtování dotace.

– Odložení tématu čipování psů až po případné diskusi s okolními obcemi.

Zastupitelstvo obce neschvaluje:

– Záměr TBS-Truck Bus servis, a. s., „Změna užívání části manipulační

plochy na otevřený sklad tlakových lahví na pozemku p. č. KN 1498/1, k. ú. Telnice u Brna“.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

– Informaci starosty obce o tom, že výběrem hasičské techniky byl pověřen

velitel JSDH Oldřich Vymazal a starosta SDH Petr Sklenář.

– Informaci starosty obce o předání obecní pohledávky vůči panu Petru Bačikovi k exekučnímu vymáhání.

František Kroutil,
starosta obce

HOSPODAŘENÍ OBCE V ROCE 2014

Rok 2014 byl pro naši obec skutečně mimořádným a dovolím si tvrdit, že se zase nějakou dobu nebude podobné „hemžení“ opakovat. Uskutečnila se velká řada investičních akcí, ať už z prostředků obce, nebo s podporou externích fondů. Nyní tedy můžeme hodnotit samotná čísla. Po očištění hrubých čísel o příjmově/výdajově neutrální operace (přesun peněz z jednoho obecního bankovního účtu na druhý), nám vychází tyto výsledky:

celkové příjmy: 23 680 313,95 Kč

celkové výdaje: 27 399 956,90 Kč

Rozdíl činí minus 3 719 642,95 Kč, jedná se tedy o ztrátu. Ztráta v hospodaření roku 2014 ovšem nepřekvapí. Obec Telnice především postavila novou budovu MŠ Telnice, která sama o sobě stála 6,5 mil. korun, celkově obec v roce 2014 v kapitole „školství“ použila prostředky ve výši 7 836 408,45, tedy 28,6 % všech svých výdajů tohoto roku. Jen pro informaci: v roce 2013 činil podíl 16,42 % rozpočtu, jedná se vždy v součtu o investiční i provozní prostředky.

Pokud by se tedy nestavěla nová budova školky, obec by skončila v zisku ve výši zhruba 2,8 mil. korun. Z tohoto důvodu považuji hospodářský výsledek za rok 2014 za výborný, jelikož se za ním skrývá veliké množství investic a rekonstrukcí. Jak dopadly v roce 2014 některé další konkrétní kapitoly obecního rozpočtu?

Odpadové hospodářství

(přebytek: 67 223,55 Kč)

– příjmy: 984 150,95 Kč (PDO poplatky, EKO-KOM)

– výdaje: 916 927,40 Kč (svoz a likvidace veškerého odpadu)

Obec se snaží maximálně efektivně pracovat s tříděním odpadu, nově i dřevěného. Využívá dostupných možností na odvoz např. elektrozařízení, žárovek, textilu, baterií apod. Současně svoz probíhá za velmi dobrých cenových podmínek společností KTS-Ekologie, ve které vlastní obec 1/25 základního jmění. Obec také úspěšně vymáhala starší pohledávky.

Bezpečnost a veřejný pořádek –

Obecní policie Telnice (roční cena za obecní policii: 539 866,30 Kč)

– příjmy: 619 100 Kč (příspěvky obcí Měnina a Žatčan)

– výdaje: 1 158 966,34 Kč (veškeré výdaje: mzdy, vozidlo, pomůcky)

K tomuto výsledku je nutné poznamenat, že výběr pokut činil za celý rok 153 000 Kč, rozpočtení výběru na jednotlivé obce nebylo do uzávěrky zpravodaje známo, nicméně lze očekávat, že více než polovina této částky připadá na Telnici.

Provoz sportovní haly za celý rok 2014

(ztráta 6 914,22 Kč)

– příjmy: 275 770 Kč

– výdaje: 282 684,22 Kč

Porovnání příjmů a výdajů spojených s provozem sportovní haly obvykle provádíme v rámci jedné sezóny. Pokud nám tedy v minulé sezóně vyšel mírný zisk, je pravděpodobné, že v letošní sezóně máme zaděláno na ztrátu. Důvodem může např. to, že zatímco v minulé sezóně byl pokryt plat správce haly z dotace na pracovní místo, letos již tomu tak nemůže být.

Hospodaření s obecními pozemky

(prodej, nákup:

obec investovala 162 825 Kč)

– příjmy z prodeje: 1 271 600 Kč

– výdaje za nákup: 1 434 425 Kč

Obec Telnice tedy investovala rozdílem 162 825 Kč do svých nových pozemků. Největším prodejem byl obecní pozemek u sokolnické rozvodny, který byl v územním plánu určen pro její rozšíření. Výnos z jeho prodeje de facto posloužil k nákupu pozemku, který úzce souvisí se stavbou Domu důstojného stáří a v roce 2015 nakonec i se směnou, díky níž se obec stala vlastníkem pozemku, na němž je provozována Bezpečná dětská zahrada v Růžové ulici.

Rok 2014 byl také rokem zvýšených **mzdových nákladů**. Ano, obec v jednu chvíli zaměstnávala snad nejvíce pracovníků ve své historii, ale také na jejich

mzdy a spojené náklady obdržela celkovou dotaci ve výši **1 294 115,45 Kč** z Úřadu práce. A bude jistě i nadále dobrou strategií obce hledat finanční zdroje od státu na zaměstnávání telnických občanů. Tyto peníze totiž také zůstaly v Telnici: nejenže v ulicích naší obce je vidět, že tu po celý rok pracovalo tolik lidí (tyto peníze se v podstatě investovaly do údržby a rozvoje obce), ale mezi našimi občany bylo o sedm nezaměstnaných méně, kteří místo pobírání podpory či jiných dávek ze státního rozpočtu platili daně, ze kterých má obec znovu další prospěch. Pracovníci obce odvedli v minulém roce v naší obci velký kus práce a díky jim za to.

Děkuji všem, kteří mají na tomto dobrém výsledku svůj podíl. Často to ani nejsou ti, které bychom mohli jmenovat. Největším příjmem obce byla v minulém roce totiž daň z přidané hodnoty (6 386 269 Kč), dále pak daň z příjmů právnických osob (3 199 489,80 Kč) a daň z příjmů fyzických osob (2 997 791,22 Kč). Výběr všech zmíněných daní, a tedy i dopad na podíl obce se oproti roku 2013 zlepšil: **o 11 % stoupl výnos z DPH, o 15 % vzrostl příjem obce z daní právnických osob a o 12 % stoupl příjem obce z daní z příjmů fyzických osob**. Poděkování tak patří jak telnickým podnikům a firmám, tak i všem občanům, kteří poctivě platí a odvádějí daně.

Současně bych si dovilil také připomenout, že každým rokem roste počet obyvatel naší obce. Ve chvíli, kdy píšu tento článek, registruje naše obec **1541 trvale hlášených osob** bez rozdílu věku. Jestliže jsme se za poslední roky rozrostli o více než 200 obyvatel, pak by se to jistě mělo projevit i v příjmech obce. Nezapomínejme však, že se zvýšeným počtem obyvatel přichází i zvyšování nákladů obce s tím spjatých. Nemluvě o tom, že si většina obyvatel tiše zvyká na to, kolik práce, servisu a především administrativy za poslední roky obcím (obecním úřadům) narostlo. A to se ani nezmiňu-

ji o tom, jak složité a zatěžující jsou neustálé změny legislativy. Za právní servis (z části vyvolaný přijetím nového občanského zákoníku) v roce 2014 obec vydala 56 567,50 Kč.

Rok 2015 by měl být rokem investičně výrazně klidnějším, obecní rozpočet by se neměl celkovým číslem roku 2014 ani přiblížit. Přesto budeme nadále pracovat na tom, aby se naše

obec co nejlépe starala o své občany, o svůj vlastní rozvoj a kvalitu zdejšího života. Děkuji všem předem za spolupráci.

František Kroutil, starosta obce

CELOROČNÍ DOTAČNÍ PODPORY TELNICKÝM SPOLKŮM

Zastupitelstvo obce Telnice se na své 5. schůzi dne 12. ledna 2015 zabývalo dotační podporou telnických organizací pro rok 2015. Své žádosti podaly celkem čtyři subjekty (Myslivecké sdružení Telnice a Sbor dobrovolných hasičů Telnice letos své žádosti nepodaly). Na základě posouzení počtu členů jednotlivých organizací s důrazem na telnické občany, na výchovu a péči o telnické děti, veřejné aktivity jednotlivých organizací a v případě žádostí S1 také s ohledem na počet předpokládaných akcí pořádaných v jednotlivých sportovních areálech, bylo rozhodnuto takto:

Římskokatolická farnost Telnice

(program K1)

80 000 Kč

Telnické sluníčko

10 000 Kč

(program K1)

TJ Sokol Telnice

130 000 Kč

(program S1)

Orel jednota Telnice

70 000 Kč

(program S1)

K tomu je třeba dodat několik poznámek:

- v letošním roce své žádosti nepodali myslivci ani hasiči,
- Telnické sluníčko samo požádalo o podporu ve výši 10 000 (tedy s vědomím poklesu o 5 tisíc korun oproti loňskému roku),
- Orel jednota Telnice podal celkem dvě žádosti o celoroční podporu: K1 (kultura) a S1 (sport). Vzhledem k tomu, že obec v posledních letech zpravidla podporuje pouze jednu žádost na celoroční podporu za každou organizaci, byla podpořena ta

sportovní a výše podpory byla oproti minulému roku významně navýšena (Orel souhlasí s bezplatným pronájemem svého sportoviště pro jednodenní obecní účely).

V případě programů S1 předpokládá obec Telnice využití sokolského areálu pro všech 10 aktivit, v případě orelského areálu očekáváme maximálně 3 akce během roku 2015. Obec Telnice se těší na spolupráci s místními spolky i v letošním roce. Kromě podpory celoroční (K1, S1) si mohou tyto (a nejen ony) žádat o podporu jednorázovou (K2, K3, S2, S3) – uzávěrka podávání žádostí pro 2. kvartál roku 2015 byla 2. března 2015, pro 3. kvartál bude 2. června 2015.

*František Kroutil,
starosta obce*

HROBOVÁ MÍSTA

Je mi líto, že se touto záležitostí vůbec musíme zabývat, ale nemáme žádného zbytky. Hovořil jsem s jednou brněnskou notářkou a prakticky mi potvrdila, že opatrnost je v této věci zcela na místě. O čem je řeč? O pronájmu hrobových míst.

Součástí snad téměř každého hrobového místa je dnes totiž i zanechaný soukromý majetek v podobě ne zrovna levného pomníku, příp. dalšího příslušenství a vybavení (tzv. hrobového zařízení). Pokud na obecní úřad dorazí jiná osoba, než ta, která původně smlouvu o pronájmu hrobového místa podepsala, a žádá si uzavření nové nájemní smlouvy, požadujeme, aby nám prokázala, jaké má na pronájem tohoto hrobového místa právo.

Stane se, že zemře váš rodič, který se celý život o hrobové místo poctivě staral, platil nájem a pořídil si krásný pomník. Nestihl však nájemní smlouvu přepsat na některého ze svých potomků či příbuzných. Dnes už není mezi námi a my neznáme jeho vůli, kdo se o hrobové místo má místo něj starat. Kdo má mít práva k majetku, který na tomto hrobovém místě po sobě zanechal? A kdo z potomků si vzpomene, že

právě tento majetek má přihlásit při dědickém řízení? Který z notářů se vás na to zeptá a do dědického řízení jej zahrne? Odpověď je bohužel shodná na obě otázky: téměř nikdo. V dědickém řízení se často rozebírají až doslova malichernosti – obnošené oblečení po zemřelém apod., ale kdo se zabývá dědictvím kamenného pomníku za 50 nebo 100 tisíc korun?

Když za námi přijde jeden z potomků, vědí všichni zbývající sourozenci o jeho aktivitě, že si chce smlouvu na pronájem hrobového místa „přepsat“ na sebe? Stává se, že někteří potomci takto jednají za zády svých sourozenců. Vězte, že dnes už zdaleka ne všichni nájemci hrobových míst jsou místní obyvatelé a my ani zdaleka neznáme všechny rodinné poměry.

Je smutné, že jsme tu zažili i případy, kdy si rodina skrze obecní úřad a smlouvu o nájmu hrobového místa vyřizovala mezi sebou účty. Je smutné, že se v tomto případě jedná o tak citlivou záležitost, jako je místo věčného odpočinku našich předků.

Mějte tedy prosím pochopení s tím, že musíme být opatrní. Naše nové vzory smluv již obsahují prohlášení, kterým

žijící nájemník hrobového místa vědomě označí osobu, která by v případě jeho smrti převzala po něm práva k tomuto hrobovému místu. Pokud se však jedná ještě o platné původní smlouvy a nájemník již nežije, **požadujeme, aby se dědicové v první dědické skupině (manžel/ka, děti zemřelé/ho) vzájemně dohodli na tom, kdo z nich novou smlouvu uzavře. A tuto svou vůli nám projeví písemně.** Pokud nejsou potenciální dědicové dohodnuti mezi sebou, nemohou očekávat, že jim bude dělat soudce příslušný obecní úřad. Od toho jsou tu dědická řízení, případně institut občanskoprávních soudů.

Děkujeme za pochopení. Naší snahou není komplikovat vám život. Jen doporučujeme všem, kterých se tento problém týká, aby se včas poradili s notářem, který je vám k vyřízení pozůstalosti po vašem příbuzném přidělen soudem, a při dědickém řízení tuto otázku otevřeli. Tak se jistě můžete vyhnout možným budoucím sporům uvnitř své rodiny nebo složité administrativě. Na závěr citace slov tajemníka Notářské komory ČR, kterého jsme požádali o vyjádření k tomuto případu: „Vámi uvedený problém (ne)projedná-

vání hrobových zařízení v rámci pozůstalostních řízení je nám znám a také ho vnímáme jako poměrně nepřijemný. Je však nutné zdůraznit, že notáři-soudní komisaři vycházejí v pozůstalostním

řízení při zjišťování aktiv a pasiv pozůstalosti primárně z údajů, které jim sdělí dědicové (což vyplývá z ustanovení § 172 a § 173 zákona o zvláštních řízeních soudních). Pokud tedy dědicové

oznámí soudnímu komisaři existenci hrobového zařízení, nic nebrání tomu, aby bylo předmětem pozůstalostního řízení.“

František Kroutil, starosta obce

PERSONÁLNÍ ZMĚNY NA OBEČNÍM ÚŘADĚ

V souladu s dohodou, kterou uzavřela obec s Úřadem práce ČR, skončila 28. února 2015 finanční podpora pro zaměstnávání sedmi pracovníkům obecního úřadu: Oldřišce Kozderové, Martě Klanicové, Martině Burkové, Václavu Burdovi, Bartolomějovi Sklenářovi, Jiřímu Večeřovi a Filipu Stejskalovi. Rád bych jim i touto cestou poděkoval za dosavadní spolupráci. Spolu s dalšími obecními zaměstnanci skvěle zvládli pracovní velmi náročný rok 2014. Dne 16. dubna 2015 skončí pracovní poměr také Kateřině Jedličkové, která pracovala na obecním úřadě také s podporou

Úřadu práce ČR a která se výrazně podílela na aktivitách obce v předchozím i současném roce. Také jí děkuji za dosavadní spolupráci.

V době uzávěrky tohoto vydání zpravodaje ještě nebylo zřejmé, na které pracovníky obec znovu obdrží finanční podporu z Úřadu práce ČR. Jako kmenoví zaměstnanci pracovní čtyři tedy od 1. března 2015 nadále pokračovali pouze Alena Rábllová a Pavel Poláček. Od 1. března 2015 je účinná nová dohoda obce Telnice s úřadem práce, která umožňuje obci přijmout až sedm zaměstnanců s finanční podporou ÚP.

Výběr těchto zaměstnanců ovšem není postaven pouze na vůli obecního úřadu, ale spadá do agendy pracovníků ÚP. Případní zájemci o práci na obecním úřadě se tedy musejí nejdříve dohodnout se svou osobní zprostředkovatelkou, která je jim přidělena úřadem práce. Platí tedy i nadále možnost zaměstnání dlouhodobě nezaměstnaných, osob se zdravotním postižením, ale např. i osob mladších 30 let nebo starších 50 let. Pro více informací kontaktujte prosím svou zprostředkovatelku na úřadu práce. Děkujeme za pochopení.

František Kroutil, starosta obce

VEŘEJNÁ ZAKÁZKA NA REKONSTRUKCI RYBNÍKA

V souvislosti se záměrem obce rekonstruovat rybník byla vypsána veřejná zakázka malého rozsahu, kterou tentokrát dostala na starosti společnost AP Centrum, která spustila moderní elektronickou aukci, jejímž cílem bylo co nejvíce snížit cenu realizace tohoto projektu. Možnost přihlášení do aukce byla zveřejněna jak na internetu, tak i na úřední desce obecního úřadu, současně bylo také konkrétně osloveno 40 společností, které podnikají v tomto oboru. Nabídku však podaly pouze tři společnosti: AQUASYS, s. r. o. (817 872,00 Kč), STAVOS Brno, a. s. (882 485,00 Kč) a Agromeli, s. r. o. (987 040,00 Kč). Druhého kola už se mohli účastnit pouze ti účastníci, kteří podali nabídku v kole prvním. Cílem druhého kola pak byla vzájemná licitace ceny, při které se každý z účastníků snaží zadat nejlepší podmínky. Výsledkem pak bylo toto pořadí:

1. **STAVOS Brno, a. s. – 706 000 Kč**
2. **AQUASYS, s. r. o. – 760 000 Kč**
3. **Agromeli, s. r. o. – 770 000 Kč**

Všechny uvedené ceny jsou bez DPH. Po projednání v hodnotící komisi a v zastupitelstvu obce byla schválena smlouva o dílo se společností STAVOS Brno, a. s., za výše uvedených cenových podmínek. Obec obdržela v loňském roce dotaci Jihomoravského kraje ve

výši 200 000 korun, zbylé prostředky budou čerpány z obecního rozpočtu. Rekonstrukce byla zahájena 11. února 2015, podle počasí by měly práce pokračovat v průběhu března, pravděpodobně také i dubna letošního roku.

Kromě samotné rekonstrukce rybníka – která spočívá především v odbahnění dna, opravě stávajících bře-

hů, stavidla (požeráku) a odtokového potrubí, v instalaci kontrolní šachty a zpětné klapky u potoka a v opravě výpustního objektu v korytě potoka – připravuje obec také změnu v systému napouštění rybníka. V tuto chvíli probíhají jednání se všemi příslušnými orgány o způsobu řešení. O výsledku vás budeme informovat v příštím čísle zpravodaje.

V TELNICI BYLA VYVĚŠENA TIBETSKÁ VLAJKA

Zastupitelstvo obce Telnice odsouhlasilo vyvěšení tibetské vlajky dne 10. března 2015 v rámci kampaně „Vlajka pro Tibet“, proto byla v tento den na obecním úřadě vyvěšena (vlajka byla pro tento účel obci zapůjčena). Naše obec je jednou z více než 500 obcí České republiky, které se k této kampani připojily (viz <http://www.tibinfo.cz>). Přinášíme vám bližší informace k této kampani i k Tibetu samotnému.

Mezinárodní kampaň „Vlajka pro Tibet“ vznikla v polovině devadesátých let v západní Evropě a stala se jednou z nejvýznamnějších symbolických akcí vyjadřujících podporu ochraně lidských práv nejen Tibeťanů, ale všech obyvatel ČLR. Akce probíhá každý rok 10. března, v den výroční povstání Tibeťanů proti čínské

okupaci Tibetu. Při povstání v roce 1959 zemřelo více než 80 000 Tibeťanů, přes milion Tibeťanů zemřelo v následujících letech ve vězeních, pracovních tábo-

rech nebo v důsledku hladomoru. Cílem kampaně je poukázat na dlouhodobé porušování lidských práv v Tibetu. Česká republika se ke kampani připojuje pravi-

delně od roku 1996, kdy tibetskou vlajku vyvěsila první čtyři česká města. V letošním roce se k akci připojilo 601 obcí, měst, městských částí nebo krajů. Stovky vlajek vlají každoročně např. v Německu, Francii, Belgii a dalších zemích. Vlajky vyvěšuje celá řada škol, včetně Univerzity Karlovy a kromě různých organizací také spontánně mnoho občanů ČR. Po celé ČR probíhá v průběhu března řada akcí na podporu Tibetu. Kampaň Vlajka pro Tibet má symbolický charakter a je vyjádřením solidarity s národem, který se snaží přežít pod okupací cizí země. Tibetská vlajka je jedním z nejvýraznějších symbolů, který Tibeťané v Tibetu používají při nenásilných protestech. Za její vyvěšení jim hrozí až několikaleté tresty vězení. FK

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

OBECNÍ ANKETA BYLA UKONČENA

V průběhu ledna a února probíhal sběr dat pro obecní anketu. Děkujeme všem, kteří se na roznášce dotazníků podíleli, výsledná data budou vyhodnocena a prezentována v příštím vydání zpravodaje.

ODSTAVNÁ PLOCHA PRO KOLA A KOČÁRKY JE HOTOVA

Obec Telnice ve spolupráci se zedníkem Zdeňkem Špánkem připravila u ordinace lékaře odstavnu plochu pro kola a kočárky. V jarních měsících pak ještě dojde k výsadbě keřů a zeleně, která tento prostor definitivně dokončí.

INTERNETOVÁ ANKETA NA TÉMA BOBRŮ

Počátkem roku 2015 byla na internetových stránkách obce (www.telnice.cz) zveřejněna krátká anketa k tématu působnosti bobrů v Telnici. Na obrázku si můžete prohlédnout její výsledek. Je samozřejmě na každém, aby sám posou-

dil, nakolik právě jeho omezuje či ohrožuje přítomnost tohoto chráněného zvířete v naší lokalitě. Nicméně si dovolím odhadnout, že většina hlasů v této anketě patřila lidem, kterých se život bobrů zřejmě nijak nedotýká – nevlastní sousední pozemky s potokem nebo nebydlí v jeho blízkosti. Predikce dalšího vývoje života bobrů v Telnici byla představena účastníkům besedy s odborníky, takže uvidíme, nakolik se naplní. Podle svědectví některých pozorovatelů i podle zanechaných stop je patrné, že v zimních měsících letošního roku se bobři zaměřili na spodní část toku Zlatého po-

toka v našem katastru (blíže k Měninu), jak dosvědčuje i fotografie z místa činu pořízená počátkem března.

STARÁ VRBA BYLA OBEHNÁNA PLETIVEM

Na základě doporučení odborníků, kteří nás informovali o možnosti ohrožení staré vrby u mostu na Brněnské

ulici činností bobrů, provedli zaměstnanci obce s vědomím Povodí Moravy instalaci pletiva, které by mělo tento dominantní strom ochránit. Vrba bude z tohoto důvodu průběžně sledována.

NOVÉ VEŘEJNÉ OSVĚTLENÍ V ULICI HLINÍKY

Na přelomu ledna a února 2015 byly u bytových domů v ulici Hliníky instalovány dvě lampy veřejného osvětlení. Tím byla zatím dokončena rekonstrukce veřejného prostranství na tomto místě tak, jak bylo dohodnuto s účastníky setkání s obyvateli bytovek z loňského roku. Podle svědectví některých z nich právě v tomto prostoru docházelo ke krádežím či poškozování soukromého majetku. Věříme tedy, že toto opatření přispěje k větší bezpečnosti obyvatel a ochraně jejich majetku.

TELNICI ZASÁHL V NOCI SILNÝ VÍTR

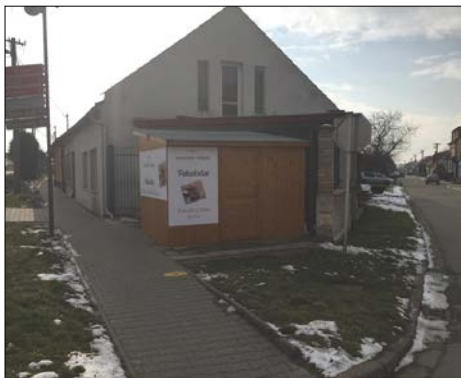

V noci z 10. na 11. ledna 2015 zasáhl Telnici silný vítr s deštěm, který způsobil škody především v centru obce. Poškozeny byly střechy např. mateřské školy, základní školy, fary, hostince U Laštůvků či některých rodinných domů. Naštěstí snad nedošlo k vážnějším škodám. Poškozenou střešní krytinu se obec Telnice i lidé pokoušeli opravit hned v neděli 11. ledna vlastními silami, střechu mateřské školy však opravovali zaměstnanci obce celý následující týden.

ČIPOVÁNÍ PSŮ V TELNICI?

Zastupitelstvo obce Telnice jednalo na svém 6. zasedání mj. povinné čipování psů. Po zjištěných informacích z různých stran dospělo nakonec k závěru, že tuto novinku nebude prozatím zavádět. Nicméně budou osloveny sousední obce v našem regionu s otázkou, zda o podobném řešení také neuvažují. Zatím je tedy názor zastupitelstva takový, že pokud by se mělo povinné čipování zavádět, pak jedině v rámci širší lokality (psi nectí hranice katastru). Toto téma je tedy zatím odloženo na neurčito.

NOVÝ STÁNEK S ČERSTVÝM PEČIVEM

Na rohu ulic Růžová a Draha se nachází nový prodejní stánek s pečivem, který provozuje rodinná pekárna KULHÁNEK & DRÁPAL (rozhovor s majiteli této firmy naleznete v rubrice Podnikání v Telnici). Aktuální platná otevírací doba je pondělí až pátek od 6.00 do 12.00 hod. a od 14.30 do 17.00 hod.

OBEC PROVEDLA BEZPEČNOSTNÍ PROŘEZ STROMŮ

Obec Telnice ve spolupráci se specialistou na rizikové kácení, panem Zdeňkem Balákem, provedla bezpečnostní prořez stromů v obci na místech, kde se pohybuje větší množství lidí, zvláště

pak dětí: v parku u rybníka, v zahradě mateřské školy, na Masarykově náměstí, na obecním pozemku v areálu Sokola Telnice, v areálu telnického hřbitova, u rybníka či např. v oblasti nového chodníku Augarty – U mlýna.

PŘIJĎTE SI PRO KRABÍČKU NA SBĚR BATERIÍ

Obec Telnice podepsala smlouvu o spolupráci se společností Ecobat, která bude pro obec likvidovat tzv. přenosné baterie (tužkové, monočlánky, „ploché“ apod.). Sběr bude probíhat především na sběrném místě obecního dvora, kde pro tento účel máme vyčleněnou sběrnou nádobu. Baterie také můžete kdykoliv bezplatně odkládat do sběrného tubusu na chodbě obecního úřadu (pod schody). Aby si lidé mohli doma sbírat baterie odděleně od dalšího odpadu a nevhazovali je do koše, byla připravena pěkná papírová krabíčka, která je nyní pro každého zájemce z řad místních obyvatel zdarma k dispozici na obecním úřadě v Telnici. Neváhejte této nabídce využít, nabídka platí do rozdání zásob. Více informací o aktivitách Ecobatu získáte na adrese www.ecobat.cz. P. S. Jakmile krabíčku naplníte, přineste její obsah na sběrné místo obecního dvora, kde ji můžete vysypat do vyčleněné sběrné nádoby.

OBEC PROVEDLA DOZNAČENÍ ULIC

Obec Telnice provedla podle zákona o obcích 128/2000 Sb. doznačení některých telnických ulic. Zajímavé bylo zjištění, že některé ulice vlastně nikdy ani své označení neměly. Každá telnická ulice by nyní měla mít označení při svém vjezdu. Označení není důležité jen pro běžnou orientaci návštěvníků obce, ale především pro rychlejší orientaci složek záchranného systému – zdravotníků,

hasičů či policie. Doplnění značení bylo provedeno u těchto ulic: Palackého, Draha, Nová, Růžová, Brněnská, U rybníka, Za sokolovnou, Masarykovo nám., K nádraží, Na vilách a Hliníky. Děkujeme za pochopení všem občanům, kteří strpěli označení ulice modrou cedulí na svém domě či plotě.

ZEMŘELA NEJSTARŠÍ OBČANKA OBCE

Ve věku 92 let zemřela ve čtvrtek 12. února 2015 nejstarší občanka naší obce, paní Marie Pustinová, která poslední léta svého života trávila v Domově pro seniory v Sokolnicích. S paní Pustinovou jsme se rozloučili 18. února 2015 v kostele sv. Jana Křtitele v Telnici. Nejstarší občankou naší obce je nyní paní Hedvika Sedláková.

KONEC „PARKOVÁNÍ“ AUTOBUSŮ U MŠ

Na základě několika podnětů místních občanů bylo zaznamenáno, že na autobusové zastávce u mateřské školy téměř pravidelně zastavuje autobus dopravce linky IDS-JMK. Řidič si vždy na několik hodin odstavil autobus, odjel mimo obec jinou autobusovou linkou a odstaveným autobusem tak bránil v zastavování dalším linkovým autobusům či v bezpečném přecházení chodců přes přechod pro chodce. Na základě upozornění obce Telnice si tuto záležitost vyřešil dopravce v rámci svých vnitropodnikových směrnic a dále se již toto jednání nebude opakovat. Děkujeme občanům za upozornění.

NOVÉ ZRCADLO NA MASARYKOVĚ NÁMĚSTÍ

Na základě žádosti obce Telnice provedla v pátek 27. února 2015 Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje výměnu zrcadla na Masarykově náměstí, které bylo několik let rozbité. Jedná se o majetek SÚS JMK, takže výměna se konala v režii této krajské příspěvkové organizace.

TELNICI OPĚT ČEKÁ KULTURNÍ LÉTO

Přípravy programu Telnického kulturního léta již začaly. Stejně jako v minulých letech vás budou čekat např. promítací dny Kinematografu bratří Čadíků (3.–7. července), veselá Neckiáda či tradiční Letní noc (kácení máje) nebo třeba Turnaj v pétanque či Nohejbalový turnaj Tennessee Cup. Termínově se ještě ladí Malá napoleonská bitva a také velmi zajímavý projekt nazvaný Folklorní den, při kterém bychom měli v Telnici přivítat zástupce dechové hudby a folklorní soubory z Valašské Polanky a Cíferu. Snad se podaří tento nápad zrealizovat. Na svůj vodácký zájezd také vyrazí telnický klub Vorvaň Tennessee. Na závěr léta připravila telnická farnost zájezd do Valašské Polanky na krásné Valašské dožínky (23. srpna). A letošní novinkou bude připravovaná návštěva Severočechů z Telnice, kterou bychom chtěli přivítat o některém ze srpnových víkendů. Z výše uvedeného výčtu je jistě patrné, že se máte na co těšit. Děkujeme všem, kteří do tohoto pestrého výběru čímkoliv přispějí, anebo pomohou s realizací. Pokud se i vy chcete do čehokoliv zapojit, rádi vás přivítáme mezi organizátory. Léto už je skoro za rohem...

DORTIÁDA 2015

Hokejový klub HC Kometa Brno připravil i v letošní sezóně pokračování oblíbené soutěže o nejkrásnější dort, při které se soutěží ve čtyřech kategoriích. Z hodnocení odborné poroty vzejdou vítězové v každé z nich a korunu celé-

mu hlasování pak dávají děti z projektu Jsme jedna rodina, které společně s širokou veřejností vybírají „Divácký nej dort“. Naše obec byla v kategorii Partnerské město reprezentována nádherným dortem Moniky Součkové (roz. Křížové), který nadchl fotbalisty v naší sportovní hale, kam Monika přinesla svůj dort nejdříve ukázat (probíhal zde futsalový turnaj). V letošním hodnocení poroty jsme však žádnou „medaili“ nezískali, ačkoliv se domnívám, že náš letošní dort byl ze všech, které kdy Monika do soutěže dodala, nejkrásnější. Nakonec se o tom můžete přesvědčit sami na přiložené fotografii. I přesto Monice děkujeme za skvělou reprezentaci. Tak třeba zase v příštím roce!

VELIKONOČNÍ POHLEDNICE

Od začátku března je na obecním úřadě v prodeji krásná velikonoční pohlednice s obecním motivem za cenu 5 korun. Autorkou je opět telnická výtvarnice Martina Hostěradská, které děkujeme za skvělou spolupráci. Pohlednice je v nabídce do vyprodání zásob.

UZAVŘENÍ OBECNÍHO ÚŘADU O VELIKONOCÍCH

Z důvodu čerpání dovolené a upřímné snahy o prožití klidných velikonočních svátků bude obecní úřad ve čtvrtek 2. dubna a v pátek 3. dubna 2015 uzavřen. Děkujeme za pochopení.

František Kroutil, starosta obce

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA TELNICKÝCH OBČANŮ

V únoru 2015 oslavily významné narozeniny: **Františka Klanicová** (ul. Draha), **Marie Pelánková** (Palackého) a **Marta Hrdličková** (Za sokolovnou).

V březnu 2015 si svá jubilea připomněli: **Oldřiška Netelická** (U mlýna), **Václav Kunc** (Nová), **Jaroslav Klanica** (Růžová), **Marie Kubitová** (Za sokolovnou), **Marie Krejčířiková** (Nová), **Ladislav Páral** (Za sokolovnou), **Irena Jochmanová** (Za sokolovnou), **Jan Jeniš** (Palackého), **Milúše Roblíková** (K nádraží), **Marie Filáková** (V dědině), **Anna Štaudrová** (Na vilách) a **Marta Krajičková** (Hliníky).

Srdečně blahopřejeme!

Obec Telnice

TELNICE MÁ SVŮJ NOVÝ PAMÁTNÝ STROM

Telnice má svůj nový památný strom. Je to dub zimní a oficiálně se jmenuje „Telnický dub“. Z níže uvedených informací si můžete udělat představu o tom, kde ho najdete. Více vám o něm nebudeme prozrazovat, abyste si mohli udělat procházku do lesíka mezi Balatonem a Měním, kde je možné si památný strom prohlédnout.

Městský úřad Šlapanice, odbor životního prostředí, jako věcně a místně příslušný orgán ochrany přírody podle ustanovení § 7 a § 64, odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů a § 76, odst. 2, písm. b) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), a na základě odborného posudku AOPK ČR, střediska Brno, vydal rozhodnutí, v němž vyhláší za památný strom „Telnický dub“. Strom je v rozhodnutí specifikován takto:

Dřevina: Dub zimní (*Quercus petraea*)

Lokalita: Strom roste v porostu lemuující vodní tok Říčka, nachází se v blízkosti pěšiny, kterou využívají chodci i cyklisté mezi obcemi Měním a Telnice u Brna.

Počet jedinců: 1 kus

Katastrální území: Telnice u Brna

Pozemek parcelní číslo: 3318

Souřadnice JTSK:

x: -1 173 154,46, y: -592 841,65

Zeměpisné souřadnice:

49.05'1''N, 16.41'56''E

Vlastník pozemku: Jarmila Maresová,

Strašice 483, 338 45 Strašice

Obvod kmene ve výšce 1,3 m nad

zemí: 3,63 m

Výška stromu: 24 m,

Šířka koruny: 27 m,

Výška koruny: 19 m

Odhad stáří: nezjištěno

Datum měření: 26. dubna 2014

Zdůvodnění návrhu: Jde o mohutný dekorativní strom, který je v porostu převážně plevelných dřevin významnou dominantou porostní zeleně u obce Měním.

Památný strom se podle zákona těší konkrétním ochranným podmínkám a v jeho okolí se nachází tzv. ochranné pásmo:

Podmínky ochrany:

- Podle § 46, odst. 2 zákona je zakázáno památný strom poškozovat, ničit, rušit v přirozeném vývoji.
- Veškeré zásahy do památného stromu a ošetření lze vykonávat jen se souhlasem orgánu ochrany přírody, který ochranu vyhlásil.
- Těžba porostu v okolí památného stromu musí být prováděna tak, aby nedošlo k mechanickému či jinému poškození památného stromu.

Ochranné pásmo:

- Podle § 46, odst. 3 zákona se stanovuje základní ochranné pásmo ze zákona, tj. kruh o poloměru, který se rovná desetinásobku průměru kmene, měřeného ve výšce 130 cm nad zemí.
- V tomto ochranném pásmu není dovolena žádná škodlivá činnost, která by mohla ohrozit památný strom, např. výstavba, hluboké výkopy pro produktovody, hrubé terénní úpravy, odvodňování, chemizace apod.
- Ve zvlášť zdůvodněných případech vydává výjimku z režimu ochranného pásma příslušný orgán ochrany přírody, který ochranu vyhlásil. FK

**Hledám ke koupi domek se zahradou
v Telnici nebo v okolí do 10 km.
Tel. 792 284 071**

ROZHOVOR S JANOU TOMANDLOVOU Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU ŠLAPANICE

Paní Ing. Jana Tomandlová je referentkou odboru životního prostředí Městského úřadu Šlapanice a problematika stanovování a ochrany památných stromů spadá do její kompetence.

■ *Začátkem roku 2015 přišla zajímavá zpráva o tom, že byl v telnickém katastru nově stanoven památný strom s názvem Telnický dub. Co všechno předchází takovému stanovení?*

Celému řízení předchází vytipování vhodného stromu. Poté ho příslušný orgán ochrany přírody vyhlásí ve správním řízení za památný strom.

■ *Podnět ke stanovení památného stromu může dát kdokoli, i ten komu strom nepatří? Třeba i kolemjdoucí člověk? Co když se stanovením památného stromu samotný vlastník nesouhlasí?*

Podnět pro vyhlášení stromu za památný může dát opravdu kdokoli. Vlastník stromu je automaticky i účastníkem řízení ve vyhlášení památného stromu,

pokud by tedy nesouhlasil, příslušný orgán ochrany přírody a krajiny se musí v tomto řízení jeho připomínkami zabývat a vypořádat se s nimi.

■ *Z jakého důvodu se vůbec může nějaký strom stát památným?*

Důvody pro vyhlášení památného stromu mohou být samozřejmě různé (např. historická či kulturní událost, stáří...). Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, říká, že se jedná o mimořádně významné stromy, jejich skupiny a stromořadí.

■ *Co všechno to vlastně pro strom samotný, péči a ochranu o něj znamená?*

Opět bychom se mohli odkázat na zákon č. 114/1992 Sb., který říká, že pro pa-

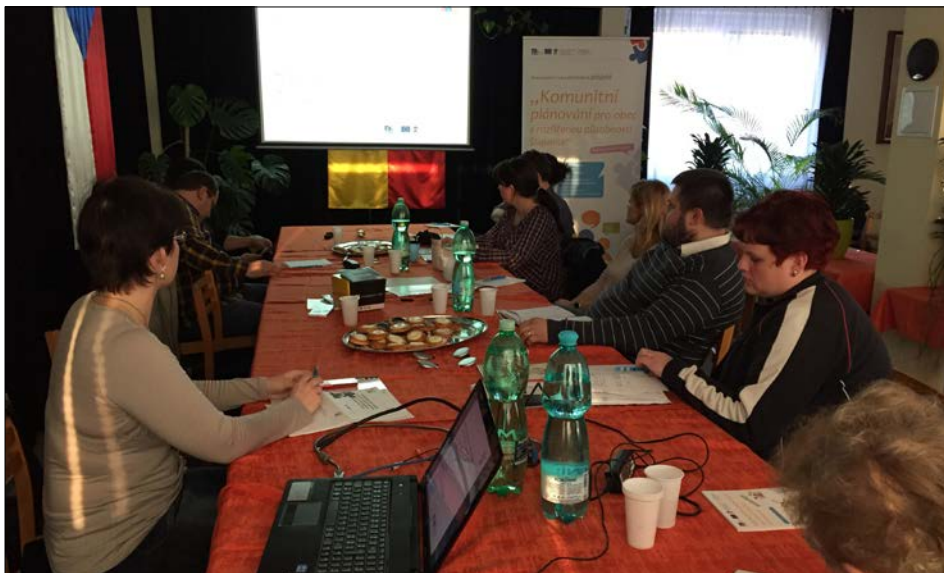
mátné stromy existuje obecné ochranné pásmo, které je rovno desetinásobku průměru kmene měřeného ve výšce 130 cm nad zemí. V tomto ochranném pásmu není dovolena žádná pro památný strom škodlivá činnost, například výstavba, terénní úpravy, odvodňování, chemizace. Pokud by nějakou stavbou mohlo dojít k zásahu do ochranného pásma památného stromu, je potřeba souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody.

■ *Náš Telnický dub je skutečně mohutný strom, nicméně některé jeho větve se jeví jako suché. Péči o takový strom provádí nadále jeho vlastník a je nějakým způsobem „dohlížena“ státními orgány?*

Ano, péči o památný strom provádí majitel. Anebo existují různé dotační programy, ze kterých lze tuto údržbu částečně pokrýt. Vždy je k těmto zásahům potřeba souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody. *Za rozhovor děkuje František Kroutil*

KULATÝ STŮL V TELNICI

Ve čtvrtek 12. února 2015 se v zasedací místnosti obecního úřadu v Telnici uskutečnil kulatý stůl v rámci projektu Komunitní plánování sociálních služeb v ORP Šlapanice. Vzhledem k tomu, že se projekt blíží ke svému konci (ukončen bude k 31. březnu 2015), jednalo se o závěrečné setkání. Veřejnosti tak zde byly představeny výsledky expertní studie týkající se sociálních potřeb obyvatelstva ORP Šlapanice. Dále se zde lidé mohli seznámit se Střednědobým komunitním plánem sociálních služeb na roky 2015–2018 a s Akčním plánem na rok 2015. Po teoretickém přednesu proběhla diskuse nejen nad danými tématy, ale celkově nad možnostmi změn některých zákonů, nad dalším pokračováním komunitního plánování, nad chystanými změnami a potřebami obyvatel v Telnici

a obcích v jejím okolí. Veškeré výše zmíněné dokumenty jsou dostupné na webových stránkách města Šlapanice (www.slapanice.cz) a také na příslušném sociálním odboru.

Kateřina Umlášková

KVĚTINOVÝ DEN – 13. KVĚTNA 2015

Stejně jako v minulých letech bude v naší zemi i v Telnici probíhat veřejná sbírka Ligy proti rakovině – tzv. Květinový den. V letošním roce se uskuteční ve středu 13. května. Ujme se jí opět osobně starosta obce (v rámci své dovolené) a zdvořile vyzývá všechny, kteří by mu se

sbírkou pomohli, aby se na něj obrátili nejpozději do 4. května 2015. Jedna dárčcovská kasička bude k dispozici také během tohoto dne na obecním úřadě v Telnici (od 8 do 18 hod.) – i zde si tedy můžete kytičku zakoupit. Letošním tématem sbírky bude **boj proti nádorům repro-**

dukčních orgánů – možnost prevence (gynekologické nádory u dívek a žen, nádory varlat u mužů). Děkujeme za jakoukoli vaši pomoc při této sbírce, ať už darem (zakoupením tradiční žluté kytičky – tentokrát s modrými stužkami) nebo třeba i pomocí při organizaci. Minimální cena jedné kytičky činí 20 korun.

Pomoci můžete také odesláním zprávy ve tvaru DMS KVET na číslo 87 777. Cena jedné DMS je 30 Kč, pořadatel sbírky: Liga proti rakovině Praha obdrží 28,50 Kč. Přispět můžete také na sbírkový účet č. 8888 88 8888/0300. V loňském roce se touto cestou vybralo v celé České republice celkem: 14 621 625 korun, z toho v Telnici 8 856 korun.

Podle nejnovějších statistických údajů se onkologickým pacientem stane každý třetí občan České republiky a každé čtvrté úmrtí je způsobeno rakovinou. Dodržováním jednoduchých zásad zdravého životního stylu a využíváním možností preventivních vyšetření lze velké části onkologických onemocnění předejít! Šíření zásad prevence rakoviny je naším hlavním cílem, pomozte prosím i vy. Předem děkujeme všem, kteří se do této charitativní akce zapojí. *FK*

AKTIVITY TELNICKÉ FARNOSTI V LETOŠNÍM ROCE

V závěru ledna 2015 se sešli organizátoři a spolupracovníci telnické a pratecké farnosti, aby spolu s P. Ladislavem Kozubíkem připravili plán aktivit pro letošní rok. Z naplánovaných akcí s předstihem vybíráme a srdečně zveme k účasti širokou veřejnost:

neděle 12. dubna – velikonoční koncert velkého smíšeného pěveckého sboru Carmen ze Zábřeha (okr. Šumperk) v kostele sv. Jana Křtitele

neděle 24. května – pěší pouť do Křtin z Telnice (start v 03:55 hod.)

pátek 29. května – Noc kostelů v telnickém kostele sv. Jana Křtitele a zámecké kapli v Sokolnicích

čtvrtek 4. června – slavnost Těla a Krve Páně – průvod „Božího těla“ ulicí V dědině s kapelou Telníčanka

neděle 21. června – slavnostní hodová mše svatá v 9:30 hod.

pátek 27. června – cyklovýlet pro děti do Sokolnic – táborák na ukončení školního roku

sobota 15. srpna – pěší pouť do Tuřan z Telnice

neděle 23. srpna – zájezd do Valašské Polanky na tradiční Valašské dožínky

(před třemi lety vypravila farnost dva autobusy, obzvláště vítání jsou také krojovaní)

sobota 12. září – pouť autobusem do Žarošic na tzv. „Zlatou sobotu“

neděle 19. září – Dožínkové slavnosti v Sokolnicích

sobota 24. října – Setkání u cimbalu (místo a čas bude upřesněno)

sobota 5. prosince – setkání se sv. Mikulášem (kostel sv. Jana Křtitele)

...a spousta dalších akcí, o kterých budete s předstihem informováni.

Telnická farnost

VELIKONOČNÍ HRKÁNÍ 2015

Rok se s rokem sešel a opět během velikonočních svátků odletí podle legendy kostelní zvony pro požehnání do Říma. Jejich práci nahradí děti pomocí nejrůznějších hrkačů, klepačů, tragačů a jiných dřevěných nástrojů. Účastnit se může každé dítě bez ohledu na to, zda navštěvuje místní kostel, či nikoli. Pokud někdo nemá vlastní nástroj, rád mu jej zapůjčíme. Sraz je vždy u kamenného kříže před branou na kostelní nádvoří.

Časy hrkání:

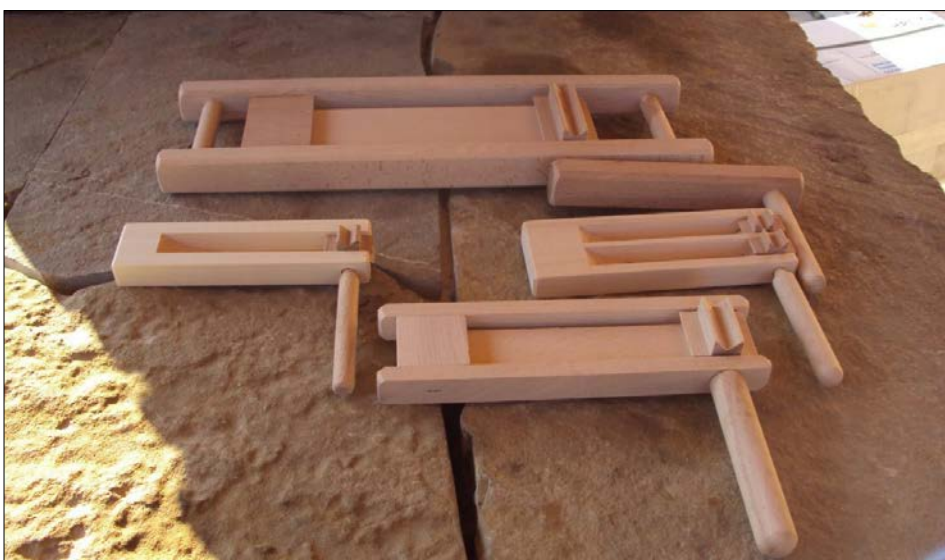
Velký pátek (3. dubna):

6.00, 12.00 a 17.00

Bílá sobota (4. dubna):

6.00, 12.00 a 17.00

Kateřina Umláškova

SPLATNOST MÍSTNÍCH POPLATKŮ

Upozorňujeme občany na **blížící se termín splatnosti místních poplatků za psy a za odstraňování komunálního odpadu na rok 2015**. Úhrady poplatku můžete provádět buď a) bezhotovostním příkazem na účet č. 5821641/0100 (jako variabilní

symbol uveďte číslo popisné svého domu, příp. ve zprávě pro příjemce informací o platbě za psa), nebo b) v hotovosti v úředních hodinách (po, st, čt: 8–18 hod.) na obecním úřadě, a to **do 31. března 2015, v případě dvou splátek do 30. června 2015**. V kaž-

dém případě prosím **vyplňte tiskopis týkající se přihlášení k poplatku** za psa a k místnímu poplatku za komunální odpad. Tiskopisy jsou k dispozici na obecním úřadě. Děkujeme za pochopení.

Marcela Drápalová, OÚ Telnice

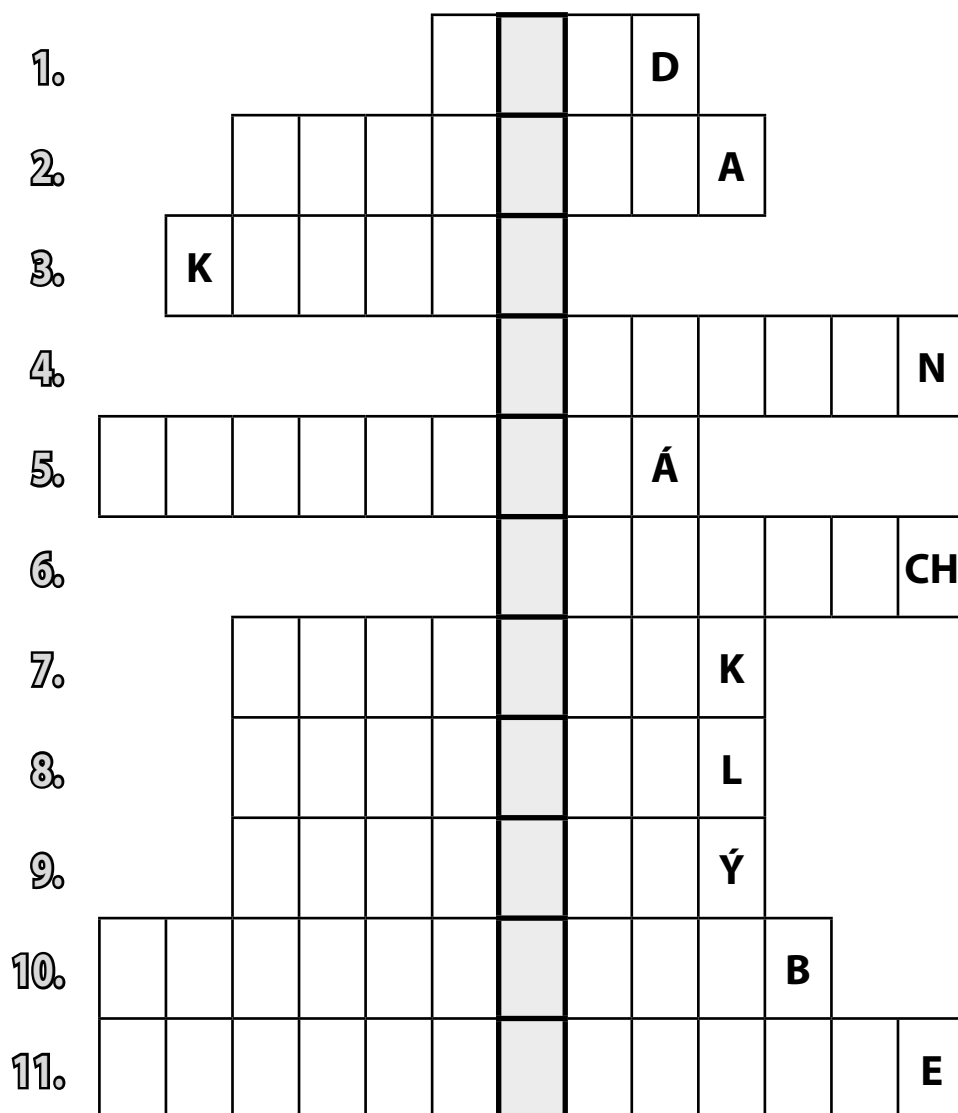
NOVĚ ZREKONSTRUOVANÁ RESTAURACE NA SOKOLOVNĚ

Nově zrekonstruovaná **restaurace na sokolovně – HD pub** – vás srdečně zve na širokou nabídku točených piv značek Starobrno, Polička, Poutník, s víkendovou nabídkou pivních speciálů Pilsner Urquel, pivovaru Pegas, Pernštejn nebo Bernard. Více informací naleznete na facebooku. Otevřeno máme každý den kromě pondělí od 16:00 hod.

Restaurace HD pub

JAK DOBŘE ZNÁTE TELNICI?

1. Název dřívějšího významného telnického podniku, který sídlil v nádražní čtvrti.
2. Příjmení újezdského kapelníka, který dlouhá léta hrával v Telnici.
3. Příjmení kapelníka nové dechové kapely Telničanka.
4. Název místa, kam odjela transportem telnická židovská rodina Moravcových 4. dubna 1942.
5. Příjmení současné nejstarší občanky naší obce.
6. Křestní jméno telnického kronikáře p. Svobody, který mj. (zpětně) zaznamenal válečné události v naší obci.
7. Příjmení jednoho z majitelů rodinné pekárny, která prodává pečivo v centru naší obce.
8. Zlidovělý název domu, ve kterém dříve na Masarykově náměstí sídlil obecní úřad.
9. Příjmení Baťova pilota, který se přiznal do rodiny Moravcových, a tím zachránil svoji manželku od „transportu smrti“.
10. Přesný název nově chráněného stromu v našem katastru.
11. Název obce, ve které sídlí rodinná pekárna, jež prodává pečivo v centru naší obce.

Tajenkou je známé přízvisko našich telnických hodů. Vyluštěnou tajenku doručte obecnímu úřadu osobně nebo emailem na adresu: urednice@telnice.cz nejpozději do 20. dubna

2015. Šťastný výherce bude vylosován a odměněn zajímavými obecními upomínkovými předměty. Všem luštitelům doporučujeme, aby si dobře přečetli především aktuální vydání

Telnického zpravodaje, kde je možné většinu odpovědí jednoduše dohledat. Některé otázky jsou však opravdu zkouškou znalostí o naší obci. Hodně štěstí v luštění!

VÝHERKYNĚ KŘÍŽOVKY ÚNOROVÉHO TELNICKÉHO ZPRAVODAJE

Do termínu uzávěrky na doručení tajenky z únorového vydání telnického zpravodaje bylo na obecní úřad doručeno celkem osm správných

odpovědí. Tajenka byla „**Oldřich Cedivoda**“. Výherkyní se po losování starostou obce stala paní **Stanislava Böhmová** – gratulujeme. Právě s pa-

nem Oldřichem Cedivodou jsme připravili rozhovor do tohoto vydání Telnického zpravodaje (viz rubriku Společnost a kultura). FK

70. VÝROČÍ KONCE DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY

Každá válka s sebou přináší velkou bolest. První polovina minulého století byla zaplněna dvěma hroznými konflikty. Prvnímu se říkalo Velká válka, přitom nikdo netušil, že o jednu generaci později přijde válka ještě větší. Co přinesla fronta samotná, nemá ani smysl popisovat – hrůzy a zmařené životy. Válka však přinášela teror, útlak a strádání i těm, kteří žili před frontovými liniemi nebo uvnitř okupovaných území. Skutečné charaktery lidí se náhle ukazovaly v pravém světle. Všude žili hrdinové, stejně jako udavači. I z Telnice se odcházelo do koncentračních táborů, mnohdy bez návratu domů. Totálně nasazení odjížděli budovat Hitlerovu říši, vyzbrojovat jeho vojska. Někteří stihli včas emigrovat.

Přes četná nebezpečí doby si mnozí lidé dokázali pomáhat, byť měli problémy se postarat sami o sebe a svou rodinu. Když jsem pročetl různé historické materiály, bylo až s podivem, co všechno (zakázaného) se v Telnici během nacistické okupace odehrávalo. A často pisatel dodává: „A nikdy na to Němci nepřišli.“ Vzhledem k tomu, že víme o existenci udavačských dopisů, můžeme se tedy domnívat, že drtivá většina z nich zřejmě nedorazila do svého cíle – na gestapo. Díky všem, kteří se o to zasloužili. Díky všem, kteří se i přes tato rizika starali o druhé, aby mohli tuto nešťastnou dobu přežít anebo aby pro ně byla snesitelnější.

Pocity ze čtení různých zápisků z konce války o působení jak německých,

tak ruských vojáků jsou smíšené. Ani se není čemu divit: i vojáci byli nakonec jen obyčejní lidé, kteří sami strádali a beztak se raději viděli někde jinde, než na bojištích své doby. Ruští vojáci přinesli radost z osvobození, některým však spolu s tím i utrpení.

Budiž všem, kteří osvobodili naši obec i vlast od fašistické zlovůle, vzdán dík za všechny oběti, které na oltář i dnešního světa přinesli. Budiž těm, kteří lidem naší obce i země přinesli bolest a utrpení, ať už byli součástí jakéhokoliv tábora, navěky odpuštěno. Zbývá teď už na nás a našich dětech, abychom jednali tak, aby nikdo z nás ani po nás nemusel nic podobného prožívat.

František Kroutil

ROZHOVOR S PANÍ AMALIÍ ANNOU DUDOVOU

Amalie Anna Dudová (*1940) je dcerou Amalie Velinské, roz. Moravcové, z domu č. 191 v telnické nádržní čtvrti. Osudy téměř celé telnické židovské rodiny Moravcovy byly sečteny v koncentračním táboře Sobibor, který se nachází na hranicích Polska a Ukrajiny.

Amalie Anna Dudová

■ *Povězte nám prosím něco o svém dědečkovi a babičce Moravcových.*

Můžu říct jen to, co mi vyprávěla moje maminka a co vím z několika dopisů,

kteří mi napsala babička do mých dvou let, např. k narozeninám. Něco vím také od přátel, kteří se mi o mých předcích velice hezky vyjadřovali. Dědeček Bert-

hold byl obchodníkem s obilím a babička Evženie se starala o koloniál v našem domě v nádržní čtvrti. Měli pět dětí: nejstarší byla moje maminka Amalie (*1922), následovali Hella (*1923), Růžena (*1924), Hana (*1926) a Mojmir (*1928). Dědeček byl uznávaným člověkem a odborníkem, spolu s maminkou se jako Židé vždy hlásili k české národnosti. Události určitě ovlivnily jeho rozhodování o osudu rodiny, protože nechal všechny děti vyučit praktickým řemeslům a připravovali se na odchod do Argentiny. Ten však již nestihli. Maminka měla to štěstí, že se stačila provdat v březnu 1939 za tatínka do Zlína, kam se také spolu odstěhovali. Tatínek byl „Baťův mladý muž“, který u Bati pracoval na několika pozicích, až se vypracoval na místo v exportním oddělení. Naučil se šest světových jazyků. Přátelil se s mladým Tomášem Baťou a protože byl pilotem na vojně, učil mladého Tomáše létat. V dubnu 1942 bohužel nacisté deportovali celou rodinu z Telnice nejdříve do Terezína a později do Sobiboru, kde nejdříve pracovali na melioracích. Po jejich ukončení si museli vykopat vlastní hrob a spolu s ostatními byli zastřeleni a do tohoto hrobu pohřbeni.

■ *Vaši rodiče tedy spolu s vámi tomuto smrtelnému transportu těsně unikli. Jakým způsobem jste žili ve Zlíně?*

Maminka byla Židovka, která nenastoupila do transportu, protože žila ve smíšeném manželství, což bylo zpočátku Němci tolerováno. Aby se však ve Zlí-

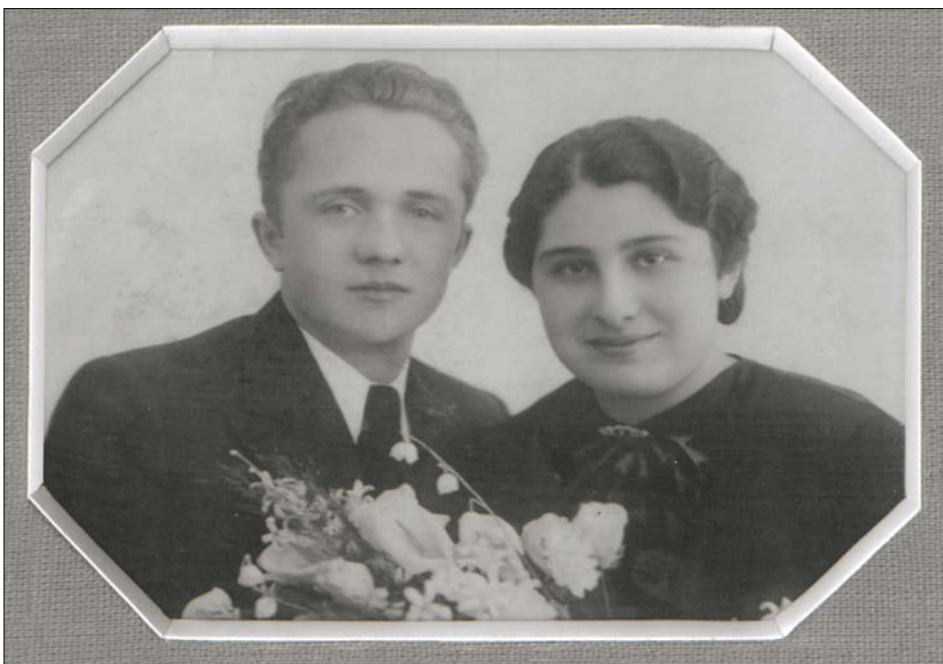
ně nedozvěděli o jejím původu, přestala brát na sebe i na mne potravinové lístky a začaly jsme se ukrývat. Velmi nám pomáhala druhá babička (otcova matka), která nám přenechávala část ze svého potravinového přidělu a starala se o tatínka. My jsme musely často měnit úkryt, protože zůstat na jednom místě by bylo nebezpečné nejenom pro nás, ale i všechny dobré lidi, kteří nás ukrývali. Vystřídali jsme různá místa, např. Vamberk, Klášterec nad Ohří nebo jsme přebývali i přímo ve Zlíně – ve sklepě domu výrobce hraček pana Gorla, kde nás zastihlo osvobození.

■ *A jaký osud potkal vašeho otce?*

Ke konci roku 1944 zatklo Gestapo na základě udání mého otce – bylo to právě v momentu, kdy jsme byly s matkou v bytě přítomny. Na Gestapo odešla matka s otcem. Otec se už nevrátil a mou těhotnou maminku odkázali na pozdější transport. Zlínské Gestapo poslalo tatínka přes Pankrác do koncentračního tábora Annaberg u Chemnitz v Německu, odkud 5. května 1945 pomohl uprchnout skupině vězňů těsně před tím, než byl tábor vyhlazen. Po různých útrapách se po válce koncem června 1945 vrátil domů. Ve skupině uprchlých vězňů byl například spisovatel Milan Fábbera, dr. Michal – člen opery pražského Národního divadla, pan Bergman a Urx. Mezitím maminka porodila na cizí průkazku mého bratra – i díky statečnosti primáře zlínské porodnice. Zajímavostí může být to, že moje maminka skutečně obdržela pozvánku do transportu vypraveného z Prahy v únoru 1945, na který už nenastoupila.

■ *Co se dělo s vaší rodinou po válce?*

Přestěhovali jsme se zpět do Telnice, kde ve svém domě maminka obnovila obchod po svých rodičích. Otec zůstal pracovat u firmy Baťa ve Zlíně, odsud byl ale v padesátých letech jako „Baťovec“ vyhozen. Nastoupil dělnickou profesí v Brně. Náš telnický dům a přilehlé budovy potřebovaly velké opravy, na které moji rodiče neměli peníze. Navíc se jednalo o majetek s větší hodnotou než jeden milion, takže podléhal státní konfiskaci. Museli jsme se tedy přestěhovat do Brna. Tou dobou už jsme byli tři sourozenci. Později otec pracoval jako vědecký pracovník ve stavebnictví, maminka byla prodáváčkou, účetní a vedoucí plakátovací služby města Brna. Následky těžké práce

Manželé Velinští

v zimě v koncentračním táboře se pak projevovaly na zdravotním stavu otce po celý zbytek jeho života. V srpnu 1968 se po příjezdu cizích armád otec natolik rozčílil, že nedlouho poté zemřel. Maminka žila až do svých 81 let, kdy v Brně zemřela.

■ *A co potkalo v životě vás?*

Nejdéle jsem pracovala na obchodním oddělení První brněnské strojírniny, a protože nejmladší bratr v roce 1969 emigroval, nesměla jsem vyjíždět na západ a orientovala se na obchod se zeměmi RVHP. V roce 1969 jsem se

provádala za pana MgA. Milana Dudu, kameramana Československé televize. Od roku 1991 pracuji v soukromé firmě, která se zabývá správou nemovitého majetku.

■ *Jaký je váš vztah k Telnici?*

Vzpomínám si, že jsem jako malá chodila do Telnice pěšky z nádraží pro maso k Laštůvkům. Pamatuju si taky na to, že tady maminka měla spoustu dobrých přátel a vždycky tu bývali dobří házenkáři. Taky si vzpomínám, že v roce 1946 byl u nás ubytovaný ruský voják i s koněm, což bylo pro

Rodina Moravcových – Amalie Velinská stojí mezi svými rodiči

děti hodně zajímavé: spolu s ním jsme podnikali zajímavé výpravy po okolí. Náš bývalý telnický dům stále ještě stojí na svém původním místě a na našich pozemcích se rozkládá bývalý areál ČSAD Telnice.

Byla jsem velmi překvapena naším prvním setkáním v únoru 2015 s vámi a panem Kořalníkem. A to přestože jste neznali moji přesnou adresu a vycházeli pouze z intuice pana Kořalníka, který mne před mnoha lety navštívil. Jsem velmi ráda, že jste mne vyhledali a dozvěděla jsem se tak spoustu nových věcí z historie rodiny i našeho domu. Je mi líto, že se maminka nedožila nové pěkné Telnice. Opravdu se těším na setkání v Telnici při příležitosti osvobození obce (24. dubna) a možná, že se setkám i s některými pamětníky, kteří rodinu

Moravcovu znali. Potěšilo by mne, kdyby někdo ve svém archivu našel fotografii mojí rodiny, ráda bych si pro sebe udělala kopii. Předem děkuji.

* * *

Nakolik je životní příběh rodiny Moravcovy a Velinských silný, natolik bylo téměř neuvěřitelné, jak se seběhlo naše společné setkání v únoru 2015. Hledali jsme s panem Kořalníkem paní Velinskou, která (což nám ale nebylo známo) už více než deset let nežije v místech, na která si pan Kořalník vzpomínal z posledního setkání před asi dvaceti lety. Ve chvíli, kdy jsme zjistili, že v domě, ve kterém jsme se po ní ptali, ji už neznají, byli jsme prakticky na odchodu. V tu chvíli se před námi doslova zjevila paní Dudová (dcera paní Velinské), která přišla do zdejší restaurace na oběd, neboť v sousedství pracuje. Pan Kořalník

podle podoby poznal, že se jedná o dceru paní Velinské a šťastné setkání bylo na světě. Nebyť ve správnou chvíli na správném místě, pravděpodobně bychom se nepotkali. Podle jejího dívčího jména bychom ji pravděpodobně už nenašli. Přijít v jinou dobu, k setkání by nedošlo. Svou roli také sehrála další zajímavá skutečnost, že v tomto domě na Josefské ulici prodává v přízemí vojenský textil jistý pan Daniel, potomek romské rodiny z Chrlic, který dlouhá léta chodíval do Telnice na čaje a s panem Kořalníkem se po letech také poznali. S hledáním paní Velinské se nám také snažil pomoci a prakticky nás (neúmyslně) zdržel tak, že jsme v domě vydrželi tak dlouho, než paní Dudová kolem nás prošla. Tohle všechno určitě nebyla náhoda...

Za rozhovor poděkoval František Kroutil

OSUD ŽIDOVSKÉ RODINY BERTHOLDA MORAVCE

Takto zapsal osud židovské rodiny Bertholda Moravce z nádražní čtvrti telnický kronikář Jindřich Svoboda (datum deportace bylo upřesněno z dokumentu vydaného Ministerstvem sociální péče ze dne 7. 9. 1948, více informací lze také např. nalézt na www.holocaust.cz):

Je pravda, že se mnoho lidí bálo s nimi stýkati, aby nepřišli v podezření a je pravda, že se našli jedinci, kteří by rádi se Židy zúčtovali, ale netroufali si. Starosta Ryzner držel nad rodinou Moravcovou ruku. Pisatel těchto řádků navštěvoval veřejně rodinu Moravcovu, ač jsem s nimi nebyl v obzvláštním přátelství.

Poznal jsem jejich rodinné poměry a v mnoha věcech se se mnou radili. Důvěřovali mně a byli za každou zprávičku vděční. Rodina Moravcova žila ještě na svém domě. Nejstarší dceru Amalii provdali za českého pilota Eduarda Velinského v roce 1939 a odstěhovala se se svým mužem do Zlína, kde byl Velinský zaměstnán v podniku Baťa.

Moravec měl v úmyslu se vystěhovati do Argentiny. Připravoval se a vyjednával. Dcery dal učití řemesla, aby se mohly v cizině uplatnit. Hella se učila modistóř, Růžena šití, Hana kadeřnictví. Chlapec Mojmir byl churav.

Příchodem Němců 15. března (1939) bylo odstěhování znemožněno. Moravec věděl, že Němci jej nenechají na vlastním domě, domluvil se s Vojtěchem Svobodou, majitelem domu č. 76, že si ze stáje ve dvoře upraví pro rodinu byt. Sotva do-

končil práce, byli vyzváni všichni Židé z Brněnska, aby se připravili se svými rodinami, že budou odvezeni do Terezína. Každá osoba mohla si vzít dva kufříky, v jednom potraviny na tři dny a ve druhém prádlo, pracovní šaty, rezervní boty apod.

Dne 4. dubna 1942 odjela z Telnice rodina Moravcova s předepsanými zavazadly, v jednom kufříku každý měl potraviny a ve druhém větším prádlo a jiné svršky. Mluvil jsem s ním večer před odjezdem. Utěšovali se, že budou všichni pohromadě a oddávali se do vůle Boží. Matka měla největší starost o svého churavého synáčka. Domnívala se, že budou v Terezíně společně a tam že jim bude dána práce. Němci vyhlášovali, že Terezín je rekreační místo. Tehdy jsme ovšem nevěděli ještě, co vše je v Terezíně, jaký hrozný koncentrák.

Brzy z rána o třetí hodině stál na brněnském nádraží na V. peroně dlouhý vlak připravený k odvozu nešťastných židovských rodin. Ještě za šera, kdy město bylo liduprázdné a pátý peron obstoupen vojskem, přivlekli gestapáci zástupy lidu židovského, muže, ženy, děti, starce a stařeny belhající, ženy těhotné i s dětmi, ale neprosící gestapáky o milost. Pátý peron naplněn živými nešťastnými lidmi a do toho se mísily ostré přídušené gestapácké rozkazy, německy: „Kufry, v nichž máte svršky odložit do posledních dvou nákladních vozů, a vydají se vám na místě určené!“ Druhý příkaz: „Ženy nastoupí do předních vozů a do zadních vozů muži.“ Tím rodiny rozloučeny. Dán příkaz k od-

jezdu vlaku. Vlak se hnul a na kolejích páteho peronu zůstaly dva nákladní vozy, v nichž uloženy kufry.

Vlak mířil k Přerovu a ztratil se ve tmě!

Rodina Moravcova odjela transportem s označením Ah nejdříve do Terezína dne 4. dubna 1942 ve 3.30 hodin. Ve vagonech se tísnilo tisíc lidí, většina z nich pocházela z brněnského okolí. Kromě šesti členů Moravcovy rodiny odjelo také pět Židů ze Sokolnic a pět z Újezdu u Brna. Nejstarší transportované Židovce bylo v té době 96 let, nejmladšímu dítěti ani ne půl roku. Z tohoto jednoho tisíce lidí se na konci války zachránilo pouze 57 osob. V Terezíně pak byli Židé rozřazeni do dalších transportů. A tak se Moravcovi vydali 18. dubna 1942 na cestu transportem „Ap“ do Rejowiece, odkud pak zamířili do Sobiboru. Ti, kdo mířili do Sobiboru, už prakticky neměli šanci se zachránit. Celkově zde v plynových komorách a jiným způsobem zahynulo 250 000 lidí. Zhruba 30 000 čítaly oběti z řad československých Židů – z nich se zachránil pouze jediný člověk. Dne 14. října 1943 zde po příjezdu zajatých židovských vojáků Rudé armády proběhlo povstání, při kterém se ze 300 uprchlých vězňů zachránilo 58. Následně nato nacisté tábor zlikvidovali, včetně jeho zbývajících „obyvatel“ a na jeho místě zřídili statek. Vzpomínky na toto místo tak dnes přinášejí především vykopávky. Místo se nachází poblíž města Lublin na polsko-ukrajinské hranici.

František Kroutil

ROZHOVOR S PANÍ LUDMILOU AMBROŽOVOU

Paní Ludmila Ambrožová se narodila 5. prosince 1932 v Telnici v rodině Jahodově. Je součástí tradičního telnického rodu Jahodů. Roku 1791 se do Telnice přišel jistý Šimon Jahoda z Babic a stal se tu tak zakladatelem tohoto telnického rodu. Ten původně obýval dům č. 5b, který už ale nestojí – na jeho místě se dnes nachází prostranství před Šatlavou (dříve dům paní Pasekové). Pracovala dlouhá léta „u spojů“ na ústředně v Brně.

Ludmila Ambrožová

■ *Jak vzpomínáte na své dětství v ulici Vinohrádky (dnešní „vrchní konec ulice Palackého“)?*

Mám na dětství krásné vzpomínky. Málokdo už si asi vzpomene, že tam kdysi býval hluboký úvoz. Když tudy projížděl naložený vůz, nebyl vůbec vidět. Takový úvoz byl v celé Telnici jediný. A my jsme si v něm hrávali, mívali tu svoje bunkry. Všechny zdejší děti byly kamarádi.

■ *Velice hezky taky mluvíte o svých rodičích...*

Měla jsem nejhodnější maminku a nejchytřejšího tatínka. Sama maminka

ka nám o tatínkovi mnohokrát říkala, že je to nejhodnější člověk na světě. Můj tatínek Jan Jahoda byl vzdělaný člověk, pracoval ve vedení cukrovaru, byl soudní znalec, spoluzakládal telnického Orla, pomáhal stavět starou orlovnu. Všichni si ho v Telnici moc vážili. Dvakrát se oženil, s první manželkou Františkou měli osm dětí, s mojí maminkou Žofíí měli dvě dcery.

■ *Nebyl sportovec?*

Ne, ne. V první světové válce ho na frontě zasypala lavina, od té chvíle měl částečně rozdrčenou levou ruku.

■ *V minulém vydání zpravodaje vzpomínala paní Voplatková na to, jak se v Telnici dřív vyváděly kozy na pastvu...*

I já si na to dobře pamatuji, měli jsme dvě kozy. A ty si dobře pamatovaly, do kterého domu se mají vrátit. Mívali jsme ale zlé psy, kteří jedné koze ukousli ucho. Tatínek pak zavolał Tonda, svého jednookého syna, který byl hrozně šikovný. Sádlem koze rány vyléčil a koza pak chodila bez jednoho ucha. Jako děti jsme všechny chodily pást husy: kluci Kubíčkoví, Laďa Kořalník, děti Burgetovi, Pelánkovi, Kratochvílovi... Právě Kratochvílovi ale museli po válce odejít, protože paní Kratochvílová byla Němka.

■ *Jak jste prožívali válečná léta?*

Chodili jsme do měšťanky do Újezda a tam bývaly velké nálety na sladovnu, na nádraží, museli jsme se schovávat pod Starou horou. Nejhorší to ale bylo až nakonec, až přišla fronta. To jsme se schovávali u nás doma ve sklepě. Maminka se pořád modlila „Pod ochranu Tvou se utíkáme...“. Tatínek nás ale uklidňoval. V jednom sklepě jsme bydleli my, v druhém naše slepice. A hned vedle našeho domu stálo docela dlouho několik ruských tanků. Mezi orlovnou a Laštůvkovými pak byla barikáda a v naší ulici velký příkop.

■ *Jak se ti ruští vojáci živilí?*

Právě proto jsme měli schované ve sklepě i slepice. Oni nám totiž jednou vzali slepici, postavili si dvě cihly, hrnec a vařili si polévku. Zatímco jsme byli schovaní ve sklepě, vojáci si prohlíželi náš dům, nic se neztratilo, ale bylo vidět, že dům prohledali. Dokonce jsem našla svoje školní vysvědčení, na které si psali nějaké poznámky. Byli asi zvědaví.

■ *Takže se k vám vojáci chovali slušně?*

Kromě těchto tankistů u nás jednou zabouchali další dva ruští vojáci, kteří s sebou měli kýbl vína. Tatínek už tehdy ležel v posteli, oni si k němu sedli, nalili mu víno a tatínek usnul. Chtěli pak po mamince, aby jim ukázala, kde mohou v našem domě přespat, maminka ale nechtěla. Nakonec však šla a na chodbě se s nimi tak poprala, že je vyhodila z domu a zamknula. Ještě dnes máme ve dveřích stopy po ko-

Jan Jahoda se všemi žijícími dětmi (1925). Stojící zleva: Jindra, Jan, František a Marie; sedící zleva: Antonín, Františka, Jan Jahoda, Alois a Josef. První manželka Jana Jahody, Františka, která byla matkou těchto dětí, zemřela 24. 12. 1924 ve věku 39 let.

panci, který ti vojáci udělali, když je vyhodila. Rozbili nám vztekem všechna okna. Ráno jsem se probudila, ta-

tínek ještě spal, ale maminku jsem nemohla nikde najít. Tak jsem šla ven na ulici a moc jsem plakala, moc jsem

Pavel Ambrož

se o ni bála. A pan Vičar mi říká: „Hleď máma, šla pro Tonda.“ Tonda pak dal tatínka do pořádku, tatínek totiž vypadal jako přiotrávený. Potom nám řekl pan Kotas, že byli i u nich, ale protože zjistili, že tam bydlí jen dva chlapi, šli dál. Měli jsme potom zatlučená okna až do konce války. Od té chvíle jsme dovnitř už nechtěli nikoho pustit.

■ *To ale ještě nebyl konec války...*

Ano, později na nás někdo zaklepal a ozvalo se: „Pane Jahoda, potřebujeme, abyste otevřel vrata.“ Bylo třeba Rusy pustit s nákladním vozem do dvora, nikdo v okolí neměl tak velká vrata jako my. Rusové si vezli plné auto látek a ptali se, proč jim nechceme jako osvoboditelům otevřít. Pan Kotas jim vysvětlil, co se nám přihodilo. Na to oni řekli, že jim musíme otevřít, aby nám dokázali, že všichni Rusové nejsou stejní. Chovali se k nám slušně, spoustu látek nám i darovali. Přespali u nás v domě. Potom si na naši střeše udělali Rusové rozhlednu, aby měli přehled, co se děje v Brně. Náš dům totiž stojí na nejvyšším místě v Telnici.

■ *Na ruského kapelníka Nikolaje Isidoviče Kvitka si pamatujete?*

Úplně ne, ale vzpomínám si, že každý večer chodila jeho vojenská kapela z Telnice na nádraží a zpátky a hrála ruské písničky. Vzpomínám si také na ten hromadný hrob před farou, ve kterém byli pochováni padlí ruští vojáci. Pamatuji si pak i to, jak je těsně po válce exhumovali a převáželi do Ořechova.

■ *Vzpomenete si také na německé vojáky, jak se k vám chovali?*

V Telnici jsme je zas tak často nevidali. Jednou ale s nimi tatínek mluvil – on totiž uměl dobře německy. Dva mladí Němci se mu s něčím svěřovali, jeden z nich dokonce i plakal. Moc si na ně nevzpomínám. Pamatuji si, jak Němci budovali u nás zákopy, používali na to naše lidi. Tak byl u nás ubytován jeden zákopník až někde od Ostravy. V podstatě tu byli spíš nějácí velitelé, kteří ty výkopy řídili, pracovali na tom ale naši lidé.

■ *Před třemi lety zemřel váš jediný syn Pavel, známý brněnský básník...*

Bylo to pro nás velice těžké období. On byl velký dobrák. Měl hodně těžký

život, trápila ho lupénka, která se mu projevovala úplně po celém těle. Takže byl velkou část svého života v invalidním důchodu. Kromě toho, že psal básně, také zpíval ve třech kapelách, při jejichž koncertech mj. přednášel své dílo. Mezi jeho nejbližší kamarády patřili různí intelektuálové. Jezdával se svými kamarády na Hrádeček za Havlem a asi i díky tomu ho sledovali estébáci, několikrát byli i u nás doma a ptali na něj. Zemřel ve svých 47 letech, když pár týdnů před ním umřel Martin Jirous a měsíc po něm Václav Havel.

■ *Všiml jsem si, že vám složil taky jednu ze svých básní.*

Ano, jednou jsem mu něco vyčetla a jemu se to moc nelíbilo. A tak přišel a řekl, že tady mám báseň na usmířenou. Nikdy se se mnou nehádal. Po jeho smrti mi novinářka Jana Soukupová z *MF Dnes* řekla, že nás všechny překvapoval celý život a nejvíc svou nečekanou smrtí a vůbec jejím datem – abychom na něj nikdy nezapomněli a dobře se to pamatovalo: 20. 11. 2011. Pavel mi jednou řekl, že kdysi dostal od svého známého, který studoval na kněze, Bibli. A řekl mi:

„Když budeš chtít něco vědět, otevři si Bibli, a co tam budeš číst, to se stane.“ Já jsem tu Bibli otevřela právě na místě, kde bylo napsané, že Jákobovi zemřel syn. A záhy na to mi syn Pavel skutečně zemřel. Od té doby jsem Bibli neotevřela, protože mám obavu, co bych se v ní dozvěděla.

■ *Jaký je váš vztah k Telnici?*

Strašně ráda se sem vracím. Jen mne moc mrzí, že to nemůže být častěji, jen když mne sem někdo doveze.

Za milý rozhovor děkuje

František Kroutil

ROZHOVOR S PANÍ MAGDALENOU KRÁLOVOU

Paní Magdalena Králová, roz. Hrdličková (*1938) z domu č. 61 byla v době konce druhé světové války ještě malým dítětem. Popisuje svoje vzpomínky na poslední dny války.

Magdalena Králová

■ *Jak si vzpomínáte na život v době tzv. Protektorátu v Telnici?*

Byla to velice těžká doba. Vzpomenu si například na to, že v noci musela pánovat v Telnici naprostá tma. Nic nesmělo

svítit, každé okno muselo být zatemněno. Pokud by něco prosvítalo, četníci by nás potrestali. Důvodem bylo to, aby spojenecká letadla měla co nejmenší možnost rozeznávat naše území. Všichni

jsme měli povinně upravená rádia, abychom nemohli poslouchat zahraniční rozhlas, i když náš strýc Ferdinand Hrdlička byl šikovný elektrikář a rádio nám zase zpátky upravil a v noci jsme poslouchávali Moskvu nebo Londýn. Pokud by na to někdo přišel, byli bychom tvrdě potrestáni. Jako skoro všichni jsme i my byli zemědělská rodina, takže jsme museli povinně odvádět do obecní sběrný mléko, vejčička, maso, drůbež, obilí a další produkty, každá rodina měla předepsáno kolik. Když to někdo dokázal splnit, mohl si třeba zabít jedno prase pro sebe. Našli se i tací, kteří zabíjeli víc než jedno, to ale bylo velké riziko: pokud by to někdo udal úřadům nebo Němcům, trestem byl i koncentrační tábor.

■ *Vzpomenete si na německé rodiny, které byly v Telnici ubytovány?*

Jedna ze šesti německých rodin – Jahnusova – bydlela u sousedů na Bartákově domě č. 62. Měli šest malých dětí a byli hodně chudobní. Hitler jim sliboval velkou budoucnost, bohatství a chtěl tímto způsobem germanizovat naši zemi. Neuměli ale vůbec hospodařit, chodili se tatínka ptát, čím mají krmit dobytek, jak mají oset pole apod. I oni ale měli povoleno zabít jen jedno prase. V udírně však sušili šest prasečích kýt, takže se tatínek šel zeptat pana Jahnuse, jak je to možné. A on sám ho požádal o to, aby o tom nikde nemluvil, protože by i jim hrozil velký trest. Němci si tyto rodiny sami hlídali a asi s nimi museli mít dost práce.

■ *Báli jste tehdy hodně?*

Ano, báli. Nejhorší to bylo, když se ke konci války blížila fronta. Rodiny se

začaly stěhovat do sklepů a krytů, kdo měl větší sklep, pozval sousedy a známé, aby se k němu přidali. Rodiny z malých domečků, např. v dnešní Růžové ulici, měli zbudované kryty ve „Stání“ (nad rybníkem). Naše rodina se přestěhovala naproti k Mensíkům, kteří měli veliký sklep, bylo nás tam asi pět rodin z okolí. Tam jsme trávili hlavně noci, když létala letadla, přes den jsme pracovali doma na svém hospodářství. Do polí jsme už nechodili, bylo to hodně nebezpečné.

■ **Pamatujete si v Telnici na německou armádu?**

Pamatuji si na ni hlavně 16. a 17. dubna 1945, kdy k nám přišla ustupující pěchota a Němci se nastěhovali do našeho dvora. Tam napájeli a krmili svoje koně, ošetřovali se navzájem, vzali si, co potřebovali pro sebe a své koně. Nepamatuju si, že by se k nám chovali nějak zle. Byli tu ale opravdu jen krátce. Velice rychle je totiž zaměřila ruská letadla a oni určitě věděli, že kvůli jejich přítomnosti přijde bombardování, proto se během noci přesunovali pryč z Telnice. Dne 18. dubna pak přišlo to hrozné bombardování. Nám vyhořela stodola a částečně i chlívy, u mé babičky Ludmily Čechové hořela obytná část domu. Babička Čechová a teta Marie Čechová byly ukryty ve sklepech u Josefa Gally a když zjistily, že jim hoří dům, vyběhly zachraňovat, co se dalo. Bohužel jsme je našli v sutinách tohoto domu č. 17 obě už po smrti. Všude byl po bombardování zmatek. Hasiči se snažili stříkat vodu i na domy vedle těch, které hořely, aby se požáry dál

Pamětní deska na zdi někdejšího domu č. 17.

Obraz připomínající tragickou událost z 18. dubna 1945.

nerozšiřovaly. Všude někdo pobíhal, v sutinách se vyhledávali nezvěstní lidé.

■ **Kdy a jak jste pochovali své zemřelé?**

Bombardování už sice nepřišlo, ale pořád přelétávala nějaká letadla nad Telnicí a nikdo nevěděl, kdy znovu spustí bomby. Když byla chvíle klidu, rodiny zemřelých vykopaly hroby na hřbitově, které pan děkan Šťastný vykropil, a pak si jednotlivé rodiny svoje zemřelé pochovaly bez obřadu – na nic víc nebyl čas. Sama si pamatuji, jak jsem se během pohřbu před letadly schovávala za pomníky, někteří z nás se dokonce ukryvali i do vykopaných hrobů. Měli jsme strach. Dokonce vím, že některé rodiny si své mrtvé pochovaly jenom tak, zabalené v plátně. Naši stihli vyrobit jednu větší rakev společnou pro babičku i tetu.

■ **Jak vzpomínáte na ruské vojáky, kteří přišli osvobodit Telnici?**

U nás doma si ruští vojáci ve velkém pokoji zřídili ševcovskou dílnu, v níž zaměstnali místní ševce a na dvoře měli polní kuchyň pro své vojáky. Žádné problémy jsme s nimi neměli, naopak si

pamatují, že mi jejich kuchař pořád nosil čokoládu a různé pamlsky. Dokonce mi napsal do mé pohádkové knížky věnování, které jsem si ale mohla přečíst, až jsem se později ve škole učila rusky. Víím o tom, že se k některým rodinám tito vojáci nechovali moc civilizovaně, jejich velitelé ale na ně byli poměrně přísní. Pamatuji si, že naproti u Fasorů v domě č. 26 měl sídlo velitel a kapelník Kvitko. Když pak přišly zprávy o ukončení války, nastalo hotové šílenství. Vojáci stříleli ze všeho, co měli po ruce, hlavně rakety. Měli jsme všichni radost z konce války, ale taky obavy o naše domy, aby nám z bujarého oslavování nevznikl požár.

■ **Pamatujete si na Nikolaje Isidoroviče Kvitka?**

Jako malá si na něho moc nevzpomínám, ale naopak vím, že když asi po dvaceti letech přijel znovu na návštěvu do Telnice, bylo to o našich hodech a každý, kdo měl kraj, se jich zúčastnil. Kapelník Kvitko byl velmi srdečně přivítán. Lidé na něho rádi v dobrém vzpomínali.

Za milý rozhovor děkuje

František Kroutil

ROZHOVOR S PANÍ MILENOU MIHÁLOVOU

Paní Milena Mihálová (roz. Doležalová, *1937) pochází z domu č. 253 v Růžové ulici a byla dcerou Bohumíra a Anny Doležalových a mladší sestrou Anny Pšenicové. V rozhovoru vzpomíná na poslední dny druhé světové války a osvobození Telnice.

■ *Jak si vzpomínáte na poslední dny války v Telnici?*

Dne 23. dubna 1945 na naše vrata zabouchali němečtí vojáci, kteří požadovali vydání našeho náradí, jako např. lopat a rýčů, protože potřebovali kopat zákopy před blížící se Rudou armádou. To už jsme tušili, že se blíží fronta, protože noci bývaly v dálce osvětlené a bylo slyšet dělové salvy a hřmění. Očekávali jsme osvobození s radostí, nadějí i obavami.

■ *Byli jste v tu dobu jistě někde ukryti...*

Ukryli jsme se ve vlastním sklepě, který tatínek vybudoval v břehu nad naším domem. S námi se tu ukryla i celá naše telnická rodina, tatínek pocházel z Telnice. Takže tu bylo celkem asi 26 lidí, konkrétně rodina Špánkova, Fialova, Konečných. Dny jsme trávili na dvorku, noci ve sklepě. Byla velká zima, spali jsme jen na dřevěných pryčnách. Ukrytí trvalo asi pět dní do samotného osvobození. Naši rodiče nás tím také uchránili před bombardováním, protože například sousední dům Jirgalových dostal přímý zásah. Měli tím zasypaný východ ze svého sklepa. Museli se tedy probourat až do našeho sklepa, aby se vůbec mohli dostat ven. Pan Jirgala byl raněn.

■ *Jak jste rozpoznali, že už je Rudá armáda skutečně za dveřmi?*

Dne 24. dubna 1945, po té doposud nejdivočejší noci, se brzy z rána ozvaly velké rány na vrata a někdo se snažil dobývat do našeho domu. Všichni bránili tatínkovi, aby šel otevřít, protože se obávali příchodu Němců. Tatínek přesto odešel otevřít a dlouho se nevracel. Měli jsme o něho strach, protože jsme mezitím slyšeli střelbu zbraní v okolí našeho domu. Tatínek se však za námi vrátil v doprovodu zaprášených vojáků v dlouhých pláštích, kteří se na nás usmívali. Podle řeči jsme poznali, že jsou to Rusové. Jako jeden z mála náš tatínek již tehdy vlastnil fotoaparát a pohotově pořídil památku na tyto šťastné chvíle

Milena Mihálová v náručí ruského vojáka – 7 let

(viz fotografii, která je právě z 24. dubna 1945). Prožívali jsme všichni velké štěstí.

■ *Zůstali u vás vojáci nějakou dobu bydlet?*

Do Telnice dorazilo několik skupin ruských vojáků. První vlna vojáků, o kterých jsem před chvílí hovořila, především prozkoumávala přítomnost zbylých německých vojáků, případně zaminované domy. Na některých domech pak byl dlouhou dobu uchován nápis, který tu po sobě zanechali: „Kvartyr pro věren, min nět“. Dlouhou dobu byl vidět tento nápis například na budově základní školy. Po nich přišli další sovětské vojáci, kteří už se tady ubytovali. Zhruba deset z nich s námi bydlelo ve společné domácnosti asi týden. Měli svého kuchaře a zásoby jídla. Při vaření jídla jim

pomáhala moje maminka. Často býval guláš se skutečným masem. Toho jsme si za války moc neužili.

■ *Zažili jste radostnou euforii s prvními osvoboditeli. Jak se k vám chovali ubytovaní vojáci?*

Mám na to krásné vzpomínky. Vůbec na šťastné dětství v Telnici ráda vzpomínám a právě tyto chvíle patří k jedněm z nejkrásnějších. Vojáci se k nám chovali velice přátelsky. Žili jsme spolu jako jedna rodina. Nás, děti, občas svezli na koních, oblíbili si zvláště moji starší sestru Annu. Když se potom s námi loučili a odjížděli dál, z legrace naložili Annu na koně, že si ji odvezou s sebou, bylo jí tehdy deset let. Plakala jsem, že se už nevrátí... Oni ji pak sesadili z koně na konci Růžové ulice a pokračovali dál.

Milena Mihálová v současnosti – 77 let

■ *Zůstali jste s těmito vojáky dále v kontaktu?*

Ano, nějakou dobu jsme si dopisovali s nejstarším z nich. Od něho jsme se dozvěděli, že někteří z těch, kteří u nás bydleli, se už bohužel domů nevrátili. Poslal nám pak také svojí aktuální civilní fotku ze svého domova.

■ *Vzpomínáte si také na rekonstrukční práce v Telnici?*

Ano, po osvobození Telnice chodil tatínek pomáhat opravovat mosty a silnice, aby mohla Rudá armáda pokračovat dál směrem na Brno. Část Telnice byla válkou zasažena.

■ *Dnes bydlíte v Brně. Kdy jste z Telnice odešla?*

Od roku 1969 bydlím v Brně, do Telnice se však vždycky velmi ráda vracím, připomíná mi to tu nejšťastnější část mého života. Měla jsem velice dobré a starostlivé rodiče a v Telnici také spoustu dobrých kamarádů. Jsem hrdá na to, že se Telnice před dvaceti lety stala Vesnicí roku. Pořád si myslím, že vypadá krásně a že tu žijí lidé, kteří mají zájem se o svou vesnici a spokojený život občanů starat.

Za rozhovor děkuje František Kroutil

Obec Telnice

Vás srdečně zve na
uctění památky všech padlých
při osvobození naší obce
a obětí druhé světové války

v pátek 24. dubna 2015
v 18.45 hod.

Po pietním aktu bude následovat
beseda s Erikou Bezdíčkovou
v nekuřáckém salonku
Pohostinství U Laštůvků.

VZPOMÍNKY ALOISE VEBERA

Pan Alois Veber (3. 6. 1894 – 10. 3. 1982) žil se svou rodinou v domě č. 127 v dnešní ulici V dědině. Přinášíme vám zkrácenou verzi jeho autentických vzpomínek zanesených v osobních zápiscích z posledních dnů druhé světové války.

Když skončila I. světová válka a naše ruské legie vrátily se do osvobozené Československé republiky, nikdo z nás netušil, že se dožijeme ještě druhé a ještě strašnější války. Vždyť po osvobození se říkalo, že již válek nebude a všechny spory mezi státy řešit se budou cestou diplomatickou. Ale neuplynulo ani 20 roků, v Německu k moci přišel Hitler, zbraně začaly harašit a na obzoru vystala druhá příšera války.

Ve svojí krátké vzpomínce nebudu vzpomínati průběhu světové války ani utrpení národa. Ale chci se jen zmínit, co v této těžké době osobitě prožila naše rodina, když Němci kvapem ustupovali, fronta procházela Moravou a Němci tlačeni ruskou armádou blížili se k Brnu. To již v noční době viděti záři požáru a slyšíme rány děl a výbuchy pum. Bylo to 10. dubna 1945, když jsme s mojí manželkou Terezíí na „Lopatě“

sázeli brambory. Pojednou na silnici u Újezdu objevila se nepřetržitá kolona ustupujících Němců. To pro nás bylo neklamným znamením, že fronta se kvapem blíží. Po oba dva příští dny směrem k Borkovanům ozývá se střelba a objevují se výzvědná ruská letadla.

V neděli 15. dubna v poledních hodinách objevila se ruská letadla, která bombardovala zápalnými pumami ustupující německý trén (pozn.: vojenský zásobovací oddíl). Pro nás byl to signál stěhovat se do sklepa. Osazenstvo v našem sklepě bylo početné. Kromě naší rodiny nastěhoval se švagr Josef Konečný (z domu č. 134) se svojí ženou Helenou a dětmi a také přišla babička Cupáková. Ku spaní máme slamníky a postavena kamínka k topení. Kouřovou rouru jsme vyvedli sklepním rampouchem.

Do dědiny v odpoledních hodinách přitáhlo německé vojsko a hledají byty.

Několik Němců přišlo i k nám. Když jsem jim řekl, že jsme šestičlenná rodina, odešli, ale za chvíli se zase vrátili a usadili se v malé světničce. K chvále vojáku musím říci, že se k nám chovali slušně, když něco potřebují, o všechno žádají. Když jsou v noci náhle odvoláni, velitel Němců přišel za mnou do sklepa, oznámil, že odchází a abych se šel podívat, že zanechali všechno v pořádku.

16. a 17. duben jsou dny všeobecné nervozity. Vesnicí procházejí německá vojska a na Draších za protitankovým zákopem kopou kryty. Přijela také řada německých tanků.

Den 18. dubna byl na tento čas dnem velmi teplým. V poledne přitáhlo nové, velmi početné německé vojsko a množství vozů s naloženou municí. Tito Němci nejsou již mírní beránci. Zlostní, nevrlí, chovají se k nám velmi hrubě, pořád si něco vyvádají a moje žena nestačí pro ně ohřívat a vařit. Pod naší kolnu postavili těžké kulometry a k druhé hodině od Měnína ozval se hukot bombardovacích letadel. Stál jsem právě na dvoře,

Ruští vojáci po osvobození Telnice

když Rusové z letadel zahájili kulometnou palbu, a slyším hvizd padajících bomb. Dřív, než jsem mohl skočit do sklepa, pumy explodují v malé vzdálenosti a horký vzduch a náraz sráží mne po schodech do sklepa. Němci schovaní pod kolnou po letadlech zahájili z kulometu prudkou palbu. Po shoení nákladu pum letadla zase zmizela. Vycházíme ze sklepa, dvůr plný kouře, Konečných, Gazdův, Čechů a Jahodů dům stojí v plamenech. Rusové při náletu použili zápalných střel. V naší i Pešlově zahradě je od výbuchu granátů plno menších jam.

Hasiči počínají troubit na poplach a utíkám ku skladišti a tlačíme stříkačku k potoku. Hoří také u Galů. Ještě jsme ani s hašením nezačali, když ozval se zase hukot těžkých bombardérů majících směr na Telnici. Necháváme hašení a prcháme na všechny strany. Já utíkám domů, ale nedoběhnul jsem. Rusové střílí již z dálky z kulometu a kulky létají kolem nás. Zachraňuji se ve sklepě u Ant. Galy. Sotva přirazím sklepní dveře, nedaleko vybuchují bomby, sklep se celý třese a dveře nárazem vzduchu jsou vyraženy a padají do sklepa.

Bombardéry zase mizí, zdraví vystupujeme, ale jaká zkáza se před námi objevuje. Pešlův dům na všechny strany rozmetán, úplně zmizel, na okolních střechách leží slamníky, peřiny a kusy nábytku. Naš dům ze strany ulice stojí, ale na dvoře stolařská dílna leží v sutinách, část naší kuchyně a dvorní zídka zbořená. Všechna okna rozbita, štít ní zdi potrhány. U Pešlů na dvoře zeje hluboký kráter, kravský chlév je také v rozvalinách a sklep je úplně srovnán se zemí. Jedině dřevěný záchod stojí na svém místě a je bez poruchy.

Naši zděšení, ale zdraví všichni vystupují ze sklepa a s hrůzou vypravují, jak při výbuchu pum sklep se s nimi kymácel a jak čekali, že nastal poslední den jejich života. Před tímto druhým náletem uprchla k nám se schovat sousedka Pešlová s dcerou Blaženou a to jí zachránilo život. Jejich sklep byl úplně zničen a v závalu zahynul její syn Bořivoj, Josef Máca a Josef Lovecký.

V domnění, že ze zasypaných by mohl někdo žít, počali jsme kopat. Do večera podařilo se nám vyprostit jen Loveckého, bohužel již mrtvého. Jeho těžké tělo odnesl jsem společně s Mikulášem Hrdličkou (z domu č. 104) na nosítkách na hřbitov do márnice. V márnici nemáme ani místo kam mrtvého položit. Leží zde

také jiní občané, kteří při náletu ztratili svoje životy. V odstraňování závalů sklepa, pokračováno až druhý den. Bořík byl vytažen s rozdrčenou hlavou a naposled nalezen mrtvý Josef Máca.

Protože nebylo toho, kdo by zhotovil rakve, nebožtíci jsou druhý den do hrobu pochováni jen v postelových plachtách. Příští tři dny prožíváme ve značné ruských náletů, odchodem a příchodem nových Němců. Ruská vojska jsou už v Žatčanech.

Dne 24. dubna, v časných ranních hodinách započal útok na Telnici. Ve sklepě dobře slyšíme rachot blížící se střelby, Němci se brání, ale marně. Střelba se ozývá na Drahách a také za našimi mlaty (*dnešní Růžová ulice*). Za malou chvíli někdo tluče na naše dveře od sklepa. Otvírám a švagr Ant. Konečný radostně sděluje, že Němci ustoupili a my jsme svobodni. Ale to již se otvírají vrata do naší stodoly a ruský trén vjíždí do zahrady. Radostně spěcháme ruským vojákům vstříc, zdravíme je, objímáme a k občerstvení nabízíme slaninu. Odmítají s odůvodněním, že jsou národnosti tatarské a jejich víra jíst vepřové maso zakazuje. Tito starší vojáci nás upozorňují, abychom všechno dobře uschovali, že vojsko, které přijde za nimi, nenechá nic na pokoji. Po celý den dědinou nepřetržitě projíždějí a procházejí ruská vojska. Do nepoškozené světnice nastěhovali se dva ruští vojáci, kteří o sobě říkají, že povoláním jsou učitelé z Moskvy. V příštích dnech mnoho inteligence v sobě neukazují, ale jinak nám dávají pokoj. Hlavní věc je, že na dosah ruky měli škopek kysaného zelí, v kterém by se ujedli. Spáváme dosud ve sklepě. Pohromadě cítíme se bezpečněji.

V noci 25. dubna dostali jsme nečekanou návštěvu. Bylo již po půlnoci, někdo zatloukl na dveře, jdu otevřít a do sklepa se hrnou dva mladí opilí ruští vojáci a křičí: Kde Germán? Odpovídám, že žádných Germánů tady není. Ale to již dostávám do zadní části těla takový kopanec, že jsem sletěl od vrchu až dolů. A Rusi s napřaženými automaty hrnou se za mnou. Vojákům na odpor proti nim štěkáním postavil se náš věrný pes Čita a nebezpečně na ně dorážel. Opilý voják na psa samopalem pořád mířil, že ho zastřelí a druhý si vzal na starost mne. Přiložil hlaveň pušky na moje prsa a křičel: Ty Germán! Křikem chtěli nás asi zastráhit, ale když poznali, že je nás tolik ve sklepě, přeci se jen za-

lekli. Ptám se, zda znají Stalinův rozkaz, jak mají se v Československé republice chovat. Mezitím podařilo se nepozorovaně švagrovi po schodech utéci na horu a na dvoře přes zbořeniska na ulici a volat o pomoc. Právě kolem procházející vojenská hlídka přešla nevšímavě a pomoc neposkytla. Vojáci ve sklepě přeci se jen zalekli a zmizeli v temnu zahrad. Do rána jsme již nezdrímli. V noci byl pořádný mráz a my všichni stáli na dvoře a klepali se zimou.

Koncem dubna, kdy fronta již se táhla kolem Brna, stěhujeme se do velké světnice. V malé světnici ještě bydlí dva Rusi. Děti spí na zemi a my na posteli. Naš noční odpočinek a spánek bývá neklidný. Ruští vojáci většinou opilí řadí na ulici a vesele i střílí.

Dne 9. května, sotva jsme večer ulehli ke spánku, ozvala se na všech stranách palba z pušek, kulometů, dokonce i z děl. Světelné rakety létají do vrchu a osvětlují temnou noc. Vylekáni utíkáme na ulici v domnění, že se fronta zase blíží. I naši dva Rusové jsou již s námi a to již se dozvídáme radostnou zprávu: Němci kapitulovali a je konec války.

Ač nerad, ještě jednu nepěknou vzpomínku musím zaznamenat. Jednoho večera přivandrovala k nám tlupa důstojníků a nařídila uvolnit světnici, kde spáváme. Já se jejich rozkazu bráním, poukazuji na to, že zde s námi leží stará, nemocná babička. Nic to však nepomáhá. Důstojník hvizdl a rukou učinil gesto ven a babička musela i s námi světnici opustit.

Rusové přesunuli židle a stůl ke stěnám, začalo se zpívat a řídit. Ruské vojandy přinesly pití a jídlo. K jídlu neměli ale ani talíře ani příbory. Žádali o zapůjčení našich. Manželka měla obavy, že je již nevrátí, nechtěla je půjčit. Já jsem jí to ale vymluvil. Přeci jsou to důstojníci, ti je určitě vrátí. A druhý den jsme již příbory neviděli.

Důstojníci a jejich vojandy řádili celou noc. A my schouleni ve vybombardované kuchyni třesoucí se zimou seděli jsme až do rána. Ráno hosté odtáhli a naši ložnici nechali v takovém stavu, že hnus pohledět.

Na poslední dny II. světové války nemůžeme v dobrém vzpomínat. Neměli jsme to štěstí, jak jiné rodiny, aby se u nás ubytovali vojáci, kteří by se s námi szili a které bychom měli rádi, a když konečně odjeli do svojí vlasti, radostně na ně vzpomínali.

Alois Veber, dům č. 127

„MUZIKANTA DOMA NEUDRŽÍTE...“

Rozhovor s Alešem Kučerou, kapelníkem Telničanky

Aleš Kučera (*1973) pochází ze Sokolnic. Absolvoval střední zahradnicko-technickou školu a obchodní akademii, později se však requalifikoval a pracuje jako elektromontér. Od dětství se věnuje hudbě: učil se hrát na klavír a akordeon, později přidal trumpetu. Muzikantské zkušenosti získal mj. ve skupině Labyrinth nebo v dechovce Jana Přerovského. V roce 2014 dal dohromady novou dechovou muziku Telničanka. S ženou Romanou vychovávají dvě děti, Verunku a Lukáše, a budují vlastní bydlení na polnostech poblíž telnického mlýna.

■ Rád bych se vás na úvod zeptal na váš profesní život. Kam jste chodil do školy a čemu se věnujete?

Jako každý mladý jsem měl rád sport, a tak jsem navštěvoval večerní cvičení v Sokole a také od mladších žáků postupně až do mužů hrál několik let v Sokolnicích házenou. Po základní škole přišlo rozhodnutí co dál. A jelikož jsem v té době měl jisté sklony k zahradničení, přihlásil jsem se na střední zahradnicko-technickou školu v Brně-Bohunicích. Po jejím ukončení jsem jednu sezónu pracoval v oboru a na-

stal úpadek zahradnictví. Jelikož přišla možnost absolvovat obchodní akademii, vzal jsem tuto nabídku jako lepší možnost dalšího uplatnění. Dále jsem pracoval v soukromé geodetické firmě, která jako první v okolí zpracovávala veškeré informace, týkající se obcí, v digitální podobě. Ale brzy přišla nabídka zaměstnání v místě bydliště u pana Ing. Milana Šafránka na pozici záso- bovače pro elektromontéry, tak jsem ji velmi rád přijal. Jelikož mám vztah k technickým věcem, často jsem vypo- máhal v energetických činnostech pod

dozorem kolegů. A tak jsem se jednou rozhodl, že energetika má budoucnost a při zaměstnání jsem absolvoval re- kvalifikaci v oboru elektro-silnoproud. Po dokončení requalifikace jsem napl- no nastoupil na pozici elektromontéra, kde pracuji až do současnosti.

■ Jak jste se dostal k muzice?

Na ten první nápad mých rodičů si už nepamatuji, ale začalo to již v první třídě základní školy, kdy jsem navštěvo- val hodiny klavíru v lidové škole umě- ní v Telnici u paní učitelky Marie Kuklo- vé. Měl jsem motivaci starších žáků a doma častý dozor, jestli hraji správně. Cvičil jsem pětkrát až sedmkrát týdně a nějaký talent v tom taky hrál svoji roli, protože úroveň stoupala rychleji než u vrstevníků. Často jsem se zlobil, proč na přehrávkách hrají jiní z not a já musel znát vše nazpaměť. Pedanství asi bylo na místě. Pátým rokem jsem si ke klaví- ru přidal i akordeon. Jelikož pravá ruka byla podobná s klavírem, nebylo až tak náročné se s tím poprat.

■ Kdy přišly vaše první zkušenosti s hra- ním v kapele?

Po osmi letech v LŠU jsem měl s hra- ním menší útlum, jelikož jsem více času potřeboval pro studium. Ale přišla pu- berta a první chuť hrát v nějaké skupi- ně. Nebyly peníze na vybavení, tak se to řešilo různě, hlavně zkoušky. A vý- sledky byly slabé. Když už to vypadalo slibně, stalo se neštěstí a my tehdy přišli o skvělého bubeníka a hlavně kamará- da Zbyňka Fialu ze Sokolnic. Následova- lo pár roků odmlky, ale muzikanta doma neudržíte. Na jednom plese jsme se do- zvěděli, že kamarád hrává na saxofon po dědečkovi a jeden muzikant hrával na klarinet a taky na saxofon a rozjela se další etapa muziky s bratrem. V Sokolni- cích jsme několik roků hráli ve skupině s názvem Labyrinth: spoustu zábav, ple- sů, svateb i narozenin...

■ A jak jste se dostal k trumpetě?

Jednou, bylo to na telnické hody, jsme se s Františkem Jahodou bavili o mém zalíbení v žesťových nástrojích a on si vzpomněl, že se jim cosi starého válí ve skříni. Vytáhl křídlovku netypické veli- kosti a ladění. A tak přišly první začátky s trumpetou. Když rodiče viděli můj zá- jem a snahu, obdarovali mě k Vánocům první trumpetou.

Nová dechová kapela Telničanka

■ *Hrával jste s kapelou pana Jana Přerovského. Byla to vaše první zkušenost s dechovou hudbou?*

Jednou jsem při řeči dostal nabídku, jestli nechci přijít na zkoušku dechové kapely pana Přerovského.

Nabídku jsem přijal s myšlenkou na novou zkušenost. Zalíbilo se mi to, a tak začala nová éra mé hudební činnosti. Dostalo se mi spousty rad o technice a jiných věcech z dechové muziky. Potom přišly i nabídky na hostování v jiných kapelách, což byla další příjemná zkušenost.

■ *V polovině letošního února měla při ostatkové akci na orlovně premiéru nová kapela Telničanka. Mohl byste blíže představit okolnosti jejího vzniku?*

V průběhu minulého roku se mi donesla z doslechu informace, že pan Přerovský chce svoji činnost ukončit. Protože mi v minulých letech říkal, že by si přál, abych pokračoval v jeho šlépějích, bylo mi divné, že se o ukončení činnosti jeho kapely mluví mezi občany a mně nic neřekl. V průběhu roku na několika akcích bylo ale veřejně vysloveno, že skutečně končí. Pochopil jsem, že pokud chci dál hrát, musím něco učinit. Začal jsem vzpomínat a oslovovat své známé, muzikanty, kteří by mohli společně se mnou vytvořit hudební celek, jenž by v Telnici pokračoval s tradicí dechové hudby. Známí nadšeně uvítali nabídku spolupráce. Jsou to bývalí členové Zlatňanky, Úsvitanky, Bonapartů, muziky ze Slavkova a podobně. Nakoupil jsem notové stojany, aparaturu, nechal vy-

šit krojové košile, získal noty od kamarádů a začal organizovat první zkoušky – díky obci, která podala první pomocnou ruku a umožnila zkoušet na obecním úřadě.

■ *To zní jako snadná záležitost. Předpokládám ale, že dát dohromady tolik aktivních muzikantů, navíc z různých obcí, muselo stát spoustu úsilí.*

Velmi mi pomohlo společné nadšení kamarádů a podpora rodiny. Je pravda, že členové nejsou z Telnice, ale z okolí, protože v dnešní době není snadné, aby se sešla celá kapela z jedné vesnice. Také se současní muzikanti často uplatňují ve více kapelách. Ale jsem rád, že soukolí tohoto celku pěkně klapě a že přineslo pozitivní ohlas u návštěvníků ostatkové zábavy na orlovně.

■ *V čem vlastně spočívá role kapelníka v dechové hudbě?*

Je to spousta činností a práce. Musíte chystat noty, oblečení, postarat se o akce, domlouvání termínů zkoušek, protože pět členů pracuje na směny...

■ *A z čistě hudebního hlediska? Dáváte dohromady repertoár a řídíte zkoušky sám, nebo je to společná práce? Používáte hotové noty, nebo se pouštíte také do úpravy, či dokonce do nových aranžů?*

Jelikož jsem měl na první akci velmi málo času, tak se repertoár odvíjel od notových podkladů získaných od kamaráda. Výběr skladeb zohledňoval popularitu u publika, oblíbenost

u zpěvaček a u mne samotného – to vše jsem skloubil dohromady. Na

zkoušce diktují skladby, a pokud se při hře chybuje, procvičujeme problematická místa k dokonalosti. Samozřejmě je to společná práce s maximálním úsilím jednotlivců. Pokud jde o noty, zatím jsem čerpal z vyhraných materiálů, ale mám nově k dispozici počítačový program pro vlastní tvorbu not, takže pomalu sepisují nové kousky.

■ *Jaké hudební žánry jsou vám blízké?*

Poslouchám veškeré styly muziky a chtěl bych zařadit do nového repertoáru telnické kapely známé komerční melodie z rádia a muzikálové skladby. To jsme již konec konců prezentovali na ostatcích (My Fair Lady, Sladké mámení atd.).

■ *Jaké máte s Telničankou plány do budoucna? A na co se můžou místní milovníci dechové hudby těšit v nejbližší době?*

Zatím stojím nohama na zemi a hledím jenom kousek dopředu. Časové možnosti členů na společnou přípravu jsou velmi malé, takže mnoho akcí do roka neplánuji. Ale pokud se budeme prezentovat, snad posluchače nezklameme. Pokud se někomu nepoštěstilo se s námi setkat na první akci v telnické orlovně, nejbližší příslibené setkání proběhne na telnické hody v letošním červnu.

■ *Děkuji za milý rozhovor a přeji mnoho úspěchů s Telničankou!*

Rozhovor připravil Jan Vybíral

RODINNÝ ZÁVOD

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

jižní Morava je inspirativní kraj – je opěvována v písních, literárních dílech, a jak jistě víte, v nedávné době vznikl také televizní seriál *Vinaři*, který nalézá inspiraci v místním koloritu. Jižní Morava však byla též inspirací pro tvůrce občanského zákoníku, a to konkrétně při tvorbě právní úpravy tzv. rodinného závodu, který je upravený v § 700 až § 707 občanského zákoníku.

Zákonodárce měl těmito ustanoveními v úmyslu upravit vztahy uvnitř rodiny, které vznikají při hospodaření a společné práci na vinici, ale nejen tam. Rodinný závod vznikne, jestliže v něm společně pracují manželé nebo alespoň s jedním z manželů i jejich příbuzní až do třetího stupně nebo osoby s manželou sešvagřenou až do druhého stupně, a je ve vlastnictví některé z těchto osob, aniž mezi nimi existuje nějaká smlouva. Takové vztahy však nemusejí vznikat jen při pěstování révy, ale i v jiných provozech, např. v pohostinství či v zemědělství. Jako příklad bych mohl uvést vinici, která je ve vlastnictví nejstaršího

člena rodiny, děda, který nejlépe ovládá výrobu vína. Při této výrobě mu však pomáhají jeho děti a vnoučata, kdy společně pak tvoří rodinný závod.

Právní úprava rodinného závodu pak stanoví, že členové rodiny zúčastnění na provozu rodinného závodu se podílejí na zisku z něho i na věcech z tohoto zisku nabytých, jakož i na přírůstcích závodu v míře odpovídající množství a druhu své práce. A dále se také uvádí, že rozhodnutí o použití zisku z rodinného závodu nebo jeho přírůstků, jakož i rozhodnutí týkající se záležitosti mimo obvyklé hospodaření, včetně změn základních zásad závodního provozu nebo jeho zastavení, se přijímají většinou hlasů členů rodiny zúčastněných na provozu rodinného závodu.

Můžeme tedy uzavřít, že zákon chrání ty, kteří se podílejí na provozu svou prací tak, že jim náleží podíl na zisku a právo rozhodovat. V našem případě tedy děd, ač nejstarší a nejzkušenější, nemůže sám rozhodnout např. o prodeji vinice a musí se shodnout většina členů rodinného závodu.

Hugo Hubený

VÝMĚNEK

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

v nastávajících dílech bych vás rád seznámil s právy, která souvisejí s nemovitostmi. Rozhodl jsem se seriál věnovaný nemovitostem zahájit podle mého názoru užitečným institutem občanského zákoníku, a to tzv. „výměnkem“.

Často se v praxi setkávám s požadavkem vyřešit majetkové poměry nemovitostí, které jsou ve vlastnictví nejstarší generace v rodině. Obvykle jsou pokládány otázky, jak to máme nejlépe udělat? Závět? Darování? Úvodem je potřeba si uvědomit, že na prvním místě při podobných úvahách by měl být zájem na pokojném stáří nejstaršího člena rodiny a jeho jistotách. A právě k takovému řešení slouží tzv. výměnek.

Práva odpovídající výměnku mohou mít různou povahu od práva bydlení, přes poskytování stravy, poskytování

úklidu a osobní hygieny, až po právo na slušný pohřeb apod. Zákon váže vznik výměnku na okamžik změny vlastníka nemovitosti, nejčastěji darováním či kupní smlouvou. Oprávněný z výměnku si tedy právě při převodu nemovitosti vyhradí pro sebe výhody, které bude požadovat a které mohou spočívat například také v opakovaném poskytování pravidelných plateb v určité výši. Právo výměnku lze uzavřít také tak, že bude zatěžovat nemovitost a bude zapsáno do katastru nemovitostí. Informace o výměnku tak bude veřejně dostupná.

Hugo Hubený

Advokátní kancelář
Mgr. Hugo Hubený

Tel.: 608 706 372
E-mail: info@akhubeny.cz
602 00 Brno, Běhounská 4/20

VÝSLEDKY ZÁPISU DO 1. TŘÍDY ZŠ

Ve čtvrtek 5. února 2015 proběhl v základní škole v Telnici zápis do 1. třídy. Zápisu se zúčastnilo 14 dětí a všechny byly přijaty. Přijetí žáci jsou uvedeni pod svými registračními čísly Z-01/2015 – Z-14/2015 na webových stránkách naší školy www.zstelnice.cz.

Leona Bímová

ŠKOLNÍ PLES

V sobotu 7. února 2015 proběhl na orlovně již tradiční školní ples. V letošním roce se konal v rytmu country, takže i předtančení žáků školy bylo zaměřeno na stylový tanec. I když postupující chřipka částečně omezila účast některých tanečniců, klasická „Zuzana“ se jim povedla a sklidili zasloužený potlesk.

Od loňského roku je součástí plesu i slavnostní stužkování pátáků, které jim má připomenout blížící se zakončení prvního stupně základní školy a povzbudit je do dalších studií, ať na základních školách, nebo na osmiletých gymnáziích. Všem přejeme, aby byli úspěšní. Bohatá tombola určitě potěšila všechny účastníky a doufáme, že se všem podařilo vyhrát, co si přáli. Současně děkujeme všem, kdo přispěli svými dary do tomboly. Kdo se na náš ples přišel bavit, určitě k tomu měl dostatek příležitostí. Děkujeme všem za účast a už se těšíme na příští plesovou sezónu.

Leona Bimová, ředitelka školy

ROZHOVOR S OLDŘICHEM CEDIVODOU

Dne 18. února 2015 oslavil 79 let legendární újezdský kapelník pan Oldřich Cedivoda, který byl po dlouhá léta symbolem kvalitní muziky, která doprovázela nezapomenutelné Čaje o páté.

■ Jak jste se vlastně dostal k pořádné muzice?

U Václava Popeláka z Újezda jsem se učil na trumpetu a housle. Byl to první křídlovák na brněnské vojenské posád-

ce. Byl to výborný muzikant, jenomže jen na dechovku. Když jsem byl malý, měl už taneční orchestr, jejich velký hit byl *Čím, čím to je, že nám to nedá* nebo *Cigánko ty krásná*. Tenkrát to byly opravdu hity.

■ A jak vznikala vaše hudební tělesa?

Nastoupil jsem vojenskou službu do Mladé Boleslavi, ale protože jsem hrál druhou ligu házené za Újezd, převedli mne do Turnova, kde se taky hrála druhá liga. Tam jsem začal hrát ve dvou kapelách, kterým jsem taky dělal kapelníka. Jedna z těch kapel hrála dixieland. Vlastní dixieland jsem si pak založil i v Újezdě. A tady to bylo něco úplně nového, protože jsem si taky donesl svoje noty. Od Popeláka pak spoustu dobrých muzikantů odešlo právě za mnou. Nejdříve jsme hráli dixieland jako Taneční orchestr Oldřicha Cedivody. Jenže jsme neměli peníze na aparaturu, takže jsme hráli pod mým zaměstnavatelem – Sigmou Slatina, která nám nakonec tu aparaturu koupila. Byli s námi spokojeni. Hrávali jsme na akcích třeba i vedle Gustava Broma. A měli jste vidět, kolik lidí u které kapely tancovalo (*smích*). Oni hrávali moderní jazz, na naší muziku se však lépe tancovalo. Tehdy se přecházelo z větších orchestrů na menší, protože méně muzikantů stálo pořadatele méně peněz.

Jak jste se k novým písním a textům dostávali?

Psali jsme si vlastně sami. Já a bubeník jsme skládali vlastní slova k cizím nápěvům.

■ Jak vůbec začaly ony pověstné „Čaje o páté“?

Kde se vzal přímo název „čaj“ si už nezpomenu, asi jsme to vzali někde z venku. V Újezdě jsme začali hrát čaj hned po tom, co jsem přišel z vojny, asi

tři roky. Hrávali jsme totiž čaje ještě v Turnově, kde na tuto novinku začalo chodit moře lidí. Čaje jsem tady vlastně založil já. Tady žádné čaje nebyly. Jenže tehdejší újezdský předseda MNV měl problémy s tím, jaký nepořádek na ulicích v Újezdě občas po našich vystoupeních nechávali někteří návštěvníci. Takže je zakázal. Toho hned využily Sokolnice a tam jsme hráli asi osm let. Potom za mnou přišel Franta Vykouřil, který mne znal jak z házené, tak i díky muzice, a říká mi: „Hrajeme první ligu házené a nemáme peníze. Když budeš u nás hrát čaje, budou chodit lidi, budeme mít peníze a budeme dál hrát první ligu.“ Tak jsem se nechal přemluvit a přešel jsem ze Sokolnic do Telnice.

Kapela Oldřicha Cedivody s Evou Laštovičkovou (Michnovou)

Zpěvák Oldřich Cedivoda

Tehdy byl Franta Vykouřil předsedou telnické házené. Začali jsme koncem šedesátých let a trvalo to myslím šestnáct let v jenom kuse.

■ *Jak to vypadalo při vašich vystoupeních v Telnici?*

Přijeli jsme do Telnice, museli jsme se nejdříve prodrat velkou spoustou lidí. Sokolník Ondřej Máca nám otevřel sokolovnu. Pak ve dvě hodiny otevřel sokolovnu lidem. Na to dnes není doba, kdybyste ale viděli, kolik tam chodilo lidí! Našly se i případy, kdy se tam lezlo záchodovými okénky. Stávalo se i to, že jsme občas museli přestat hrát, protože tam bylo tolik lidí, že se už nedalo ani tancovat.

■ *Všichni, kteří na telnické čaje vzpomínají, o nich básní jenom v nejlepší barvách.*

Po státní silnici mezi Tuřanami a Telnici chodily průvody a kolik párů se tu seznámilo! Vždycky jsme čaje hráli ode dvou do sedmi, každou neděli v zimní sezóně. Začalo se obvykle v době, kdy se venku ochladilo, a hráli jsme až do Velikonoc. Lidi sem chodili pěšky z Tuřan, Chrlic, Líšně a z blízkého okolí. My jsme totiž hrávali pátky a soboty po okolí, ale neděle jsme měli rezervované na Telnici. A můžu vám říct, že nás to všechny hodně bavilo.

■ *To mi ale řekněte, jak můžete zvládnout hrát tolikrát za sebou na jednom místě? Abyste se pořád neopakovali, museli jste mít ohromný repertoár.*

Taky mi to dalo spoustu práce. Já jsem pořád psal a psal noty.

■ *Jaká věková kategorie tam chodila?*

Objevovali se tam obvykle mladí mezi 20 a 30 roky, ale i starší.

■ *Na co jste vy sám hrával a jaké bylo složení vaší kapely?*

Byl jsem především zpěvák a trumpetista. Za celou dobu s námi zpívalo šest zpěvaček. Mezi nimi i moje žena, ale třeba i Eva Laštovičková (Michnová). A hrála s námi velká spousta dobrých muzikantů, např. Pepek Fila (bratr současného majitele Železodому v Újezdě), bubeník Leoš Lattenberg, Jiří Lang z Mokrého-Horákova, Ladě Kokeš z Křenovic, Oldřich Lubich, Lada Budíková, vynikající zpěvák Pepa Máca z Újezda a další.

■ *Můžu vám říct, že mne od počátku našeho rozhovoru zaujalo, jakým hlasem mluvíte. To už se dnes moc neslyší...*

Však mi taky některá děvčata z Telnice napsala dopis: „Oldřichu, ty máš tak sexy hlas...“ (smích). V Telnici bývaly tři hvězdy, kterým se říkalo kovbojky: Světla (Michnová), Jarka (Jahodová) a Draha (Vykouřilová).

■ *Kdy jste skončil s aktivní hudební kariérou?*

Když se mi blížila padesátka, řekl jsem klukům, že s padesátkou s muzikou končím. Začal jsem jezdit s mladším synem Dušanem po turnajích v tenise. Jemu se jako dorostenci hodně dařilo, tak jsem mu chtěl pomoci. Druhým a asi i hlavním důvodem bylo to, že naši mladí posluchači už chtěli jinou muziku, na kterou jsme my nestačili. Disco a podobně. Svůj poslední ples jsme hráli u Kozáka v Brně-Žabovřeskách. Zazpíval jsem si pak ještě na akci, která se konala minulý rok v újezdské restauraci U Kostela s názvem Vzpomínka na taneční orchestr Oldřicha Cedivody. Přišlo tam 180 lidí, bylo narváno. Přišli i někteří telníčtí posluchači. Nahrával to můj starší syn, který je taky muzikant. Tam jsem zazpíval tanga a další věci.

■ *Jak vůbec na tu dobu vzpomínáte?*

Byla to nejkrásnější léta mého života. Kromě muziky a čajů k tomu patřila i házená. Jezdili jsme vlakem a zpívali jsme ve vlaku cestou na zápas. Pamatuju si taky na telnické házenkáře, dobře jsme se všichni znali. Měl jsem a mám v Telnici spolužáky a kamarády: Honzu Jedounka, Frantu Jahodu, Marii Vymazalovou, Jindru Hrdličkovou (Hanušovou) a další.

Za rozhovor děkuje a na setkání na telnickém Čaji o páte 26. dubna 2015 se těší

František Kroutil

SETKÁNÍ KLUBU AKTIVNÍCH SENIORŮ (KLAS)

V novém roce se KLAS sešel poprvé v úterý 13. ledna 2015. Hlavním tématem byl právě „Nový rok“. Doplnily jsme si znalosti dřívějších let, procvičily si paměť krátkodobou i dlouhodobou. Na řadu přišel také pracovní list se skrývačkami a přesmyčkami. Měly jsme možnost nahlédnout do vzorně vedené kroniky a podepsat se do ní. Rovněž i pan starosta, který nás navštívil, se do kroniky podepsal. Byly jsme informovány o všem, co nás, seniorky, zajímá. Sešly jsme se v počtu dvanácti, vzhledem k onemocnění některých dalších členek. Muži se zatím KLASu vyhýbají.

Dne 27. ledna 2015 jsme si v KLASu pověděly o zálibě ve čtení, přičemž jsme se zaměřily především na české spisovatele. Přiřazováním jmen autorů k názvům děl jsme si osvěžily paměť. Ukáz-

kou z knihy jsme určovaly autora a název příslušné knihy. Z výsledků bylo patrné, že seniorky mají přehled. Při pohybové

aktivitě byly procvičeny jak končetiny, tak ostatní partie těla. Jedna z nás oživila naše setkání svým výtvozem – zpívanou reklamou, což musíme v příštích setkáních nacvičit a při vhodné příležitosti případně použít. Dárko, díky za to! Některé z nás opět nahlédly do kroniky, kterou vzorně vede jedna z nás. Podruhé děkuji jménem ostatních! Podepsala se nám do ní na požádání i paní místostarostka, která nás navštívila a předala nám brožuru Katalog řemeslné výroby v blízkých obcích. Naše setkání zakončil zpěv lidové písně z telnického zpěvníku hodových písní.

V úterý 10. února 2015 jsme si v KLASu vyslechli (tentokrát byl mezi námi i jeden muž), přednášku „Zásady správného stravování“ od paní Hany Sobotkové, poradkyně pro výživu a vzhled. Se zaujetím jsme po celou dobu poslouchali vše, o čem výše jmenovaná hovořila, a vyslechli jsme si fundované odpovědi na naše otázky. Škoda jen, že málokterá z nás zná svoji krevní skupinu, aby mohla začít se změnami ve svém stravování. Od paní Sobotkové dostaneme materiál, týkající se právě zmiňovaných krevních skupin. Je teď na každé z nás, jak případně upravíme svůj jídelníček. Přednáška byla všemi zúčastněnými hodnocena jako velmi zajímavá, přitom pro nás všechny podaná srozumitelně. Ostatním můžeme vřele doporučit! Dále jsme si procvičily paměť, jemnou motoriku v koordinaci s očima. Zbývá i čas na částečný nácvik zpívané reklamy, jejíž autorkou je jedna z nás.

V úterý 24. února 2015 se KLAS zabýval v hlavním tématu „knihou knih“, Biblií. Nejprve jsme zazpívaly píseň KLASu,

PROGRAM CENTRA
PRO RODINU
A SOCIÁLNÍ PÉČI

Sociální komise obce Telnice ve spolupráci s brněnským Centrem pro rodinu a sociální péči srdečně zve SENIORY na setkání s programem

KLUB AKTIVNÍCH SENIORŮ

v úterý 14. dubna 2015
od 9:00 do 11:00 hod.
v Šatlavě, vstup z OÚ Telnice

Téma: „Sociální služby ve stáří“

Příspěvek na náklady: 20 korun
Bližší informace získáte u paní Marie Fialové na telefonním čísle: 777 068 788.

www.telnice.cz

poté zpívanou reklamu o Telnici, kterou zatím z paměti neumíme. Dále jsme se věnovaly teorii, připomněly jsme si, jak se během dávných časů různé vrstvy lidu podílely na konečné podobě těchto 66 skvělých knih Starého a Nového zákona. Pověděly jsme si o původu slova „Bible“, o jejím základním členění,

jejím smyslu a orientaci v tak složité knize. Seniorky měly možnost vyjádřit se k výkladu, obohatit jej svými poznatky ze studia Bible. Náročné téma bylo odlehčeno psychohygienou. Po přestávce, kdy jsme si vypily čaj, jsme pokračovaly pracovním listem a poté si zanotovaly z telnického zpěvníku. Ještě jsme měly

možnost nahlédnout do vzorně vedené kroniky KLASu, psané bývalou kantorou paní D. Staňkovou, a něco v ní doplnit. Rozešly jsme se s „tipem na doma“, kdy si procvičíme svoje některé znalosti.

Na příští setkání se těší

Marie Fialová,
koordinátorka KLAS Telnice

PLES ORLA JEDNOTY TELNICE

Letošní rok jsme začali tak jako jiný – orelským plesem (16. ledna 2015). Ten letošní byl ale trochu zvláštní. Začalo to už při úvodním slově, kdy nastoupilo na parket sedm konferencierů. Důvod byl všem přítomným objasněn: postupně dostali slovo všichni, kteří kdy orelský ples uváděli. V první řadě byl ples uveden jako první akce roku oslav 20 let od postavení orlovny v Telnici. Dále byli představeni někteří hosté a kapela Kolorez. Pak následovaly technické informace, jako např. kde se nachází bar s míchanými nápoji, kde je vystavena tombola, možnost prohlídky vyřezávaného betlému a novinka na ples – možnost nechat se vyfotografovat ve fotokoutku. Na konec zahajovací části na parket přitancil nejlepší pár našeho Tanečního klubu Orel Telnice v latinskoamerických tancích, Radek Mucha a Yana Grishchenko, a uvedl ples nádherným vystoupením. Pak už se k tanci dostali i ostatní návštěvníci. Na plesu se určitě nikdo nenudil. Buď tančil, nebo si s přáteli povykládal, nebo si šel prohlédnout betlém či bohatou tombolu anebo se nechal na památku vyfotografovat ve fotokoutku Veroniky Klesalové, která

měla pro stydlivky nebo ty, kteří nechtěli být na fotografiích poznat, různé rekvizity – knírek, paruku, brýle, masku a další. Člověk se ani nenadál a už tu bylo další vystoupení našich nejlepších tanečnicků z Tanečního klubu Orel Telnice, tentokrát ve standardních tancích, Michala Drhy s Klárou Zámečnickovou, kteří parket doslova „vymetli do každého rožku“. Michal partnerku při tanci elegantně pokládal hostům na stůl a ukázal, že taneční vystoupení může být i hodně zábavné. Dostalo se

samozřejmě i na tombolu. Na každého vycházely v průměru více jak dvě ceny. Ne, že by bylo tak málo účastníků, ale přesně naopak: v tombole bylo víc jak 350 cen, za což všem dárcům moc děkujeme. V pohodě a domácí atmosféře, která vládla po celou dobu plesu, jsme se protančili do druhého dne a ke konci plesu. K ránu jsme se tedy s přáteli rozloučili, že se zase uvidíme na nějaké orelské akci nebo minimálně za rok opět na plesu.

Jiří Hrazdíra, plesový účastník

ŠIBŘINKY

V sobotu 17. ledna 2015 pořádala TJ Sokol Telnice tradiční maskární ples – Šibřinky. K tanci a poslechu hrála oblíbená skupina Merllin. V sále se sešlo asi dvacet masek, které svým veselým nástupem na taneční parket zahájily ples. Nejhezčí letošní maskou byla zvolena početná skupina krojovaných z Tyrolska. Po odmaskování si každý našel svou výhru v bohaté tombole. Chtěla bych ještě jednou poděkovat všem, kteří přispěli dary do tomboly, a všem, kteří se podíleli na přípravě šibřinek. Zároveň také děkuji obci Telnice za finanční podporu akce.

Šárka Oborná, TJ Sokol Telnice

DĚTSKÉ RADOVÁNKY

V neděli 18. ledna 2015 od 15.00 hodin patřil sál sokolovny dětem. Pod vedením tří klaunů čekalo na děti veselé odpoledne plné zábavy, smíchu a tance, ale i plno nejrůznějších soutěží, za které obdržel každý soutěžící drobnou sladkost. Nechybělo ani mezi dětmi velice oblíbené vyrábění zvířátek z nafouklých tenkých balónek. Symbolicky bylo vybráno a sladkostí odměněno pět nejhezčích masek, ale nutno dodat, že je to vždy výběr těžký, protože všechny masky jsou hezké. Na závěr celého odpoledne si děti vylosovaly bohatou tombolu. Děkujeme obecnímu úřadu za finanční podporu akce, děkujeme také každému, kdo přispěl darem do tomboly, a velký dík patří všem, kteří se podíleli nejen na výzdobě sálu, ale i na celé organizaci letošních dětských radovánek. *Šárka Oborná, TJ Sokol Telnice*

BESEDA O ŽIVOTĚ S TELNICKÝM BOBREM

Zhruba čtyřicítka telnických občanů se přišla ve čtvrtek 29. ledna 2015 seznámit s novým zvířecím obyvatelem naší obce: bobrem. Zvíře, které je evropsky chráněným tvorem a které o sobě bude i nadále

dávat vědět, způsobuje svým životním stylem u mnohých obavy, především pokud jde o jejich majetek. Proto si obec pozvala dva odborníky na slovo vzaté: dr. Vlastimila Kostkana, biologa s 25letou

praxí a specialistu na „bobří témata“, a za státní správu také Ing. Romana Zajíčka, vedoucího oddělení zoologie Agentury ochrany přírody a krajiny ČR. Oba velmi poutavým způsobem přítomným účastníkům besedy popsali bobra z mnoha úhlů pohledu. Vyvrátili jistě několik fám a nepřesností, potvrdili možná i některé obavy, s nimiž mnozí na besedu dorazili. Kromě jiného si mohl každý „přivonět“ k pachovým stopám tohoto zvířete anebo si také prohlédnout lebeční kosti či části zubní výbavy bobra. V závěru se vedla diskuse především o způsobu ochrany před dopadem bobřích aktivit v krajině.

Snad nejvýraznější odpovědí na mnohé i nevyřčené dotazy byla věta: zneškodnit bobra nemá vůbec žádný význam, brzy bude nahrazen jiným, navíc se tím přirozeně zvýší reprodukční úspěšnost dalších jedinců. S bobrem se budeme muset naučit žít. Po několika staletích se vrátil zpět do naší přírody, i když jsme s ním už nepočítali. Bude záležet jen na nás, jak se s tímto faktem vyrovnáme. *FK*

MAŠKARNÍ KARNEVAL V TELNICKÉM SLUNÍČKU

Rok se s rokem sešel a setkání mateřského klubu se dne 11. února 2015 opět změnilo v rej masek, na které čekal vyzdobený malý sál telnické orlovny. Tentokrát měl vše na starosti klaun, kterého některé děti uvítaly, avšak jiné se jej zpr-

vu bály. Klaun měl pro děti připravenou „opičí“ dráhu, kterou děti hbitě prolézaly. Poté si s dětmi zajel ve vláčku, postavil vysokou pyramidu a shazoval jim

míčky, což všechny nesmírně bavilo. Se všemi vílami, kuchařem, čarodějnici, kostrou, doktorkou, klaunkem, Vilíkem, Šmoulou a včeličkou si klaun zatancoval a naučil je

krátký taneček. Poté si děti odpočinuly při svačince a dále již trénovaly s klaunem jen jemnou motoriku a přesnost při navlíkání poztrácených korálků a při zaplňování všech políček plata od vajec papírovou kuličkou. Každé dítě si v prů-

běhu maskarního karnevalu vytvořilo samo nebo s pomocí maminky párty klobouček, který jsme si všichni vyzkoušeli a vše jsme samozřejmě zdokumentovali. Čas utíkal velmi rychle a za chvíli se děti musely s klaunem rozloučit. Ten

jim však na památku rozdal trubky, dělalíci nesmírný rámus, a balónky. Velké poděkování patří Janě Klimešové za upečení vynikajících perníčků na svačinku pro děti.

Za Telnické sluníčko Dominika Králová

TRADIČNÍ OSTATKOVÝ PRŮVOD

V sobotu 14. února 2015 se jako každoročně v době **masopustu** konal průvod masek po obci. V letošním roce nastala změna v koňském povozu – zhostil se ho p. Kordík z Otmarova. Hudba byla ve stejném složení jako vloni: p. Langášek – harmonika, p. Staňa – basa a p.

Žák – klarinet. Průvodu se zúčastnilo devatenáct masek a dva členové s kasičkami. Doufám, že příště nás bude ještě víc, hlavně z řad mladých (nemusí být členy SDH). Všichni jsou již teď srdečně zváni. Závěrem chci velmi poděkovat všem účastníkům za udržování tradice

ostatkového průvodu a hlavně všem, kdo nás podpořili nejen finančně, ale především výborným občerstvením, a tak s námi strávili krásnou masopustní sobotu.

*Eva Vymazalová,
jednatelka SDH Telnice*

KROJOVANÉ OSTATKY 2015

Psala se neděle 15. února 2015 a na dveře telnické orlovny zaklepała další významná akce v tomto roce. Jak už to tak před Velikonocemi bývá, přišla postní doba a s ní nerozlučně spjaté ostatky – příležitost poveselit se a také uložit basu k plánované čtyřicetidenní hibernaci. Stalo se zvykem, že na orlovně se toto děje v lesku lidových krojů. A nejinak tomu bylo i letos. Malí, odrostlejší, i ti, co už mají mezi těmi malými a odrostlejšími své potomky, provětrávali za tónů Moravské besedy a dalších lidových písní svoje i zapůjčené nejen obecní kroje. Zatímco loňskou snahu organizátorů a mnohých účastníků hatily neštovice, tu letošní si vzala na mušku chřipka. Nicméně v sále to nebylo nakonec znát.

Naopak. Oproti předchozím rokům se navyšovala na poslední chvíli kapacita pro hosty o několik dalších míst v přísálí a všem příchozím byla nabídnuta preventivní vakcinace meruňkovicí, která snad splnila svůj účel.

Všem, kteří se přišli bavit, nemohla uniknout na pódiu hrající Telničanka – nová formace na našich podíích, která nastoupila hudební dráhu po legendární kapele pana Přerovského. Telničanka hrála pod taktovkou kapelníka Aleše Kučery, který převzal štafetu po nestorovi telnické dechové hudby s úctou a pilí a s omlazenou sestavou podal vypilovaný premiérový výkon, při kterém se všem dobře tančilo. Ti, co netančili, si notovali alespoň od stolu.

Hudbu, zpěv a nákup losů do tomboly vystřídala scénka, která měla všem přítomným připomenout jedno významné jubileum. Tím je letošní dvacetileté výročí postavení nové orlovny v Telnici. Zapojili se do ní především ti nejmenší, kteří vyměnili kroje za zednické a stavařské mundúry a symbolicky v sále vystavěli a otevřeli (pro ně nadživotní) lepenkový model orlovny. Za toto byli odměněni všemi přítomnými bouřlivým potleskem.

To už ale sál obletěla zpráva o skonu všemi milované basy. Nezbyvalo tedy, než nebohou nebožku přenést mezi pozůstalé a dopřát jí poslední veřejné pocty a důstojné rozloučení, tak jak tomu bývá při ostatcích zvykem. Po tomto vrcholu se večer pomalu nachýlil ke svému konci. Zbývalo ještě vylosovat hlavní ceny letošní bohaté tomboly (díky patří zejména mně, jelikož jsem se stal jejím nejmenovaným sponzorem, nebo spíše maskotem) a rozdat všechny výhry mezi ty šťastné. A že jich bylo.

Co říci závěrem? Letošní krojované ostatky patří minulosti a já za pořadatele doufám, že se všem líbily a zavděčily. Velký dík patří kapele, krojováním tanečníkům, všem návštěvníkům a hostům, bez kterých by to nešlo. Poděkování si jistě zaslouží i všichni organizátoři a dárci darů do tomboly. A v neposlední řadě i ti, kteří dočetli tuto reportáž až sem.

Po ostatcích zapsal Bobr Telnický

NÁVŠTĚVA VÝSTAVY VÍN V CÍFERU

V sobotu 21. února 2015 vyrazili Bohumila Mutlová, Václav Burk, Jan Hytych a Ladislav Páral na výstavu vín s ochutnávkou v partnerské obci Cífer na Slovensku. Vřele nás přivítali pan starosta Maroš Sagan a za vinařský spolek člen výboru Ludvík Slovák. Připravili pro nás bohaté pohoštění s tím, že se o nás po celou dobu koštu přátelsky starali. V 16.30 hodin došlo ke slavnostnímu předání diplomů získaných na této výstavě z rukou pana starosty. Za Telnici ocenění stříbrnou medailí získali: Václav Burk, Jan Hytych a František Radvan. Na místě jsme byli také představeni zástupcům rakouské družební obce Pellenkirchen. Následně začala k dobré náladě vyhrávat místní dechová kapela. Chtěl

bych poděkovat cíferským za milé přijetí a vzornou péči v průběhu koštu a také za pozvání na další akce. I my jsme pozvali naše slovenské přátele na výstavu do Telnice a oni nám přislíbili svoji účast.

Oficiální výsledky:

Jan Hytych – Veltlínské zelené (2013) – stříbrná medaile

Václav Burk – Müller Thurgau (2014) – stříbrná medaile

František Radvan – Semilion (2014) – stříbrná medaile

Telničtí zástupci dodali 16 z celkových 403 vzorků.

Václav Burk

ŠESTÝ SPORTOVNÍ PLES

V sobotu 21. února 2015 jsme uspořádali 6. ročník házenkářského sportovního plesu, tentokrát v retro stylu. Přípravy na něj začaly již na sklonku minulého roku. Oslovili jsme nespočet případných sponzorů tak, aby tradiční tombola mohla být, jak jsme zvyklí, bohatá. Povedlo se! Dalším našim úkolem bylo zajištění kvalitní hudební produkce. I tento nelehký úkol se nám snad podařil. Skupina Kolorez předvedla vynikající výkon a jistě právem nejen po své poslední písni sklídila veliký aplaus tanečníků.

Během večera se v rámci programu představily nejmenší děti z tanečního klubu Orla jednoty Telnice. Jejich veselé vystoupení předznamenalo skvělou atmosféru plesu. Tuto dále podtrhlo vydařené losování hlavních výher tomboly a také i několik návštěvníků, kteří neváhali přijít v „dobovém“ oblečení. Spolu s výbornou kapelou, která vyhrávala až do 2.30 hodin, jsme si všichni užili opravdu vydařený večer.

Také je třeba zmínit tradiční „Señorovu“ kuchyni, která nabídla domácí tlačenku, řízečky s bramborovým salátem a gulášek. Snědlo se téměř vše a podle ohlasů konzumentů je Tomáš opravdu výtečný kuchař! Jsme velice rádi, že se házenkářský ples opět vydařil a již teď přemýšlíme, na jaké téma ho uspořádá-

me za rok. Nápadů a názorů je spousta, uvidíme... Děkujeme všem sponzorům a dárcům za dary do tomboly, TJ Sokol za bezplatné zapůjčení sokolovny a obci Telnice za finanční podporu. Výtěžek z plesu použijeme na činnost oddílu házené.

TJ Sokol Telnice, oddíl házené

PODVEČER SLOVA S GABRIELEM ČÁSTKEM

V nedělním podvečeru 8. března 2015 se zasedací místnost obecního úřadu zaplnila asi dvaceti pěti posluchači, kteří se zaposlouchali do napínavého čtení povídky Roberta Luise Stevensona *Skřítek v láhvi*. Právě malý skřítek v láhvi dokáže majiteli láhve ihned splnit téměř všechna jeho přání – ovšem za cenu toho, že poslední majitel láhve skončí po své smrti v temnotách pekla. A tak se s láhví staletí obchoduje a nikdo nechce být dlouho jejím majitelem. Podmínkou ovšem je, že při každém dalším prodeji musí být kupní cena láhve nižší, než předtím. A tak se ocitáme ve chvíli, kdy se hodnota láhve blíží k minimální ceně 1 centu... Velice děkujeme panu Částkovi za hluboký zážitek a příležitost k postnímu ztišení, které nám hodinka v ztemnělé místnosti s jednou rozsvícenou lampičkou a brilantně přednášejícím hercem poskytl. Na

místě si každý mohl zakoupit zvukový záznam tohoto představení na ceděčku, pokud se budete chtít více dozvědět o tomto projektu i programu dalších setkání s Gabrielem Částkem,

můžete se podívat na stránky www.castek.cz. Poděkování patří také Pavlu Královi za ozvučení a doplnění Částkova přednesu o rozjímavou hudební kulisu. FK

ROZHOVOR S MARKEM CHUDÁČKEM, ORGANIZÁTOREM FILMOVÉHO KLUBU V MĚNÍNĚ

■ *Na konci Měnína, směrem na Židlochovice, se v zástavbě rodinných domů nachází malé kino. Mohl byste prosím na úvod stručně zmínit jeho historii?*

Myšlenka založit v Měnině kino se zrodila po válce v hlavě tehdejšího hostinského Františka Sury. Proto kino započalo svou činnost roku 1948 v sále jeho hostince. Fungovalo tak do roku 1982, kdy se kino uzavřelo pro stavební a technické nedostatky. Od tohoto roku trvala dlouhá a nákladná rekonstrukce. V roce 1989 se kino opět otevřelo pro veřejnost a slouží v podstatě ve stejné podobě dodnes.

■ *Udržet takové kino v době multiplexů a domácích projekcí všeho druhu mi připadá skoro jako zázrak. Jak vaše kino v současné době funguje a jak se užívá?*

Fungování měnínského kina i já považuji tak trochu za malý zázrak. Samozřejmě bez podpory obce by bylo takové zařízení odkázáno k zániku, jak tomu bylo u ostatních kin v okolí. S nástupem digitalizace prakticky skončila distribuce 35mm kopií, a proto se v roce 2013 rada obce rozhodla pro modernizaci kina v platformě E-cinema. Je to levnější varianta digitalizace, při níž jsme schopni promítat filmy z Blu-ray a DVD disků. To ale znamená, že se k nám dostanou

kopie filmů až po vydání na těchto mediích, což je hlavní nevýhoda oproti multiplexům. My se ale snažíme vybírat zajímavé filmy různých žánrů, abychom oslovili všechny návštěvníky. Ať už to jsou kasovní trháky, snímky oceněné filmovými kritiky nebo pohádky. Je pravda, že nejnějnějšími diváky jsou ti nejmladší. Při takové projekci se vždy dostaneme do kladných čísel. Proto velké díky patří hlavně obci, která podporuje tento druh kultury, a kino tak může sloužit dál nejen místním občanům.

■ *Kromě pravidelného pátečního promítání funguje v měnínském kině také filmový klub, který je členem Asociace českých filmových klubů. Jak vytváříte jeho program?*

Původním záměrem bylo uvádět umělecky hodnotné snímky při nějaké příležitosti. Myslím tím nějaký milník daného filmu. Ať už to je např. výročí narození herce, režiséra nebo uvedení filmu v kinech. Tohle ovšem není až tak zcela možné, protože české distribuční společnosti mají práva jen na omezený výběr artových filmů. Proto jsme se zaměřili na ty filmy, které byly oceněny na různých filmových festivalech, jako například v Cannes, Karlových Varech, Berlíně apod. Dále dbáme na to, abychom uvedli filmy z různého kulturního a geografického prostředí.

■ *Součástí klubového večera bývá také hudební produkce, která následuje po samotném promítání. V jakých žánrech se tyto malé koncerty pohybují?*

Jelikož chceme pojmout filmový klub jako kulturní událost, rozhodli jsme se po inspiraci filmovým klubem v Příbramě doplnit tuto akci ještě o koncert. Chceme dát divákovi možnost poseďte a dopřát mu další kulturní zážitek než odejde domů. Dosud jsme vybírali interpreta akustického pojetí, který se hodí do malého vestibulu kina. Zejména jde o folk a alternativu. Nechceme však vymezovat koncert jen jedním žánrem. V plánu jsou vystoupení i jiných hudebních stylů v sále kina.

■ *Jak jste se dostal k organizování filmového klubu? Co vám to osobně přináší?*

K organizování filmového klubu mě vedly v podstatě dvě věci. Jednak skutečnost, že jsem dříve pořádal takové soukromé filmové dýchánky v obyčejných pokojích s přáteli. Pouštěli jsme si artové snímky nahrané z televize na videokazetách a debatovali o filmech. A za druhé mi v našem kině chyběly podobné filmy v originálním znění s titulky. Tak jsem se rozhodl opustit obvyklou a uspořádat projekci i pro veřejnost. No a jelikož se akce potkala s dobrým ohlasem, měl jsem z toho dobrý pocit. To je to, co mi klub přináší. Dobrý pocit, že mohu lidem pustit dobré filmy a zajistit jim kulturní sobotní večer. Nutno

ale podotknout, že pořádání Filmového klubu Měnín je kolektivní práce více lidí.

■ *Na co se mohou návštěvníci měninského kina těšit v nejbližší době? Kde naleznou program kina a filmového klubu?*

Rozhodně bych rád všechny pozval do filmového klubu na sobotu 11. dubna 2015. K vidění bude film *Bílá stuha* režiséra Michaela Hanekeho. Oceňovaný snímek je zasazen do malé německé vesničky těsně před vypuknutím 1. světové války. Ač je film natočen v roce 2009, jeho atmosféra je mistrná. Doslova vás vtáhne do té doby. Diváci se mohou těšit i na klasické páteční promítání Kina Měnín. Ať už na povídkový film v produkci bratří Almodóvarových *Divoké historky*, na vizuálně zdařilý animova-

ný film nejen pro děti *Píseň moře*, který aspiroval i na letošního Oscara, anebo na akční podívanou s názvem *John Wick* s Keanu Reevesem v hlavní roli. No a 25. dubna 2015 se Měnín chystá připomenout si 70. výročí ukončení 2. světové války v kině přednáškou k tomuto milníku a projekcí válečného filmu. Veškeré informace o této akci, filmovém klubu, aktuálním programu a dalších chystaných akcích jsou na webových stránkách www.kinomenin.cz. Informace také lze získat na sociální síti facebook/Kino Měnín, Filmový klub Měnín nebo na telefonu 733 737 867.

■ *Děkuji za rozhovor a těším se na viděnou v měninském kině.*

*Rozhovor připravil Jan Vybíral,
foto archiv Marka Chudáčka*

KULHÁNEK & DRÁPAL S. R. O.

Rozhovor s Michalem Kulhánkem a Petrem Drápalem, majiteli rodinné pekárny z Viničných Šumic

Firma KULHÁNEK & DRÁPAL s. r. o. začala počátkem letošního února nabízet v novém stánku telnickým občanům své čerstvé pečivo. Požádali jsme tedy majitele této rodinné pekárny o krátký rozhovor a představení společnosti.

■ *Jak vůbec vznikl nápad založit rodinnou pekárnu?*

Původně jsme oba pracovali v průmyslové pekárně, ale nebyli jsme spokojeni s kvalitou takto vyráběného pečiva. Protože nás pekařina hodně baví a byli jsme přesvědčeni, že skutečně kvalitní výrobky zákazníci ocení, rozhodli jsme se založit malou rodinnou pekárnu v Podolí u Brna. Ale protože se nám výroba úspěšně rozjela a původní malé prostory nám už nestačily, přestěhovali jsme firmu do Viničných Šumic, odkud oba pocházíme. Zde využíváme zrekonstruované prostory bývalého vinného hospodářství.

■ *Když zmiňujete rodinný podnik, pracují zde opravdu členové vašich rodin?*

My sami jsme bratřenci a v naší firmě pracují na různých pozicích naše partnerky, sourozenci, rodiče, ale samozřejmě i místní obyvatelé. Počet všech zaměstnanců včetně administrativy, řidičů a prodavaček dnes už čítá přes

trícet lidí, kteří se převážně střídají ve dvousměnném provozu.

■ *Ačkoliv se hlásíte k principu malého rodinného pekařství, překvapil mne rozsah vašeho sortimentu. Co všechno vyrábíte?*

Naši počáteční výrobu v roce 2013 jsme postavili na kvalitních koláčích podle vlastní domácí receptury a poctivých nerozpékaných kaiserkách. Spolupracujeme se špičkovými technologi, kteří nás naučili správným a poctivým výrobním postupům. Na základě požadavků našich zákazníků jsme do dnešního dne přidali další výrobky: koblihy, různé druhy chlebů, vánočky, rohlíky, cereální pečivo a další druhy sladkého a slaného pečiva. Abychom se dokázali na trhu prosadit, bylo nutné zavést komplexní výrobu širokého pekařského sortimentu.

■ *Zajímavý je koncept vašeho způsobu prodeje. Čekal bych spíš, že se domluvíte s obchodními řetězci a budete prodávat své výrobky v jejich prodejnách. V Telnici jste ale postavili vlastní farmářský stánek...*

Původně jsme s variantou prodeje v obchodních řetězcích počítali a zkoušeli se s nimi domluvit. Vyšlo to jen s některými, ostatní neměli zájem o nového pekaře. Hledali jsme tedy řešení, jak nabídnout pečivo zákazníkům našeho regionu i tam, kde spolupráce s řetězci nebyla možná. Inspirovala nás varianta prodeje farmářského typu, proto jsme zadali výrobu vlastních dřevěných farmářských stánků, které umísťujeme na frekventovaných místech v okolních obcích.

■ *S jakými reakcemi jste se setkali u svých nových zákazníků?*

Reakce našich zákazníků jsou velmi pozitivní, což nám dělá velkou radost. Oceňují především poctivou kvalitu a čerstvost pečiva, což nás motivuje k dalšímu rozvoji a rozšiřování nabídky sortimentu a služeb.

■ *Jak tedy chcete dále rozvíjet svůj sortiment a služby telnickým zákazníkům?*

Nově jsme zavedli prodej dopoledního teplého kváskového chleba. Vybrané čerstvé pečivo zavážíme například

do Telnice dvakrát denně. Připravujeme nabídku vlastních croissantů s různými druhy náplní. V Telnici uvažujeme také o zavedení sobotního prodeje.

■ *Kde všude se můžeme s vaším pečivem setkat?*

Soustředíme se na Brno a jeho okolí, zejména okresy Brno-venkov a Vyškov. Naše vlastní stánky najdete kromě Telnice například ve Viničných Šumicích, v Křenovicích, v Rousínově nebo v Blučině.

■ *Co kromě kvalitního čerstvého pečiva může váš stánek přinést obyvatelům naší obce?*

Rozhodně je naším cílem, aby ve stánku prodávali místní obyvatelé, čímž chceme podporovat zdejší zaměstnanost. Se současnými prodavačkami v telnické prodejně jsme velmi spokojeni a myslíme si, že to již jistě ocenili i samotní zákazníci. Přáli bychom si, aby naše pečivo telnickým občanům nadále dobře chutnalo a rádi se do našeho stánku vraceli.

Za rozhovor děkuje František Kroutil

DĚTSKÝ TURNAJ V MALÉ KOPANÉ

Futsalový oddíl telnického Sokola si pozval v sobotu 7. února 2015 pět soupeřů k vzájemnému měření sil ve fotbalovém umění. A že tentokrát bylo opravdu na co se dívat! Tým FK Práče jsme na turnaji přivítali vůbec poprvé a hned si od nás odvážel konečné vítězství. Oku však nejvíce lahodila hra mladých talen-

tů z týmu Zbrojovky 06, jejichž hráčem je i domácí naděje Matyáš Moučka. Podpořit tento tým přišla i sama brněnská legenda Petr Švancara, jehož syna jsme měli možnost také shlédnout v plné parádě. Hoši, čeká vás velká budoucnost...

Přesto nakonec v turnaji přece jenom hrála větší roli zkušenost, váha či výška

týmů. Na to asi nejvíce doplatili hráči Zbýšova, jejichž mladé naděje hrály také úžasný fotbal a dvojnásobné „derby“ se Zbrojovkou 06 bylo ozdobou celého turnaje. Ve Zbýšově jsme pro změnu mohli zahlédnout syna Jana Troušila, který byl také jedním z koučů tohoto mužstva. I tato legenda brněnského fot-

Účastníci turnaje

balu prožívala výkony svých svěřenců v telnické sportovní hale.

Telnická mužstva se ani tentokrát neztratila. Nejvíce zabojovalo béčko pod trenérským dohledem Oty Kafky, které v zápase o bronzový pohár porazilo hráče místního áčka pod vedením Petra Toužína. Další domácí mančaft ministrantů uhájil se ctí po boji předposlední příčku. **Konečné pořadí:** 1. FK Práče, 2. 1.FC ROMSTAR, 3. SOKOL TELNICE B, 4. SOKOL TELNICE A, 5. Zbrojovka 06, 6. Ministranti Telnice, 7. Zbýšov.

Děkujeme všem, kteří nám s pořádáním tohoto turnaje pomohli, ať už ze strany Sokola Telnice, nebo obce Telnice, která akci podpořila finančně.

*František Kroutil,
futsalový oddíl TJ Sokol Telnice*

Zbrojovka s Petrem Švancarou a Matyášem Moučkou z Telnice (druhý zprava)

MINISTRANTSKÝ FLORBALOVÝ TURNAJ 2015

Telnická sportovní hala opět bouřila. To když v neděli 8. února 2015 dorazilo 11 mužstev ministrantů (81 hráčů), aby si to kluci rozdali v oblíbeném kolektivním sportu – florbalu. V mladší kategorii spolu síly měřilo pět týmů, přičemž náš domácí, telnický, zcela zdecimovala marodka, takže jsme museli hrát celý turnaj bez střídání. I přesto se kluci drželi a prohrávali své zápasy jen těsným rozdílem. Ve starší kategorii se potkalo šest mančaftů a samotné sportovní zápasy byly skutečnými bitvami – každý chtěl vyhrát. I zde panovaly výsledky s poměrně vyrovnaným skóre.

Po základních skupinách došlo na vyřazovací zápasy, ve kterých sportovní hala doslova burácela, zvláště když hráli svůj zápas kluci z Pošukova (Pozořic, Viničních Šumic, Kovalovic a Sivic), kterým jejich fanoušci prakticky vytvářeli domácí prostředí. Skvělou atmosféru pak dotvářelo vzájemné překřikování fanouškovských skupin z Újezdu u Brna či z Telnice. Nejdramatičtější podívanou zažilo asi finále mladší kategorie, ve kterém po výsledku 2:2 následovaly penaltové nájezdy, v nichž hned v prvním kole uspěli borci z Újezdu u Brna.

Nádhernou kulturní vložku pak všem přítomným připravily telnické roztleskávačky, které zatančily parádní číslo na písničku Chrise Tomlina *God's Great Dance Floor* a publikum jejich výkon ocenilo bouřlivým potleskem. I když jsou samozřejmě výsledky pro mnohé

důležité, nešlo si nevšimnout toho, že se klukům po celou dobu turnaje dařilo zachovávat ducha fair-play a díky Bohu také za to, že se nikomu nic nestalo. Však nám také žehnali přítomní kněží P. Ladislav Kozubík (Telnice), P. Petr Hošek (Újezd u Brna) a P. Pavel Lacina (Pozořice). Děkujeme všem za mimořádně krásné a pro mnohé i nezapomenutelné zážitky, všem kněžím, rodičům i fanouškům! Těšíme se zase někdy v Telnici na shledanou u dalších sportovních souborů.

Výsledky v mladší kategorii:

1. Újezd u Brna A, 2. Pošukov A, 3. Syrovovice, 4. Tvarožná A, 5. Telnice A.

Výsledky ve starší kategorii:

1. Pošukov C, 2. Slavkov u Brna, 3. Pošukov B, 4. Tvarožná B, 5. Telnice B, 6. Újezd u Brna B.

Individuální ocenění:

- nejlepší nahrávač – mladší kategorie – Matouš Nováček (Sylvovice)
- nejlepší nahrávač – starší kategorie – Jakub Doleček (Slavkov u Brna)
- nejlepší střelec – mladší kategorie – Matěj Kroča (Pošukov A)
- nejlepší střelec – starší kategorie – Ondřej Mlčoch (Slavkov u Brna)
- nejlepší brankář – mladší kategorie – Martin Jiráček (Pošukov A)
- nejlepší brankář – starší kategorie – František Kroutil ml. (Telnice B)
- nejlepší hráč – mladší kategorie – Martin Flajšinger (Újezd u Brna A)
- nejlepší hráč – starší kategorie – Filip Janek (Telnice B, na krátkodobém hostování ze Syrovic)

*František Kroutil,
vedoucí telnických ministrantů*

KONEČNÉ VÝSLEDKY WINTERCUPU 2015

V úterý 10. února 2015 byla v telnické sportovní hale dohrána zimní futsalová liga WinterCup, ve které se postupně všech šest účastníků potkalo v pěti kolech systémem každý s každým. Alespoň jeden zápas ligy odehrálo více než 60 hráčů z Telnice a blízkého okolí a celkem 44 hráčů se alespoň jednou trefilo do sítě svého soupeře.

Konečná tabulka:	V	R	P	Skóre	Body
1. Měnín ml.	4	0	1	25:16	12
2. Otmarov	4	0	1	28:11	12
3. Fotři Telnice	3	0	2	12:11	9
4. Moutnice	2	1	2	14:19	7
5. Tennessee	0	2	3	14:20	2
6. Měnín st. p.	0	1	4	8:24	1

Nejlepším střelcem se stal R. Černý z týmu Měnín ml. s 9 zásahy, nejlepším telnickým střelcem byl pátý Jan Holčápek s 5 trefami. Děkuji všem, kteří se na této akci jakkoliv podíleli. Za spolu-

Tým Fotři Telnice

práci děkuji Michalu Heroldovi, který se kromě technického zajištění turnaje ujal i rozhodování zápasů. Přestože si letos Fotři vedli velmi dobře, prohrou

z Moutnicemi si zkomplikovali cestu za lepším výsledkem. I tak je bronzový pohár úspěchem.

František Kroutil

FUTSALOVÝ TURNAJ O POHÁR STAROSTY OBCE TELNICE

Sobota 7. března 2015 patřila ve sportovní hale sedmému ročníku futsalového turnaje, tentokrát opět „o pohár starosty obce Telnice“. Jak se letos v zimních měsících stalo mnoha podnikům, ani našemu turnaji se nevyhnuly marodkové absence, takže z původních 12 týmů nakonec dorazilo devět, z nich tři telnické. Nejvíce jsme se těšili na naše

děvčata Baby Tennessee, ale nemoci holt nechodí po horách, ale po lidech. Po zápasech ve dvou základních skupinách se rozhodlo, že telnický tým Staří a mladí nepostoupí do další části turnaje, skončili pátí ve velmi těžké a vyrovnané skupině B. Po čtvrtfinálových zápasech, v nichž právě zvítězily všechny týmy skupiny B, bylo jasné, že výsledky

turnaje spějí ke stejnému pořadí jako v loňském roce. A nakonec se skutečně první čtyři týmy poskládaly za sebou stejně jako vloni. Vítězství si po finálovém výsledku 2:1 a gólem asi 1,5 minuty před koncem, na který už nešlo reagovat, odnesli borci Gunners Brno před svým finálovým soupeřem SK Otmarov. Kdo by to byl, řekl, že Gunners své loňské vítězství obhájí, když své první dva zápasy ve skupině prohráli. A třetí místo patřilo dvěma hostěradsko-rešovským týmům.

Dva telnické mančafy a tradiční rivalové FC Fotři a Tennessee si to rozdaly už ve skupině (0:0), narazily na sebe také v boji o 7. místo. I tentokrát gól nepadl, dokonce ani po prodloužení, takže slovo dostal penaltový rozstřel o třech ranách na každé straně. Oba brankáři se činili, úspěšnější byl nakonec fotr Michal Herold, který vychytil všechny kopy, naopak do sítě Tennessee se nakonec protlačila starostova střela.

Konečné pořadí turnaje: 1. Gunners Brno, 2. SK Otmarov, 3. Hostěrádky-Rešov, 4. Fň (výběr okresu Hostěrádky-Rešov), 5. Schalke Brno, 6. F.C. Romstar Brno, 7. FC Fotři Telnice, 8. Tennessee, 9.

Staří a mladí (Telnice). Nejlepším hráčem byl zvolen Michal Horáček (Hostěrádky-Rešov), nejlepším střelcem se s osmi trefami stal Václav Minařík (SK Otmarov) a nejlepším nahrávačem nejen jemu byl Tomáš Hrdý (SK Otmarov)

s pěti úspěšnými přihrávkami. Celkově se turnaje zúčastnilo 70 hráčů.

Ač se v hale opět odehrávaly soubory pomalu na život a na smrt, přesto se k sobě hráči chovali v duchu fair play a pan rozhodčí Herold vždy každou oše-

metnou situaci rázně vyřešil. Děkujeme všem za vytvořenou pohodovou fotbalovou atmosféru, za vynikající guláš v restauraci na sokolovně a obci Telnice za finanční podporu.

František Kroutil

TURNAJ MLADŠÍCH ŽÁKŮ V HÁZENÉ

Turnaj mladších žáků byl 14. února 2015 uspořádán pro ročníky 2003, 2004 a mladší. To znamená pro hráče, kteří v mladších žácích začínají nebo ještě neměli příležitost hrát. Na turnaj přijali pozvání týmy SK Žeravice, HK Zubří, TJ Sokol Centrum Haná a TJ Sokol Nové Veselí. Cílem turnaje nebylo hnát se za každou cenu za vítězstvím a výsledky, ale dát příležitost co největšímu počtu hráčů. Systémem každým s každým 2 x 15 minut se odehrály vyrovnané i méně vyrovnané zápasy. Ale v celku tento turnaj splnil to, co jsme si přáli a očekávali. Na závěr turnaje byli všichni hráči oceněni medailemi bez ohledu na umístění a výsledky. Pro naše hráče tak začalo, po měsíci a půl dřiny na trénincích, období turnajů a přátelských zápasů. Děkujeme všem, kteří nám pomohli s organizací turnaje, a moc děkujeme všem sponzorům, kteří nás podpořili, a mohli jsme tak tento turnaj v Telnici důstojně usku-

tečnit. Velké poděkování patří rodičům Valachovým, kteří pořídili našemu týmu nové pěkné dresy.

Jaromír Popela a Jiří Jahoda
trenéři mladších žáků
oddílu házené Sokola Telnice

150 LET SOKOLSKÝCH ŠIBŘINEK

Sokol byl založen v únoru 1862 a byl to Sokol pražský. Již o tři roky později, v únoru 1865, byly uspořádány první sokolské šibřinky pražského Sokola. Slovo „šibřinky“ pochází ze slova šibřiti se, tj. radovat se, veselit se. První pozvánku navrhl bratr Fügner a byla psána pozpátku; atmosféru reje masek pak namaloval Mikoláš Aleš (viz obrázky).

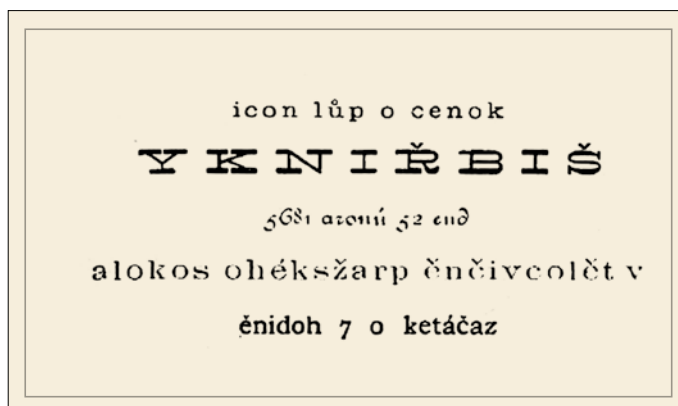
V Telnici byl Sokol založen v roce 1909 a první zmínka o reprezentačním plese je z roku 1914 (vloni tomu bylo 100 roků). Téhož roku byly ještě i hody, které však musely být přerušeny z důvodu atentátu a následného vypuknutí 1. světové války. A tak nastala těžká doba. Další zmínka o sokolském plese je až z 20. 1. 1919. Hrál na něm hudba Pluku

svobody z Brna. Byl úspěšný a pro Sokol znamenal první větší příjem.

Dne 7. 3. 1930 se konaly šibřinky a jejich ráz byl „Z pohádky do pohádky“. Bylo na nich hodně masek a další den byly dozvuky. Tyto zábavy byly po hostincích, nejvíce na č. p. 2. Hostinští se střídali. Po otevření sokolovny v r. 1932 se pak v červnu konaly první hody „ve

Z prvních šibřinek Sokola Pražského roku 1865.
Pro Památník kreslil Mikoláš Aleš.

svém“. Následující rok proběhly opět šibřinky a jejich ráz byl „V říši loutek“.

Tolik v kostce o začátku zábav a šibřinek v telnickém Sokole. A jaká je současnost šibřinek? Šibřinky se stále udržují, účast je ale různá. Někdy přijde méně lidí, někdy více. Bývaly doby, kdy byly telnické zábavy vyhlášeny široko daleko. Znamenalo to také velký přínos pro Sokol, který mohl z těchto peněz opravovat sportoviště a podporovat aktivity, hlavně házenou. Naši házenkáři reprezentovali Telnici také v zahraničí. Bylo to díky všem, kteří se na veškerém dění v Sokole podíleli. Ten zápal byl obrovský. Je to nespočet jmen členů i nečlenů, kteří zábavy organizovali,

dále pak pokladníci, pořadatelé a všichni, kteří tyto akce připravovali a uklízeli po nich. Bylo to spontánní. Poděkování si zpětně zaslouží všichni, i když mnoho z nich již není mezi námi. Bývaly zde vyhlášené kapely, které „táhly“. Nejvíce a nejdéle hrající byla kapela Oldřicha Cedivody. Byla to velká éra odpoledních čajů na sokolovně a trvala celou řadu let. Ti, kdo čaje zažili, na ně vzpomínají dodnes. Také na hodech a jiných zábavách hrávala telnická kapela pana Přerovského. Dnes se říká, že to byla jiná doba.

A také se říká, že dnes je jiná doba. Akcí již není tolik a účast bývá malá. V současnosti se daří hlavně hodům

a sportovnímu plesu – letos proběhl již šestý ročník. Budme za to rádi. Sportovní ples navazuje na starší tradici, která byla dlouho přerušena. A pokud jde o šibřinky – stále je pořádáme, tradici udržujeme. Díky všem, kteří se na nich podílejí, připravují je, chodí v maskách a přijdou se pobavit. Také se daří dětským radovánkám, oceněním pro nás jsou rozzářené oči dětí a jejich radost z tomboly. Takže tradici nadále udržujeme a věříme, že zase bude lépe. Ať se nám všem daří pořádat kulturní akce! Díky všem. Na zdar!

Eva Kořalníková,
TJ Sokol Telnice

70 LET OD OSVOBOZENÍ SE BLÍŽÍ

V květnu to bude již 70 let od konce 2. světové války. Telnice byla osvobozena 24. dubna 1945. Na tuto dobu nám zde zůstal němý svědek v podobě rýče, zapomenutého u stromu. Za těch desítek let zarostl do stromu, u kterého byl opřený. Byl to zákopník, který ho zde nechal a už se k němu nikdy nevrátil, a nám na něho a na válečnou dobu zůstala vzpomínka. Z tohoto stromu zbylo jen torzo v podobě pařezu, ze kterého je udělána lavička, na níž mohou pamětníci této nelehké válečné doby zavzpomínat. Víte, kde se lavička se zarostlým rýčem nachází?

Mnohé stromy odcházejí stářím jako lidé, ale mnohé předčasně a zbytečně rukou člověka. Važme si zeleně kolem nás. Než uřízneme, napřed ošetřujeme. Jak říká staré české přísloví: dvakrát měř

a jednou řež. Toto přísloví v dnešní době platí mnohanásobně více, protože je to doba „krbů a dřeva“. Neuváženým řezáním si pod sebou podřezáváme větve, na které sedíme. Stává se to stále častěji. Některé stromy jsou ořezávány jako „brojleři“. Není krásný pohled na mladý stříbrný smrk před farou, který má větve až na zem? Snad ho také brojlerová úprava nepostihne. O zeleni v Telnici bych rád napsal někdy příště. Máme zde mnoho dříve chráněných stromů, o které bychom měli pečovat. Mnohé jsou z válečné doby, z 1. světové války, některé jsou i starší. Např. hrušeň „kačička“ byla z doby napoleonské, ale věkem zchátrala. Podle pověsti je stará více jak 200 let. Važme si každého stromu.

Ladislav Kořalník

BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH

ZELENÝ ČTVRTEK	2. dubna 2015	16.30	Sokolnice – mše svatá; adorace
		19.00	Telnice – mše svatá; adorace
VELKÝ PÁTEK	3. dubna 2015	9.00	Sokolnice – křížová cesta (zámecký park)
		16.30	Sokolnice – velkopáteční obřady
		19.00	Telnice – velkopáteční obřady
BÍLÁ SOBOTA	4. dubna 2015	8.00	Telnice – ranní chvály
		21.00	Telnice – obřady Velké noci
VELIKONOČNÍ NEDĚLE	5. dubna 2015	8.00	Telnice – mše svatá
		9.30	Sokolnice – mše svatá
VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ	6. dubna 2015	8.00	Telnice – mše svatá
		9.30	Sokolnice – mše svatá

TELNICKÉ AKCE V DUBNU A KVĚTNU 2015

DATUM	NÁZEV AKTIVITY	POŘADATEL	MÍSTO
3. dubna	Velikonoční hrkání	Farnost Telnice	Telnice
4. dubna	Velikonoční hrkání	Farnost Telnice	Telnice
8. dubna	Beseda občanů s Policí ČR	Obec Telnice	Pohostinství U Laštůvek
12. dubna	Vítání občánků	Obec Telnice	Zasedací místnost OÚ
12. dubna	Velikonoční koncert – Pěvecký sbor Carmen	Farnost Telnice	Kostel sv. Jana Křtitele
12. dubna	Házená muži II. liga: TELNICE – MALOMĚŘICE	Oddíl házené TJ Sokol Telnice	Sportovní hala
14. dubna	Pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
16. dubna	Vítání jara	Telnické sluníčko	
18. dubna	Sbírka šatstva	Obec Telnice	Garáž OÚ
24. dubna	Pietní akt u pomníku obětem 2. světové války	Obec Telnice	Masarykovo nám.
24. dubna	Beseda s Erikou Bezdíčkovou – přeživší z Osvětimi	Obec Telnice	Pohostinství U Laštůvek
25. dubna	Jarní pochod do Starého lesa u Žatčan	Sokol Telnice	Telnice–Žatčany
26. dubna	Čaj o páte	Obec Telnice	Sokolovna
26. dubna	Házená muži II. liga: TELNICE – SK KUŘIM	Oddíl házené TJ Sokol Telnice	Sportovní hala
28. dubna	Pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
30. dubna	Pálení čarodějnic	Sokol Telnice	Areál Sokola
2. května	Demontáž sportovní haly – brigáda	Obec Telnice	Areál Sokola
8. května	Zájezd do Bojnice (Slovensko)	Zdeněk Kubiček	
8. května	Jihomoravské bicyklení pro rodiny s dětmi	Spolek pro postavení a udržování Orlovny v Telnici	Pálava, Pasohlávky
10. května	Besídka ke Dni matek	Orel, ZŠ a MŠ, Telnické sluníčko	Orlovna
12. května	Pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
14. května	Kurz první pomoci	Obec Telnice	Zasedací místnost OÚ
16. května	„Mezinárodní“ tenisový turnaj	Zdeněk Kubiček	Tenisové kurty
16. května	Mobilní sběr nebezpečného odpadu	Obec Telnice	Parkoviště U Laštůvek a parkoviště LCT
21. května	Kurz Hygienické minimum	Obec Telnice	Zasedací místnost OÚ
23. května	Volejbalový turnaj „pro všechny příchozí“	Jiřina Šillerová	Areál Sokola
26. května	Pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
29. května	Galavečer TK Orel Telnice	Orel jednota Telnice	Orlovna
31. května	Den dětí	T-Parlament	Areál Sokola

LETNÍ TÁBORY 2015

	Ministranský tábor	Dívčí tábor	Orelský tábor	Sokolský tábor	Letní dětský tábor	Příměstský tábor – házená
Pořadatel	Římskokatolická farnost obce Telnice	Římskokatolická farnost obce Telnice	Orel jednota Telnice	TJ Sokol Telnice a TJ Sokol Sokolnice	Draci z Tennessee	Sokol Telnice, oddíl házené
Termín	19.–26. 7. 2015	19.–25. 7. 2015	2.–11. 7. 2015	11.–18. 7. 2015	18.–26. 7. 2015	24.–28. 8. 2015
Místo konání	Nížkovice	Křepice	Borovinka Bystřice nad Perštejnem	Hutník (asi 8 km od Strážnice)	rekreační středisko Hutník (Tvarožná Lhota/Lučina)	sokolovna Telnice
Typ pobytu	farní budova + farní zahrada	budova	stany	dřevěné chatky	budova+chatky	
Min.–max. věk	6–15 let	1. stupeň ZŠ	od 1. třídy do max. 16 let	6–14 let	7–15 let (i mladší)	7–10 let
Podmínka účasti	nejlépe ministranti pouze kluci	jen dívky	nejsou, v případě většího množství přihlášek mají přednost členové Orla	nejsou	nejsou	ročníky 2005–2008
Závěrka přihlášek	30. dubna 2015	30. dubna 2015	31. března 2015	30. dubna 2015	20. června 2015	30. června 2015
Kontaktní osoba	František Kroutil 725 330 044 frantisek.kroutil@email.cz	Hana Jahodová 724 777 913 hana.jahodova@telnickeslunicko.cz	Anna Hrazdírová 773 125 493 annah@oreltelnice.cz	Jarmila Mikulášková 731 183 779 jarkamik@seznam.cz	Olga Netolická 777 469 518 netolicka.o@seznam.cz	Marek Jahoda 724 218 659 Pavčina Michellerová 725 959 145 jahoda.marek@gmail.com mmicheller@seznam.cz

HOSPODYNĚ V DOMÁCNOSTI – VOLNÝ ČAS PRO VÁS

Zajišťujeme kompletní úklid domácnosti proškolenou hospodyní: luxování a mytí podlah, utírání prachu, mytí oken, úklid kuchyně vč. nádobí, kompletní úklid koupelny a WC, zalévání kyttek, žehlení, úklid garáže a okolí bazénu, nákupy, vyzvednutí dětí ze školních zařízení, drobné pochůzky a administrativní práce a další

Cena pravidelného úklidu: 155 Kč/hod.

Dále nabízíme:

- úklid kanceláří a administrativních budov
- pečovatelské služby
- hlídání dětí
- nákupy do 10 kg
- službu „hodinový manžel“
- a mnohem více

Činnost provozujeme 14 let.

**Dbáme na kvalitu
a spokojenost zákazníků.**

Abeya s. r. o., V dědině 63, 664 59 Telnice

Telefon: 774 23 28 23, 773 95 69 31

E-mail: info@abeya.cz

www.abeya.cz

**Sportovní nadšenci,
zveme vás na 30. ročník volejbalového turnaje
„PRO VŠECHNY PŘÍCHOZÍ“
konaný dne 23. 5. 2015 v Telnici**

**Sestavte libovolný smíšený tým
a sejdem se v 9.30 hodin na sokecu.**

Startovné je 100,- Kč na hráče

Potvrzení účasti prosíme do 30. 4. 2015.

Kontakt: tel.: Jiřina Šillerová 776 605 494

nebo e-mail: j.sillerova@centrum.cz

Obec Telnice Vás srdečně zve na brigádu:

demontáž sportovní haly

sobota 2. května 2015

8.00 hod.

Děkujeme všem, kteří nám přijdou s demontáží sportovní haly pomoci.

Po tomto datu tedy bude uvolněno sokolské házenkářské hřiště pro běžný letní provoz.

TJ Sokol Telnice pořádá
v sobotu 25. dubna 2015

JARNÍ POCHOD DO STARÉHO LESA u Žatčan

Sraz zdatných a odvážných turistů
je v **7.30 hodin** na zastávce u Mateřské školy.

S sebou pláštěnku, **pevnou a pohodlnou obuv**,
lehkou svačinku, pití na cestu a špekáček na opečení.

Přílohy - chléb a hořčice - budou zajištěny.

Na účastníky čekají na trase různé soutěže,
doprovodný program a na závěr táborák.

Předpokládaný návrat kolem 14.00 hodiny.

Na všechny se těší

Šárka Oborná

*Moje milá děvčata,
připravte si košťata,
nadešel ten slavný den,
kdy je Vám let povolen.*

*Přeletíte hory, lesy,
rybníky a palouky,
ukrutnou to rychlostí,
držte si proto klobouky.*

*Nechci Vám brát odhodlání,
před tou dlouhou cestou,
skončíte však na hranici,
s propálenou vestou.*

*Nic si z toho nedělejte,
snad to dobře dopadne,
každá hodná čarodějka,
řídkým roštem propadne.*

*Nebojte se tedy vzletět,
když je duben končící,
máte k tomu večer šanci,
podpořte tak tradici.*

TJ Sokol Telnice

pořádá ve čtvrtek 30. dubna 2015
v areálu sokolovny

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

*Přílet čarodějnic a jejich pomocníků
je v 18.00 hodin.*

*Po provedení prezence a nezbytném přezkoušení
leteckých i jiných dovedností společně zapálíme hranici.*

*S sebou špekáček – veškeré přílohy a lektvary
budou zajištěny.*

Na všechny se těší KANIMŮRA.

Obec Telnice vyhláší sběr pneumatik a stavební suť pro telnické občany na obecním dvoře

Stavební suť přijímáme **pouze** v množství:
3 kolečka/rodinný dům.

Mezi stavební suť patří:

cihly, malta, beton, omítka, kamenivo,
tašky, obklady, dlažby apod.

Mezi stavební suť nepatří:

hlína, dřevo, rostlinné materiály,
komunální odpad, nebezpečný odpad!

sobota 2. května 2015: 10-12h.
středa 6. května 2015: 15-17h.
sobota 9. května 2015: 10-12h.

Přijímáme **pouze** pneumatiky **osobních automobilů**, nikoliv nákladních či traktorů.

Tyto služby jsou pro telnické občany bezplatné.

MOBILNÍ SBĚR NEBEZPEČNÉHO ODPADU

sobota 16. května 2015

10:00 – 10:45 – na parkovišti U Laštůvků

10:50 – 11:15 – před budovou LCT (nudlárna)

Obec Telnice ve spolupráci se společností KTS Ekologie pro své občany připravila mobilní sběr nebezpečného odpadu: odevzdat bude možné **bezplatně**: oleje, plechovky od barev, baterie všeho druhu, kyseliny a zásady, barvy a ředidla, teploměry, kosmetika, pesticidy, fotochemikálie, léky, lepidla, desinfekční prostředky, čisticí prostředky na okna a WC, laky, zaolejované hadry, nádoby se zbytky chemikálií apod.

Upozorňujeme občany, že sběr pneumatik proběhne ve stejném termínu jako sběr stavební suť (2. - 9. května na obecním dvoře). Nefunkční elektrospotřebiče, tonery do tiskáren, baterie, žárovky, zářivky a výbojky je možné odevzdávat průběžně na obecním dvoře v běžnou otevírací dobu sběrného místa: sobota 10-12h, středa 15-17h. Děkujeme za pochopení.

Letní hlídání dětí

od 20.července do 31.července 2015

pro děti: od 3 do 8 let (po dohodě možno i starší)

Místo: Mateřská škola Telnice a přilehlý areál

Program: pro děti bude připraven zábavný a pohodový program

Provozní doba: každý pracovní den od 8 do 16 hodin

Rezervace termínů: je možná po celých týdnech, ale i samostatné dny

Nákladová cena: 150 Kč/dítě za hlídání, 30 Kč/ dítě za oběd

Početnější rodiny: 50% sleva za hlídání druhého a každého dalšího dítěte

Termín uzávěrky přihlášek: 22. května 2015 (je třeba uhradit celou cenu)

Kontakt: Pavla Chovancová – 544 224 410, mistostarostka@telnice.cz

Provozovatel: Obec Telnice, Růžová 243, 664 59 Telnice

Sokol Telnice, oddíl házené
pro Vás připravil:

Příměstský házenkářský tábor

Termín: 24.–28. 8. 2015, od 7.00–16.00 hod.

Tábor: – je pro všechny kluky ročníků narození 2005–2008.

- program tábora bude zaměřený výukou házené pro již hrající malé házenkáře, tak i pro ty, kteří házenou nikdy nehráli a chtějí se jí naučit a začít s námi po prázdninách hrát.
- bude probíhat v celém areálu Sokola Telnice, ale především na házenkářském hřišti.
- součástí tábora budou tréninky házené pro začínající a pro pokročilé, pohybové a dovednostní hry.

CENA: 900 Kč

Cena zahrnuje oběd v restauraci Orlovna, pitný režim a ostatní provozní náklady

Termín podání přihlášek: nejpozději do konce června 2015

Přihlášky a veškeré podrobné informace:

Marek Jahoda, 724 218 659, jahoda.marek@gmail.com

Pavlna Michellerová, 725 959 145, mmicheller@seznam.cz

Sociální komise obce Telnice
ve spolupráci s Diecézní charitou Brno

VYHLAŠUJE

SBÍRKU POUŽITÉHO OŠACENÍ

všechny druhy textilií: bavlna, umělé tkaniny, vlna atd.
letní a zimní oblečení (panské, dámské, dětské)
lůžkoviny, prostěradla, utěrky, ručníky, záclony
látky: minimálně 1 m (prosíme: nenoste odstřížky a zbytky)
obuv: pouze páry svázané dohromady
pouze zachovalé, čisté a především nepoškozené věci

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, matrace, koberce, nádobí, nábytek, jízdní kola a dětské kočárky, hračky...

Děkujeme!

v sobotu 18. dubna 2015
od 14.00 do 16.00 hod.

Děkujeme!

tentokrát v garáži obecního úřadu

Pokud nebudete chtít chodit dvakrát, můžete svůj dar přinést také dopoledne současně s návštěvou sběrného dvora (10–12 h).

V případě, že v tento termín nestihnete dorazit, můžete využít kontejneru na textil, který je trvale umístěn na obecním dvoře a dostupný v otevírací době sběrného místa: st (15–17 h), so (10–12 h).

Pokud máte jakékoliv dotazy, můžete se obrátit na **Ivu Donovalovou**, e-mail: ivadonovalova@seznam.cz, mobil 604 545 186.

TELNICKÉ HODY 2015

nácvik nejmenších dětí od zhruba 1,5 roku do 4 let

Rodiče, prarodiče, pokud máte zájem přijít nacvičovat tanečky s těmi nejmenšími dětmi od zhruba 1,5 roku do 4 let,

nácvik začne

**ve středu 20. května 2015
v sále místní sokolovny od 17.00 hod.**

Vzhledem k věku dětí je nácvik, jakož i vystoupení na hody, jen v doprovodu dospělé osoby (maminka, tatínek, babička atd.)

Iva Donovalová za TJ Sokol Telnice

Obec Telnice a Policie České republiky
KŘP Jihomoravského kraje
Oddělení tisku a prevence

srdečně zvou na

besedu s občany zaměřenou
na prevenci proti krádežím,
podvodům a nezákonnému
jednání cizích osob v obci.

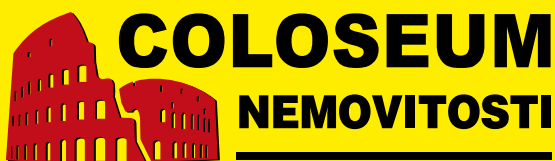
Středa 8. dubna 2015 v 17 hod.
nekuřácký salonek
Pohostinství U Laštůvků.

Drobné občerstvení zajištěno.

Realitní kancelář

mobil: +420 773 756 714

Realitní kancelář Coloseum nemovitosti s.r.o.
je jednou z největších realitních
kanceláří na jižní Moravě.

Naše výsledky mluví opravdu za vše.

Na největších inzertních serverech zaujímají
námi inzerované nemovitosti přední pozice. Naším
klientům poskytujeme kromě nejširší možné inzerce
(76 serverů) i kompletní právní servis u renomované
advokátní kanceláře a o obchod se staráme
až do konce. Od roku 2011 jsme řádnými
členy České hospodářské komory, která ručí
za kvalitu našich služeb. Navíc jsme řádně
pojištěná realitní kancelář.

Nenecháme Vás udělat chybu. Oprávněně se
u nás prodávající i kupující cítí opravdu bezpečně.
Udělejte krok správným směrem a spolupracujte
s opravdovými odborníky, za kterými stojí
800 spokojených klientů ročně. Vaši nemovitost
prodám rychle, výhodně a bezpečně.

*... na dobré pověsti
nám záleží!*

Ing. Pavel Janál
realitní makléř

Na Klínku 359, Měnín
mobil: +420 773 756 714
e-mail: janal@rkcoloseum.cz

➤ COLOSEUM NEMOVITOSTI s.r.o.

pobočka Brno
Josefská 612/15
Brno 602 00
tel.: +420 773 756 718
e-mail: brno2@rkcoloseum.cz
www.rkcoloseum.cz

www.rkcoloseum.cz

Krkonošský zájezd

Rokytnice nad Jizerou a Harrachov

11. – 13. září 2015

Předpokládaný odjezd

pátek 11. září 2015 v 7:00 hod. z Telnice

Uzávěrka přihlášek

10. dubna 2015 anebo
do naplnění kapacity autobusu (48 míst)

Cena zájezdu

dospělí - 1 290 Kč/os., děti - 1 050 Kč/os.
(v ceně je cesta, 2x ubytování na pokojích
s příslušenstvím, 2x snídaně, 2x večeře.)
záloha 700 Kč/os. splatná při přihlášení

Popis programu

Páteční cesta autobusem: rozhledna Žalý - krásný výhled na Benecko a nejzápadnější Krkonoše. Obec Poniklá - prohlídka a zkuška výroby origin. perličkových vánočních ozdob. Sobotní turistika: Horní Mísečky - hřebeny Krkonoš, Rokytnice. Nedělní turistika: Mumlavské vodopády, Harrachov - skokanské můstky. *Každý večer:* posezení v restauraci penzionu. Nedělní návrat domů: do 20.00 h.

Ubytování – základní tábor

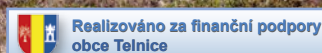
Rokytnice nad Jizerou

Turistika pro každého

připraven bude zajímavý
program pro všechny věkové kategorie,
turistika pro každého

Bližší informace a přihlášky

Zdeněk Kubiček - tel.: 604 563 222

Realizováno za finanční podpory
obce Telnice

**Sociální komise obce Telnice
srdečně zve na**

ČAJ O páté

neděle
26. dubna 2015
od 15 hod.
sál Sokolovny
vstupné 10 korun

**Pozvání přijal
legendární kapelník
telnických čajů
Oldřich Cedivoda**

**Přijďte si zazpívat oblíbené písničky s telnickou rodačkou – zpěvačkou
Evou Michnovou, posedět si s dobrými přáteli a třeba si i zatančit...
Čeká vás jako vždy „veselá tombola“ a pohodová nálada...**

DEN DĚTÍ T-PARLAMENTU

31/05/2015
OD 14.00 HODIN
START V AREÁLU SOKOLA TELNICE.

VĚDA A ŽIVOT

MALÍ VĚDČÍ - VELKÉ OBJEVY

VE SPOLUPRÁCI S RESTAURACÍ HD PUB A OBCÍ TELNICE

FACEBOOK.COM/TELNICKYPARLAMENT

TATO AKCE JE POŘÁDÁNA ZA FINANČNÍ PODPORY OBCE TELNICE.

29.05.15

NOC KOSTELŮ

žádná tma pro tebe není temná:

NOC

jako den svítí, temnota je jako světlo.

Ž 139,12

**Telnická farnost
srdečně zve všechny
zájemce k návštěvě
kostela svatého
Jana Křtitele.
Program
Noci kostelů
naleznete na
www.nockostelu.cz.**

WWW.NOCKOSTELU.CZ

„Mezinárodní“ tenisový turnaj ve čtyřhře Telnice, 16. května 2015

Zahájení turnaje v 8 hod., startovné 250 Kč na osobu.
Hrát se bude na antukových kurtech na Sokolovně. Max. počet hráčů: 24.
Informace a přihlášky u Zd. Kubíčka do 1. května 2015, tel.: 604 563 222.

 Realizováno za finanční podpory
obce Telnice